

ஸ்ரீரமண பகவான் அருளிய

ஸ்ரீ அருணாசல ஸ்துதி பஞ்சகம்

Sri Arunachala Stuti Panchakam

Word by word in English
Meaning : Sri Sadhu Om
Translation : Michael James

Sri Ramana Kshetra

(Kanvashrama Trust)

TIRUVANNAMALAI
INDIA

Sri Arunachala Stuti Panchakam – Published by Sri Ramana
Kshetra, Kanvashrama Trust, Tiruvannamalai - 606 603.
India

© ArunachalaRamana Nilayam
e-Mail : sadhuom@gmail.com

First Edition : 2007
Copies : 1000

Price : Rs.

Typeset and Printed by
Aridra Printers, Bangalore-560 003.
Phone : 080-23448815

Contents

Publisher's Note	i
Introduction	iii

Sri Arunachala Mahatmiyam

a. Sri Ramana Sadguru Dhyanam	1
b. Sri Arunachala Stuti Panchaka Manbu	2
c. Sri Arunachala Dhyanam	5
d. Sri Arunachala Tattvam	6
e. Deepa Darshana Tattvam	7

Sri Arunachala Stuti Panchakam

1. Arunachala Aksharamanamalai	21
2. Arunachala Navamanimalai	101
3. Arunachala Padigam	119
4. Arunachala Ashtakam	146
5. Arunachala Pancharatnam	169
Voice of Praise	178

Om

Namo Bhagavathe Sri Arunachala Ramanaya

Publisher's Note

In continuation to our efforts to bring out word by word meaning of Sri Bhagavan Ramana's Verses (both in Bhakti and Upadesha) by Sri Sadhu Om (with explanatory Notes), after our publication of "Upadesa "Undiyar in 2004", we are happy to bring out "Sri Arunachala Stuti Panchakam" now.

Arunachala the Hill, is the ever shining Presence of our Satguru Ramana. This gives us much needed satsang and protection for a devotee to escape from the wild attraction of the world.

Our thanks are to Mr. N. Sankaran for his dedicated service to bring this book without error and also we thank Mr. Pandurangan, Aridra Printers for the earnestness to bring out inspite of various difficulties he faced.

We place this humble offering at the Feet of Lord Arunachala so that all those who think of Him relish this book to their Heart and enjoy the subtle act of His Grace every moment.

Arunachala Siva, Arunachala Siva
Arunachala Siva, Arunachala!
Arunachala Siva, Arunachala Siva
Arunachala Siva, Arunachala!

Sept. 1st, 2007 Advent Day
Tiruvannamalai

Skanda Bhakta C. Rossi
Kanvashrama Trust

Introduction

Bhagavan Sri Ramana taught us that the only means by which we can attain the supreme happiness of true self-knowledge is *atma-vichara* – self-investigation or self-enquiry – which is the simple practice of keenly scrutinising or attending to our essential self-conscious being, which we always experience as ‘I am’.

However, he also described this practice as the path of self-surrender, because we cannot truly attend to our real self without giving up our false individual self. Our individual self or mind rises by imagining itself to be a physical body, and it sustains its imaginary existence by constantly attending to thoughts or objects, which it experiences as other than itself. Without attending to otherness, we cannot continue imagining ourselves to be this mind. Therefore when we turn our attention away from all otherness towards our own essential self, our mind will subside and lose its existence as a seemingly separate entity.

Since our true nature is not thinking, doing or knowing anything other than ourselves, but is just self-conscious being, we will become clearly conscious of our true nature only to the extent to which we willingly surrender our constantly thinking, doing and object-knowing mind. The reason why we think and know objects other than ourselves is because we love to do so, and we love to do so because we wrongly imagine that we can obtain happiness thereby. Therefore we will surrender our thinking mind and remain as our true self-conscious being only when we understand that happiness does not exist in anything other than our own real self, and when our love just to be our real self thereby becomes greater than our love to think or know any other thing.

In other words, in order to succeed in our efforts to know our real self and thereby to surrender our false individual self, we must be consumed by overwhelming love for our own true self-conscious being. True *bhakti* or devotion is therefore the perfectly non-dual love that we should each have for our own real self or essential being. As Sri Bhagavan says in verse 9 of *Upadesa Undiyar* and verse 15 of *Upadesa Tanippakkal*:

By the strength of [such *ananya*] *bhava* [the attitude or conviction that God is not other than ourself], being [abiding or remaining] in *sat-bhava* [our natural state of being], which transcends [all] *bhavana* [imagination, thinking or meditation], is alone *para-bhakti tattva* [the true state of supreme devotion].

Since God exists as *atma* [our own real self or essential being], *atma-anusandhana* [self-contemplation or self-attentiveness] is *parama-isa-bhakti* [supreme devotion to God].

Since God is our own real self, why does Sri Bhagavan praise and pray to him in many of these verses of *Sri Arunachala Stuti Panchakam* as if he were separate from himself? The truth is that long before he composed these hymns, Sri Bhagavan had lost his individual self and had thereby merged and become one with the absolute reality that we call 'God'. As God or *guru* he composed these hymns to teach us by example how we should depend entirely upon the supreme power that we call the 'grace' of God or *guru*.

Why did he teach us to depend upon God or *guru* as if he were separate from ourself? When we rise as a finite individual self by imagining ourself to be a physical body, we thereby seemingly separate ourself from the one infinite reality, which is our own true self. The nature of our real self is infinite love, because we are in reality the

fullness of perfect happiness, and hence we naturally love ourself. Therefore when we seemingly separate ourself from our own real self by imagining ourself to be a finite individual, we in effect separate ourself from the infinite power of our own true self-love.

Because we have thus seemingly separated ourself from our own infinite power of self-love, we feel ourself to be an individual having only limited power, and we experience our true self-love in a distorted form as our desire for the many objects and experiences that we imagine will make us happy. As a finite individual self or mind, we feel that our own power is very limited, and hence we feel the supreme omnipotence of God to be other than ourself.

God comes into existence as a separate being when we imaginarily limit ourself as a finite individual. Because we have seemingly separated ourself from the non-dual infinite reality, which is our own true self or essential being, that reality manifests as God, the supreme power of infinite love that controls this whole universe. When we remain as our real non-dual self, nothing other than ourself exists. But when we rise as separate individual by imagining ourself to be a material body, we perceive a seemingly external world, which is controlled by a power that we call 'God'. Thus our individual self or mind, the world and God come into existence simultaneously, and each is as real as the other two.

Therefore so long as we experience our mind to be real, God and his power of love or 'grace' are equally real. Since we have imaginarily separated ourself from our own infinite power, as an individual we are now wholly dependent upon God, who is our own power of infinite self-love, but who now seems to us to be other than ourself. Hence, as Sri Ramana says in the thirteenth paragraph of *Nan Yar?* (Who am I?):

Being completely absorbed in self-abidance, giving not even the slightest room to the rising of any thought other than self-contemplation, is giving oneself to God. Even though we place whatever amount of burden upon God, that entire amount he will bear. Since one *paramesvara sakti* [supreme power of God] is driving all activities [that is, since it is causing and controlling everything that happens in this world], why should we always think, 'it is necessary [for me] to act in this way; it is necessary [for me] to act in that way', instead of being [calm, peaceful and happy] having yielded to it [that supreme controlling power]? Though we know that the train is carrying all the burdens, why should we who travel in it suffer by carrying our small luggage on our head instead of leaving it placed on that [train]?

Everything that happens in our life (both in our external life as a body living in this material world and in our internal life as a thinking and feeling mind) happens only by the 'will of God', that is, by the love that he has for us as his own self. Since he is all-knowing, nothing can happen without him knowing it. Since he is all-powerful, nothing can happen without his consent. And since he is all-loving, nothing can happen that is not for the true benefit of all concerned (even though our limited human intellect may be unable to understand how each happening is truly good and beneficial). In fact, since he is the source and totality of all the power that we see manifest in this universe, every single activity or happening here is impelled, driven and controlled by him. As an ancient Tamil proverb says, "*avan arul andri or anuvum asaiyadu*", which means 'except by his grace, not even an atom moves'.

What is the 'will of God'? It is his love just to be. Since he is the infinite fullness of being, and since the nature of

true self-conscious being is to love itself, because it itself is the infinite fullness of absolute happiness, what he truly loves is nothing other than his own natural state of being. Since he alone truly exists, he sees everything as his own being, and hence he loves us as his own self. Therefore his will is that we should remain only as our own unadulterated and perfectly happy self-conscious being, just as he does.

Therefore everything that we experience in our life is shaped and regulated by his grace, which is the power of his infinite love for us – his all-consuming love that we should just be as the true self-conscious being that is the real self both of himself and ourself. Hence, to experience the infinite happiness of being, we need do nothing other than to surrender ourself entirely to his all-loving and all-powerful will.

As a finite mind, our power is very limited, and we are totally confused about the true nature of the reality, which is our own self. Therefore by our own power – that is, by the power of this inherently confused mind – we can never experience the absolute clarity of true self-knowledge. In order to experience that true clarity, we have to depend entirely upon the infinite power of grace, which is nothing other than that true clarity, and which always exists within us as our own real self – that is, as our own perfectly clear self-conscious being, ‘I am’.

So long as our mind tries to assert its own self-deluded power, which is only a power to ‘do’, it can never experience the absolute peace and joy of just being. We will be able to experience that absolute peace and joy only when our mind entirely surrenders the confused and misleading power of its own self-deluded will, and thereby entirely depends instead upon the power of our true and essential being – that is, upon the grace or clarity of our own self-consciousness, ‘I am’, which is the power just to ‘be’.

Without heart-melting and all-consuming love for being, we will never agree to surrender ourself to it. So long as we desire to continue our present illusory and miserable existence as a finite individual, God will never force us to surrender ourself to him. However, by the supreme power of his own mere being, he will always be shaping our external life favourably and guiding us internally, gradually enkindling in us the clarity of true wisdom, which is the ability to discriminate and distinguish the real from the unreal, and thereby he steadily cultivates within us the true love to surrender ourself entirely to him.

Though the true love that we require is the love for our own essential non-dual self-conscious being, 'I am', so long as we mistake ourself to be this thinking mind, we are seemingly separated from the real state of just being, which is our own true nature. Since our real state of just being is completely devoid of thinking, and therefore of the illusion of duality, which is created by thinking, as a thinking and duality-knowing mind we cannot avoid imagining our thought-free non-dual real being to be something other than what we now feel ourself to be. Therefore the love that our mind has for its own real state of just being is experienced by it as a love for something other than itself.

Therefore in our struggle to return to our source, which is our own real self-conscious being, our love for being expresses itself as a mixture of non-dual love for our own being and dualistic love for God. To the extent that our mind subsides in our thought-free self-conscious being, we experience our love for being in its true non-dual form of self-love, and to the extent that our mind is impelled by its own lingering desires to rise and be active, we experience our love for being in its dualistic form of love for God.

Since our mind is repeatedly fluctuating between varying degrees of non-dual self-attentiveness and inversely proportionate degrees of dualistic thinking, our love for being correspondingly fluctuates between its expression as non-dual self-love and its expression as dualistic love for God. Therefore in the life of any true spiritual aspirant, the non-dual love for self and the dualistic love for God will be intimately mixed, intertwined and blended together, because in essence these two forms of love are both forms of the same single love just to be.

The intermingling of these two forms of a devotee's love for being is beautifully expressed by Sri Bhagavan in these verses of *Sri Arunachala Stuti Panchakam*. Some of these verses are very clear expressions of our non-dual love for our own essential being, while others appear to be expressions of love for God as a seemingly separate supreme power of love, grace and compassion. However, most of these verses can be interpreted as an expression of either the non-dual form of love or the dualistic form of love, depending upon our state of mind as we read, sing or meditate upon them.

Through these verses Sri Bhagavan has taught us by example how we must depend entirely upon God both in our external life, when our mind is active, and in our internal life, when our mind is subsiding into the depth of our own true being. When our minds are turned outwards, we must depend upon God as the all-loving power of grace, which is constantly reminding us of the need to turn inwards. And when our minds are turned inwards, we must depend upon God as the same all-loving power of grace, which shines within us as the peace and joy of our own silent being, and which thereby draws our mind ever deeper within by its own natural power of irresistible attraction.

Whenever our natural state of peace is disturbed by the rising of thoughts, which are impelled by our deep-rooted desires, we can calm that agitation by praying to God or *guru* in the manner in which Sri Bhagavan has shown us in many of these verses, which are heart-melting prayers for his grace.

The importance of prayer as a tool in the practice of self-investigation and self-surrender is exemplified by Sri Bhagavan in these verses. God of course does not need to be told by us that we require his help, but that is not the true purpose of prayer. The purpose of prayer is to enkindle in our heart a sense of total dependence upon God. Since we cannot surrender ourselves and attain the state of being merely by our own effort, we must learn to depend entirely upon God, because he alone can enable us to surrender ourselves completely to him.

Such is the importance of dualistic devotion and prayer in our struggle to subside in the true state of absolutely non-dual self-knowledge. But why did Sri Bhagavan choose to teach us the correct way of practising dualistic devotion by composing these verses addressed to and in praise of God or *guru* in the form of the holy mountain Arunachala?

A clue to answer this question is given by Sri Bhagavan in verse 4 of *Ulladu Narpadu*:

If we are a form, the world and God will be likewise. If we are not a form, who could see their forms, [and] how? Can the sight [whatever is seen] be otherwise than the eye [the consciousness that sees it]? We, that eye [the formless consciousness 'I am'], are the limitless eye [the infinite consciousness].

So long as we continue to separate ourselves from our own reality by imagining ourselves to be the form of a physical body, we cannot conceive of God except as a form.

Until we experience him as our own real self, which is the formless and therefore limitless consciousness 'I am', we can know God only as a thought in our own mind, and every thought is only a form – a mental image.

Though we can imagine God to be formless, that imagination is still only a thought, which is a form that we have created in our own mind, so by imagining him thus we cannot experience his true formless nature. We can experience his formless reality only by turning our mind inwards and drowning it in the absolute clarity of our own self-conscious being, which alone is his formless reality. As Sri Bhagavan says in verse 8 of *Ulladu Narpadu*:

Whoever worships [the absolute reality or God] in whatever form giving [it] whatever name, that is a path [or means] to see that [nameless and formless] reality in [that] name and form. However, becoming one [with that reality], having carefully scrutinised [or known] one's own truth [essence or 'am'-ness] and having [thereby] subsided [or dissolved] in the truth [essence or 'am'-ness] of that true reality, is alone seeing [it] in truth. Know [thus].

Until we know our own formless reality, we cannot experience the formless reality of God, and therefore we can know him only as a form. All forms of dualistic devotion are directed to God as a form of one sort or another. But since God exists as an image in our mind, is it not sufficient for us to direct our feelings of dualistic devotion towards our own mental image or concept of God? Why did Sri Bhagavan choose to exemplify the practice of dualistic devotion by praising and praying to God in the physical form of Arunachala?

If we prefer, directing our feelings of dualistic devotion towards our own mental image of God is sufficient. However, the aim of all forms of devotional

practice, whether performed by mind, speech or body, is to focus our love upon the one absolute reality that we call 'God'. Since our love is usually dissipated as innumerable desires for external objects or experiences, it is easier for us to withdraw it from all other external things by focusing it upon a definite name or form that we identify as God, rather than by trying to focus it upon a less definite concept of God.

Knowing that it is easier for an habitually extroverted human mind to focus its love upon a definite name and form rather than upon a vague mental concept, Sri Bhagavan exemplified the practice of dualistic devotion by praising and praying to God in the name and form of Arunachala. Though God is omnipresent, we cannot actually experience him as such so long as we see this world of manifold objects and mistake it to be real. Everything is a form of God, because he is the one real substance that appears as all this multiplicity, but thinking thus will tend to dissipate our mind rather than to focus it upon one point. Therefore many of us will find that, to prevent our mind from being dissipated by this illusion of multiplicity, it is helpful to focus our love and attention upon one name and form of God that particularly attracts us.

It is true that worshipping God in the form of a mountain may not appeal to all people, but that does not matter. In whatever form we wish to worship God, whether by mind, speech or body, if the aim of our worship is to gain the true love for our natural state of absolutely peaceful and therefore infinitely happy being, we can learn much to help us and guide us in our spiritual practice by meditating deeply upon the meaning of these verses.

Because Sri Bhagavan composed these hymns in Tamil, appreciating the depth and richness of the meaning of these verses is not easy. Even many devotees whose

mother tongue is Tamil need help in order to be able to appreciate the many different shades of meaning that are contained in these verses. Whereas we can clearly define the meaning of many of Sri Bhagavan's philosophical verses, such as the verses of *Ulladu Narpadu* and *Upadesa Undiyar*, no one can define the meaning of many of his devotional verses, because the meaning we see in them at any time is a reflection of our then state of mind.

Sri Sadhu Om, whose translations are published in this book, was perfectly qualified to interpret the many meanings contained in these verses, though he never claimed to have expressed all the possible meanings. In fact, he sometimes used to tell us that a new meaning for a certain verse had suddenly struck his mind, so this book probably does not contain all the meanings that he ever saw in any particular verse.

The reason why Sri Sadhu Om was so well qualified to interpret these verses was not only that he was a great Tamil poet himself, nor that he had enjoyed many years of close literary association with Sri Muruganar, but was primarily because of the depth of his own devotion and the true spiritual experience that had been bestowed upon him by his *sadguru*, Bhagavan Sri Ramana.

Before 1976, when I first met Sri Sadhu Om and came to be closely associated with him, he had already translated all the verses of *Sri Arunachala Stuti Panchakam* into English for the benefit of other friends. However, because I often asked him about the various meanings that he had explained for these verses, I was able to help him to improve the expression of these meanings in English, and I was able to note down certain fresh meanings that he explained to me.

Almost every day I heard from Sri Sadhu Om a great wealth of profound explanations and insights into the

teachings of Sri Bhagavan, so I was able to note down only a fraction of what he explained to me. Unfortunately, therefore, I did not make a note of all the meanings of *Sri Arunachala Stuti Panchakam* that he explained to me, but the insights that I gained by listening to him often come back to me, and when I think about them I am now able to understand what he told me with fresh clarity.

Some of the explanations that I heard from Sri Sadhu Om were incorporated in a Tamil commentary on the first forty-four verses of *Sri Arunachala Aksharamanamalai*, which I helped one of my Tamil friends to compile from various sources that recorded his explanations. I hope that one day I may be able to complete compiling this commentary on the remaining verses, and that it may be published in both Tamil and English.

During the lifetime of Sri Sadhu Om I compiled with his help and guidance a commentary in English containing many of the explanations that I had heard from him about *Sri Arunachala Pancharatnam*, and this was published in five issues of *The Mountain Path* from September 2003 to September 2004. A copy of this commentary is currently available on David Godman's website, and it may sometime be published as a small book.

Though this present book does not contain detailed commentaries on the verses of *Sri Arunachala Stuti Panchakam*, it does contain word-for-word meanings for each verse, which will help reader to reflect more deeply over these words of Sri Bhagavan. If we think deeply and repeatedly about the meaning of his writings, we will each not only be able to understand his teachings with increasing clarity, but will also be able to cultivate and reinforce our love to practise his teachings. This is the true fruit of *manana* or musing upon the teachings of our *sadguru*, Bhagavan Sri Ramana.

Michael James
23rd March 2007

ஓம்
நமோ பகவதே ஸ்ரீ அருணாசலரமணாய

ஸ்ரீ ரமண சற்குரு தியானம்
(Contemplation upon Satguru Sri Ramana)

அறுசீர் விருத்தம்

அருவுரு வமைமூது ஞான
வருளிரு நயன மேழதிப்
பொருளெது வெனப்போழு தார்க்குப்
புக்கக மாகி யன்பர்
மருளுரு மயக்க(ம்) நீக்கும்
மகா குரு ரமண ஈத்தித்
திருவடி கண்ணி லொற்றிச்
சிமுதையிற் றியானஞ் செய்வாம்

- ஸ்ரீ சாது ஓம்

பதவுரை

அரு	<i>Aru</i>	the formless
உரு	<i>uru</i>	a (human) form
அமைமூது	<i>amaindu</i>	who assumed
ஞான	<i>Jnana</i>	<i>Jnana</i>
அருள்	<i>Arul</i>	grace
இரு	<i>iru</i>	two
நயனம்	<i>nayanam</i>	as (His) eyes
ஊதி	<i>ēndi</i>	with
பொருள் எது	<i>porul edu</i>	what is the Reality ?
என	<i>ena</i>	desiring to know
போழ்தார்க்கு	<i>pondarkku</i>	to those who come
புக்ககம்	<i>pukkagam</i>	a refuge
ஆகி	<i>agi</i>	being
அன்பர்	<i>anbar</i>	of (His) devotees

மருள் உறும்	<i>marul urum</i>	of ignorance
மயக்கம்	<i>mayakkam</i>	the delusion
நீக்கும்	<i>neekum</i>	who dispels
மகா குரு	<i>maha guru</i>	Maha Guru
ரமண ஸ்துதி	<i>Ramanamurti</i>	Ramanamurti
திருவடி	<i>thiruvadi</i>	(His) Holy Feet
கண்ணில்	<i>kannil</i>	on (our) eyes
ஒற்றி	<i>otri</i>	touching
சிமூதையில்	<i>chindayil</i>	in the heart
தியானம் செய்வாம்	<i>dhyanam seyvam</i>	let us meditate upon

Touching (His) Holy Feet on (our) eyes, let us meditate in the heart upon Maha Guru Ramana murti, the formless (Reality) who assumed a (human) form with *Jnana* and Grace as (His) two eyes and who, being a refuge to those who come to him desiring to know what is the Reality, dispels the delusion of ignorance of (His) devotees.

ஸ்ரீ அருணாசல ஸ்துதி பஞ்சக மாண்பு
Sri Arunachala Stuti Panchaga Manbu

(The Greatness of the five hymns to Sri Arunachala)

ஒருநான்கெனு மறைநூன்முடி வுணராய்குறை விலையாம்
உலகோர்புகழ் சதுர்யோகமு முணராய்குறை விலையாம்
திருமால் சிவ பெருமான்பணிமூ திலையோகுறை விலையாம்
சிவையைங் கரன் குமரன்றுதித் திலையோகுறை விலையாம்
கருணாகர முனிநாயக னருணாசல ரமணன்
கனிவோடருட் டிருவாய்மலர் கதிநாயக வமுதாம்
அருணாசல ஸ்துதிபஞ்சக மனனம்செய வறியின்
அதுபோதுமின் றதுபோதுநீ யதுவாமறி வறவே.

- ஸ்ரீ சாது ஓம்

பதவுரை

ஒரு நான்கு எனும்	<i>oru nangu enum</i>	peerless four
மறைநூல்	<i>marai nool</i>	of the Vedas

முடிவு	<i>mudivu</i>	the final import
உணராய்	<i>unarai</i>	you have not understood ?
குறைவு இலையாம்	<i>kuraivu ilaiyam</i>	it does not matter
உலகோர்	<i>ulagor</i>	by the people of the world
புகழ்	<i>pugazh</i>	glorified
சதுர் யோகமும்	<i>chatur yogamum</i>	any of the four Yogas
உணராய்	<i>unarai</i>	you have not understood ?
குறைவு இலையாம்	<i>kuvaivu ilaiyam</i>	it does not matter
திருமால்	<i>Tirumal</i>	Tirumal (Lord Vishnu)
சிவபெருமான்	<i>Siva Peruman</i>	Siva Peruman (Lord Siva)
பணிமூது இலையோ	<i>panindu ilaio</i>	you have not worshipped ?
குறைவு இலையாம்	<i>kuraivu ilaiyam</i>	it does not matter
சிவை	<i>Sivai</i>	Devi
ஐங்கரன்	<i>Aingar</i>	The five - armed one (Ganapati)
குமரன்	<i>Kumaran</i>	Kumaran (Subramanya)
துதித்து இலையோ	<i>tudithu ilaiyo</i>	you have not praised ?
குறைவு இலையாம்	<i>kuraivu ilayam</i>	it does not matter
கருணாகர	<i>karunagara</i>	the embodiment of grace
முனி நாயகன்	<i>muni nayagan</i>	the lord of Munis
அருணாசல ரமணன்	<i>Arunchala Ramanan</i>	Sri Arunachala Ramanan
கனிவு ஓடு	<i>kanivu odu</i>	with heart melting love
அருள் திருவாய்	<i>Arul thiruvai</i>	which was
மலர்	<i>malar</i>	graciously sung by

கதி நாயக	<i>gati nayaga</i>	the foremost path (of <i>upasana</i>)
அமுது	<i>amudu</i>	the ambrosia of immortality
ஆம்	<i>ām</i>	which is
அருணாசல ஸ்துதி பஞ்சகம்	<i>Arunachala stuti Panchakam</i>	Arunachala Stuti Panchakam
மனனம் செய	<i>mananam seya</i>	to recite (or reflect upon the meaning of)
அறியின்	<i>ariyin</i>	if you are able
அது	<i>adhu</i>	that is
போதும்	<i>podum</i>	sufficient
இன்று	<i>indru</i>	now
அது	<i>adhu</i>	that is
போதும்	<i>podum</i>	sufficient
நீ அது ஆம்	<i>nee adhu ām</i>	‘You are That’
அறிவு	<i>arivu</i>	the knowledge
உறவே	<i>urave</i>	to attain

It does not matter if you have not understood the final import of the peerless four Vedas; it does not matter if you have not practised any of the four *Yogas* glorified by the people of the world; it does not matter if you have not worshipped Lord Vishnu or Lord Siva ; it does not matter if you have not praised Devi, Ganapati or Subramanya. If you are able to recite (or to reflect upon the meaning of) *Sri Arunachala Stuti Panchakam*, which is the foremost path of *Upasana* and the ambrosia of immortality, and which was graciously sung with heart-melting love by Sri Arunachalaramana, the embodiment of Grace and the Lord of Munis, that alone is sufficient, that alone is now sufficient to enable you to attain the knowledge, ‘You are That’ (*Tat-Tvam-Asi*).

ஸ்ரீஅருணாசல சிவ தியானம்
Sri Arunachala Siva Dhyanam

கருணர் ணவமாய்க் கருதக் கதிநல்
கருண சலசிவமீ தாம்.

– ஸ்ரீ பகவான்

Karuṇār ṇavamāyk karudak gati-nalguṃ
Aruṇāchala Sivam idām.

பதவுரை

கருணை	<i>karunai</i>	of grace
ஆர்ணவம்	<i>ārnavam</i>	the ocean
ஆய்	<i>āyk</i>	being
கருதக்	<i>karudak</i>	when thought of
கதி	<i>gati</i>	Liberation
நல்கு	<i>nalgu</i>	who bestows
அருணாசல சிவம்	<i>Aruṇāchala Sivam</i>	Arunachala Siva
ஈது	<i>īdu</i>	this
ஆம்	<i>ām</i>	is

This is Arunachala Siva, who, being the ocean of Grace, bestows Liberation when thought of.

Note : This verse is a *Dhyana - Sloka* (verse of contemplation) upon "Arunachala Siva" which was composed by Sri Bhagavan in the year 1932, and is printed under the picture of the Holy Hill Arunachala in *Sri Ramana Nultirattu* (The above picture of the Hill was drawn by Sri Bhagavan with this verse written underneath).

Sri Arunachala Tattuvam

(The significance of Arunachala)

ஸ்ரீ அருணாசல தத்துவம்

புத்தியகங் காரம் புலம்பெய்த வோங்கு
மத்தியித யமூதான் மறையவனு மாலு
நத்தவறி யாது நலங்குலைய வன்னார்
மத்தியொளி ரண்ண மலையினது மெய்யே. - ஸ்ரீமூருகஞர்

Sri Arunachala Tattuvam

Buddhi ahañ-kāram pulam-beida vōngum
Maddhi idayan-tān maraiya-vanum mālum
Natta-variyādu nalañ-kulaia annār
Maddhi-yoḷir aṇṇāmalai yinadu meyyē. - Sri Muruganar

பதவுரை

புத்தி	<i>buddhi</i>	the intellect (buddhi)
அகங்காரம்	<i>ahañ-kāram</i>	the ego (ahankara)
புலம்பு எய்த	<i>pulam-beida</i>	when they lament
ஓங்கும்	<i>ōngum</i>	which shines forth
மத்தி	<i>maddhi</i>	the centre
இதயம்தான்	<i>idayan-tān</i>	only the Heart (Self)
மறையவனும்	<i>maraiya-vanum</i>	Brahma and
மாலும்	<i>mālum</i>	Vishnu
நத்த	<i>natta</i>	to reach
அறியாது	<i>ariyādu</i>	(they were) unable
நலம்	<i>nalañ</i>	(their) pride
குலைய	<i>kulaia</i>	order to subdue
அன்னார்	<i>annār</i>	them
மத்தி	<i>maddhi</i>	between
ஒளிர்	<i>oḷir</i>	which shone forth
அண்ணாமலையினது	<i>Aṇṇāmalai yinadu</i>	of Annamalai
மெய்யே	<i>meyyē</i>	the true significance

The true significance of Annamalai (Arunachala), which shone forth between Brahma and Vishnu in order to subdue their pride (by making them realize that) they were unable to reach (the top and bottom of it respectively), is only the Heart (the real self), the centre (of all), which shines forth when the intellect (*buddhi*) and ego (*ahankara*) lament and subside, (having realized their inability to know It as it is).

Note : On the day of *Deepa - Darsana* (the day in November - December when a sacred light is lit on the top of Arunachala) on 24-11-1931 Sri Muruganar composed the above verse and gave it to Sri Bhagavan entreating him to compose another verse explaining the significance of seeing the light (*Deepa darsana*). Sri Bhagavan then graciously composed the following verse in the same metre.

Deepa Darsana Tattuvam

(*The significance of seeing the light*)

தீபதர்சன தத்துவம்

இத்தனுவே நானு மெனுமதியை நீத்தப்
புத்தியித யத்தே பொருமுதியக நோக்கா
லத்துவித மாமெய் யகச்சுடர்காண் கைபூ
மத்தியெனு மண்ணு மலைச்சுடர்காண் மெய்யே.

— ஸ்ரீ பகவான்

Deepa Darsana Tattuvam

Ittanuvē nānām enu-madiyai nīttap
Buddhi idayattē porundi-yaha nōkkāl
Adduvita māmei ahac-chuḍar-kāṇ gaibhū
Maddhi-yenum aṇṇā malaic-chuḍar-kāṇ meyyē.

- Sri Bhagavan

பதவுரை

இத் தனுவே	<i>ittanuvē</i>	this body alone
நான்	<i>nān</i>	'I'
ஆம்	<i>ām</i>	is
எனும் மதியை	<i>enun madiyai</i>	the sense
நீத்துஅப்	<i>nīttap</i>	having given up
புத்தி	<i>buddhi</i>	mind
இதயத்தே	<i>idayattē</i>	in the heart
பொருமூதி	<i>porundi</i>	by giving
அக	<i>aha</i>	attention to the 'I'
நோக்கு	<i>nōkku</i>	(self-attention)
ஆல்	<i>āl</i>	through
அத்துவிதம் ஆம்	<i>adduvitam ām</i>	non-dual
மெய்	<i>mey</i>	real
அக	<i>aha</i>	'I'
சுடர்	<i>chuḍar</i>	the light
காண்கை	<i>kāṅgai</i>	is seeing
பூ	<i>bhū</i>	of the world
மத்தி	<i>maddhi</i>	the centre
எனும்	<i>yenum</i>	which is
அண்ணாமலை	<i>Aṅṅāmalai</i>	on Annamalai
சுடர்	<i>chuḍar</i>	the light (<i>deepam</i>)
காண்	<i>kāṅ</i>	of seeing
மெய்யே	<i>meyyē</i>	the true significance

The true significance of seeing the light (flame) on Annamalai, which is the centre of the world, is seeing the light of the non-dual Real 'I' having given up the sense, this body alone is 'I', by fixing the mind in the Heart through the attention to 'I'.

Note : In this verse, while revealing the true significance of seeing the light (*Deepa darsana*), Sri Bhagavan shows that the goal of spiritual life is to give up the feeling 'I am this body' and to realize the non-dual real Self, and that the path to attain this goal is to fix the mind in the Heart by means of self attention. Thus this verse is a concise and beautiful synopsis of Sri Bhagavan's teachings.

நான் இவ்வுடலே என்று அபிமானிக்கும் தேகாத்ம புத்தி முற்றிலும் அழிவுறப்பெற்று 'நான் நானே' என்று இதயத்தில் பிரகாசிக்கும் உபாதிக்கலப்பற்ற அறிவொளியாகிய இரண்டற்ற மெய்ப்பொருளைத் தரிசிப்பதே அருணாசல சிகர உச்சியில் தீபதரிசனத்தின் உண்மைக் காட்சியாகும்.

ஸ்ரீ அருணாசல மாகாத்மியம்
The Glory of Arunachala

நழுகுதி வாக்கு

1. அதுவேதல மருணாசலமு தலம்யாவினு மதிக
மதுபூமியி னிதயம்மறி யதுவேசிவ னிதயப்
பதியாமொரு மருமத்தலம் பதியாமவ னதிலே
வதிவாடுளளி மலையாநித மருணாசல மெனவே.

Nandi Vakku

1. Aduvē talam Aruṇā-chalam talam-yāvi-num adikam
Adu-bhūmi-yin idayam-aṟi aduvē-Siva nidayap
Padiyā-moru marumat-talam padiyā-mavan adilē
Vadi-vānoḷi malai-yā-nidam Aruṇā-chalam enavē.

பதவுரை

அதுவே	<i>aduvē</i>	That (Arunachala) is verily
தலம்	<i>talam</i>	the holy place (<i>sthala</i>)
அருணாசலம்	<i>Aruṇāchalam</i>	Arunachala
தலம்	<i>talam</i>	holy places
யாவினும்	<i>yāvinum</i>	of all
அதிகம்	<i>adikam</i>	is the foremost
அது	<i>adu</i>	it is
பூமியின்	<i>bhūmiyin</i>	of the world
இதயம்	<i>idayam</i>	the heart
அறி	<i>aṟi</i>	know that
அதுவே	<i>aduvē</i>	it is verily
சிவன்	<i>Sivan</i>	Shiva
இதயப் பதியாம்	<i>idayap padiyām</i>	Heart-abode
ஒரு	<i>oru</i>	a
மருமத்	<i>marumat</i>	secret

தலம்	<i>talam</i>	<i>sthala</i>
பதியாம்	<i>padiyām</i>	the Lord
அவன்	<i>avan</i>	He
அதிலே	<i>adilē</i>	in that place
வதிவான்	<i>vadivān</i>	abide
ஒளி	<i>oḷi</i>	of light
மலையா	<i>malaiyā</i>	as the Hill
நிதம்	<i>nidam</i>	ever
அருணாசலம்	<i>Aruṇā-chalam</i>	Arunachala
எனவே	<i>enavē</i>	named

That (Arunachala) is verily the holy place (*sthala*). Of all holy places, Arunachala is the foremost. Know that it is the heart of the world. It is verily Siva. It is (His) heart-abode, a secret *Sthala*. In that place He, the Lord, ever abides as the Hill of Light named Arunachala.

Note : This verse was composed by Sri Bhagavan on Wednesday 2nd February 1927.

2. ஆதியரு ணாசலப்பே ரற்புதலிங் கத்துருக்கொ
ளாதிநாண் மார்கழியி லாதிரையச்—சோதியெழு
மீசனைமான் முன்னமர ரேத்திவழி பட்டநாண்
மாசிசிவ ராத்திரியா மற்று.
2. Ādi-Aruṇā chalap-pēr aṛbhuta-liṅgat turuk-kol
Ādināḷ mārgazhi-yil ādirai-yaj jōti-yezhum
Īsanai-māl munna-marar ētti-vazhi paṭṭa-nāḷ
Māsi-siva rāt-tiriyā maṭṭru.

பதவுரை

ஆதி	<i>Ādi</i>	original
அருணாசல	<i>Aruṇāchala</i>	Arunachala
பேர்	<i>pēr</i>	great
அற்புத	<i>aṛbhuta</i>	wonderful
லிங்கத்து	<i>liṅgattu</i>	of the lingam

உரு	<i>uru</i>	the form
கொள்	<i>koḷ</i>	he assumed
ஆதி	<i>adi</i>	ancient
நாள்	<i>nāḷ</i>	day
மார்கழியில்	<i>mārgazhiyil</i>	in ' <i>Margazhi</i> '
ஆதிரை	<i>ādirai</i>	<i>Adirai</i>
அச்	<i>ach</i>	that
சோதி	<i>jōti</i>	light
எழும்	<i>yezhum</i>	who had risen
ஈசனை	<i>Īśanai</i>	the Lord
மால்	<i>Māl</i>	Vishnu
முன்	<i>mun</i>	beginning with
அமரர்	<i>amarar</i>	the Gods
ஏத்தி	<i>ētti</i>	praised
வழிபட்ட	<i>vazhi paṭṭa</i>	worshipped
நாள்	<i>nāḷ</i>	the day
மாசி	<i>Māsi</i>	(month of) ' <i>Masi</i> '
சிவராத்திரி	<i>Sivarāttiri</i>	<i>Sivaratri</i>
ஆம் மற்று	<i>yām maṭṭru</i>	was

The ancient day, on which He (Lord Siva) assumed the form of Arunachala, the original, great and wonderful *Lingam* (which first rose as a column of Light), was *Adirai* in *Margazhi* (the day when the moon is in conjunction with constellation *aridra* or Orion in the Tamil month *Margazhi* (December-January). The day on which Vishnu and other Gods praised and worshipped the Lord, who had risen as That Light, was *Masi-Sivaratri* (the night of the thirteenth waning moon in the Tamil month *Masi*, February - March).

Note : This verse was composed by Sri Bhagavan on Sivarathri day, the 24th February 1941. It is interesting to note here that Sri Bhagavan was born on *Tiruvadirai*, the sacred day of *Aridra* in the month of *Margazhi*

(December - January), which was the very day on which in ancient times Lord Siva, the Supreme Reality first manifested Himself in the form of Arunachala, the original *Lingam*.

– சிவ வசனம் –

3. அங்கியுரு வாயுமொளி மங்குகிரி யாகத்
தங்கலரு ளாலுலகமு தாங்குவதற் கன்றி
யிங்குறைவன் சித்தனென வென்றுமென துள்ளே
பொங்கியொளி ருங்குகைபல் போகமொடென் றுள்ளே.

– Siva Vachanam –

3. Aṅgi-yuru vāyu-moḷi maṅgu giri-yāgat
Taṅgal-aru-ḷal ulagam tāṅgu-vadaṛ kaṅḍri
Iṅḡṛai-van siddhan-ena yendṛu-mena duḷḷē
Poṅgi-yoḷirum guhai-pal bhōga-moḍen ḍṛuḷḷē.

பதவுரை

அங்கி உரு	<i>aṅgi uru</i>	in the form of fire
ஆயும்	<i>āyum</i>	though (I was)
ஒளி மங்கு	<i>oḷi maṅgu</i>	of subdued Light
கிரி	<i>giri</i>	Hill
ஆக	<i>āga</i>	as
தங்கல்	<i>taṅgal</i>	(my) remaining (now)
அருள் ஆல்	<i>aruḷ al</i>	due to (my) grace
உலகம்	<i>ulagam</i>	the world
தாங்குவதற்கு	<i>tāṅguvadaṛku</i>	in order to protect
அன்றி	<i>aṅḍri</i>	moreover
இங்கு	<i>iṅgu</i>	here
உறைவன்	<i>uṛaivan</i>	I abide
சித்தன் என	<i>siddhan ena</i>	as a <i>siddha</i>
என்றும்	<i>eṅḍrum</i>	ever
எனது உள்ளே	<i>enadu uḷḷē</i>	within me

பொங்கி	<i>poṅgi</i>	surging
ஒளிரும்	<i>oḷirum</i>	shine
குகை	<i>guhāi</i>	caves
பல்	<i>pal</i>	many
போகம்	<i>bhōgam</i>	enjoyments (<i>bhogas</i>)
ஒடு	<i>oḍu</i>	with
என்று உள்ளே	<i>endṛu ullē</i>	know that

Siva said : -

"Though I was (originally) in the form of fire, my remaining (now) as a Hill of subdued Light is due to my grace in order to protect the world. Moreover, I ever abide here as a Siddha (a sage named Arunagiri Yogi). Know that within me shine caves surging with many enjoyments (*Bhogas*)".

Note : This verse was composed on Monday, 14th March 1927.

4. எல்லா வுலகுழ தகையவ் வியலாற்
பொல்லா வினைகள் ருணமாம் புகல்
தில்லா ததுவா மெதுகண் ணுறலா
லெல்லா ரருண சலமா மிதுவே.
4. Ellā ulagun tagai-yav viyalāl
Pollā vinaigaḷ ruṇa-mām puhalīdu
Illā dadu-vām edukaṇ ṇuṛalāl
Ellār Aruṇā chala-mām iduve.

பதவுரை

எல்லா	<i>ellā</i>	all
உலகும்	<i>ulagum</i>	the worlds
தகை	<i>tagai</i>	to bind
அவ் இயல்	<i>av viyal</i>	their nature
ஆல்	<i>āl</i>	since
பொல்லா	<i>pollā</i>	vicious

வினைகள்	<i>vinaigal</i>	actions (<i>karmas</i>)
ருணமாம்	<i>runa-mām</i>	are bondage (<i>runam</i>)
புகல்	<i>puhal</i>	the refuge
ஈது	<i>īdu</i>	they (the <i>karmas</i>)
இல்லாது அது ஆம்	<i>Illā dadu-vām</i>	become non- existent
எது	<i>edu</i>	which
கண் உறல்	<i>kaṇ ṇural</i>	seeing
ஆல்	<i>āl</i>	by
எல் ஆர்	<i>el lār</i>	is effulgent
அருணாசலமாம்	<i>Aruṇāchala-mām</i>	Arunachala
இதுவே	<i>iduvē</i>	this indeed!

Since their (*karma*) nature is to bind all the worlds, the vicious actions (*karmas*) are bondage (*runa*). **This (Hill) indeed is the effulgent Arunachala (the hill that destroys bondage), the refuge, by seeing which, they (the karmas) become non-existent.**

Note : In a footnote to this Tamil verse Sri Bhagavan explains that the word '*runa*' here means bondage.

Here the word actions (*Vinaigal*) denotes all actions of the body, speech and mind, including the root-action (*Mula-Vinai*) the rising of the ego. Since the rising of the ego is the root of bondage, and since this Hill roots out the ego of those who see it or think of it, it is called 'A' '*runa*' '*achalam*' the Hill (*achala*) that makes bondage (*runa*) non-existent and it is the refuge for all those who seek freedom from the bondage of action which is caused by the rising of the ego.

This verse was composed on Monday, 14th June 1926.

Since it removes the cruel heap of sins from all the worlds, and since bondage becomes non-existent when

one sees it, it is (named) Arunachala (the Hill that destroys bondage)!

கொடிய வினைகள் எல்லா உலகங்களையும் கட்டுப்படுத்தும் தன்மையாதலால், (ஜீவர்களுக்கு) அவை பழத (காரண) மாகும். ஆனால் எதை தரிசிப்பதால் அழத வினைகளெல்லாம் இல்லாமற் போகும், அது ஜீவர்களுக்குப் புகலிடமாகிய இழத ஒளி பொருழதிய அருணாசலமே யாகும்.

5. உருத்தெரி யெல்லை யுற்றுக் கண் ணுற்று
கருத்தினுற் தூரக் கருதின லும்மே
வருத்த முருது வராதவே தாமுத
வருத்தவிஞ் ஞான மார்க்குமுண் டாமே.
5. Urut-teri yellai uṭṭru kaṇṇuṭ-ṭṭral
Karut-tināḷ ḍūrak karudi-nāl ummē
Varutta muṛādu varāda vēdānta
Arutta vijñ-jñānam ārkkum uṇḍāmē.

பதவுரை

உரு	<i>uru</i>	the form
தெரி	<i>teri</i>	of visibility
எல்லை	<i>yellai</i>	within the limit
உற்று	<i>uṭṭru</i>	being
கண் உற்று ஆல்	<i>kaṇṇ uṭṭru al</i>	if they see
கருத்தின் ஆல்	<i>karuttin al</i>	by mind
தூர	<i>ḍūra</i>	from afar
கருதின் ஆலும்மே	<i>karudin ālummē</i>	even if they think
வருத்தம்	<i>varuttam</i>	great difficulty
உருது	<i>uṛādu</i>	without undergoing
வராத	<i>varāda</i>	which cannot be attained
வேதாமுத	<i>vēdānta</i>	of vedanta
அருத்த	<i>arutta</i>	the import
விஞ்ஞானம்	<i>vijñ-jñānam</i>	the supreme knowledge

ஆர்க்கும்	<i>ārkkum</i>	by anyone
உண்டாமே	<i>uṇḍāmē</i>	will be attained

The Supreme Knowledge (self-knowledge), the import of Vedanta, which cannot be attained without undergoing great difficulty, will be (easily) attained by anyone if they see the form (of this Hill) from wherever It is visible or even if they think (of it) by mind from afar.

Note : This verse was composed by Sri Bhagavan on Tuesday 13th July 1926.

6. யோசனை னீரு மித்தல வாசர்க்
காசறு தீக்கை யாதியின் றியுமென்
பாசமில் சாயுச் சியம்பயக் கும்மே
யீசுற மென்ற னைணயி னனே.
6. Yōja-nai mūṇḍ-ṛām ittala vāsarku
Āsaru dīkṣhai yādiyin ḍṛiyu-men
Pāsa-mil sāyuj-jiyam payak-kummē
Īsa-nām eṇḍṛan āṇaiyi-nānē.

பதவுரை

யோசனை னீறு	<i>yōjanai mūṇḍṛu</i>	three <i>yojanas</i> (around this Hill)
ஆம்	<i>ām</i>	which extends for
இத்தல	<i>ittala</i>	this holy place (<i>sthala</i>)
வாசர்க்கு	<i>vāsarku</i>	upon those who reside in
ஆசு	<i>āsu</i>	defects
அறு	<i>aru</i>	which remove
தீக்கை	<i>dīkṣhai</i>	initiation
ஆதி	<i>ādi</i>	and so on
இன்றியும்	<i>in ḍṛiyum</i>	even without
என்	<i>en</i>	my
பாசம் இல்	<i>pāsam il</i>	which is devoid of attachment

சாயுச்சியம்	<i>Sāyujjīyam</i>	<i>Sayujya</i> (the state of non-dual union with me)
பயக்கும் மே	<i>payakkummē</i>	truly bestow
ஈசன் ஆம்	<i>Īsa-nām</i>	the Lord
என்றன் ஆணையின்	<i>enḍṛan āṇaiyi-n</i>	by my ordinance
ஆனே	<i>ānē</i>	'I'

By my ordinance, "I, the Lord, truly bestow my Sayujya (the state of non-dual union with Me), which is devoid of attachment, upon those who reside in this Holy place (*sthala*), which extends for three *yojanas* (around this Hill), even without (their receiving) initiation and so on, which remove defects."

Note : Three yojanas is a distance of about twenty-seven miles or forty four kilometres.

The words '*dikshai adi*' (initiation and so on) denote initiation (*Diksha*), instruction (*Upadesa*) and other means by which the Guru in human form removes the defects of the disciple in order to make him fit to attain *Self-Knowledge*. Since Arunachala is itself the Sadguru in the form of a Hill, for those who live in the vicinity of Arunachala there is no need to receive *diksha* or *upadesa* from a human Guru; by the power of Its silent presence, Arunachala will itself remove their defects and bestow upon them the state of Self-Knowledge, which is the state of non-dual union with God.

This verse was composed by Sri Bhagavan on Tuesday 13th July 1926.

– தேவியுரை –

7. என்றுமே யறவோ ரன்பர்க்
கிருப்பிட மித்த லமுதான்
பொன்றுவார் பிறர்க்கின் னாவன்
புன்மையர் பன்னேய் துன்னி

யொன்றுரு தொழியுமு தீயோ
 ருரனொரு கணத்திங் கங்கிக்
 குன்றுரு வருணை யீசன்
 கோபவெழு தழல்வி ழாதே.

- Deviurai -

7. Endṛumē aṛavōr anbark kirup-piḍam ittalan-tān
 Ponḍru-vār piṛarkkin nāvun pun-maiyar pannōy tunni
 Onḍruṛa dozhi-yun tīyōr uran-oru ganattiṅ gaṅgik
 Kund-ṛuru aruṇai īsan kōpa-ven tazhal vizhādē.

பதவுரை

என்றுமே	<i>endṛumē</i>	ever
அறவோர் அன்பர்க்கு	<i>aṛavōr anbark</i>	for righteous people and devotees
இருப்பு இடம்	<i>iruppiḍam</i>	the abode
இத்	<i>it</i>	this
தலம்	<i>talam</i>	holy place
தான்	<i>tān</i>	alone
பொன்றுவார்	<i>ponḍruvār</i>	will perish
பிறர்க்கு	<i>piṛarkk</i>	to others
இன்னா	<i>innā</i>	harm
உன்	<i>un</i>	who intend
புன்மையர்	<i>punmaiyyar</i>	base people
பல்	<i>pal</i>	many
நோய்	<i>nōy</i>	diseases
துன்னி	<i>tunni</i>	being afflicted with
ஒன்று உருது	<i>onḍru uṛadu</i>	without leaving a trace
ஒழியும்	<i>ozhiyun</i>	will be lost
தீயோர்	<i>tīyōr</i>	of the wicked
உரன்	<i>uran</i>	the power
ஒரு கணத்து	<i>oru ganattu</i>	in a second

இங்கு	<i>iṅgu</i>	here
அங்கி	<i>aṅgi</i>	of fire
குன்று	<i>Kundru</i>	a Hill
உரு	<i>uru</i>	whose form is
அருணை ஈசன்	<i>Aruṇai īsan</i>	Lord Arunachala
கோப	<i>kōpa</i>	the anger
வெம்	<i>ven</i>	fierce
தழல்	<i>tazhal</i>	fire
விழாதே	<i>vizhādē</i>	do not fall into

Devi Said : -

This Holy place alone is ever the abode for righteous people and devotees. Here base people who intend harm to others will perish by being afflicted with many diseases, and the power of the wicked will be lost in a second without leaving a trace. (Therefore) Do not fall into the fierce fire of the anger of Lord Arunachala, whose form is a Hill of Fire.

Note : This verse was composed by Bhagavan on 18th March 1938.

Explanatory note : This verse embodies the warning that Devi (Goddess Parvati) sent to the demon Mahishasura when he was preparing to wage war against Her in Tiruvannamalai.

Gives an *abhaya - vak* or assurance of protection for righteous people and devotees.

ஸ்ரீ

1. அருணாசல அக்ஷரமணமாலை
(The Bridal Garland of Letters in praise of
Sri Arunachala)

பாயிரம்

விருத்தம்

தருணா ருணமணி கிரணா வலிநிகர்
தரும க்ஷரமண மகிழ்மாலை
தெருணா டியதிரு வடியார் தெருமரல்
தெளியப் பரவுதல் பொருளாக
கருணா கரமுனி ரமணா ரியனுவ
கையினாற் சொலியது கதியாக
அருணா சலமென வகமே யறிவொடு
மாழ்வார் சிவனுல காள்வாரே.

- ஸ்ரீ முருகனார்

Taruṇā ruṇa-maṇi kiraṇā vali-nigar
taruma kṣhara-maṇa magizh-mālai
Teruṇā ḍiya-tiru vaḍiyār teru-maral
teḷiyap para-vudal poru-ḷāga
Karūṇā kara-muni Ramaṇā riya-nuva
gaiyi-nāl soliyadu gati-yāga
Aruṇā chala-mena ahamē yaṛi-voḍum
āzhvār Siva-nula gāḷ-vārē.

- Sri Murganar

பதவுரை

தருண	<i>taruṇā</i>	rising (young)
அருணமணி	<i>aruṇa-maṇi</i>	sun
கிரண	<i>kiraṇā</i>	rays
ஆவலி	<i>āvali</i>	series
நிகர் தரும	<i>nigar tarum</i>	which is like
அக்ஷர	<i>akṣhara</i>	letters
மண	<i>maṇa</i>	bridal
மகிழ்	<i>magizh</i>	joyful

மாலை	<i>mālai</i>	garland
தெருள்	<i>terul</i>	enlightenment
நாடிய	<i>ṇāḍiya</i>	who seek
திரு	<i>tiru</i>	good
அடியார்	<i>aḍiyār</i>	devotees
தெருமரல்	<i>terumaral</i>	ignorance
தெளிய	<i>teḷiyap</i>	to dispel
பரவுதல் பொருளாக	<i>paravudal poruḷāga</i>	as a prayer
கருண ஆகர	<i>karuṇākara</i>	the embodiment of grace
முனி	<i>muni</i>	muni
ரமண	<i>Ramaṇā</i>	Ramana
ஆரியன்	<i>āriyan</i>	Guru
உவகையினால்	<i>uvagaiyināl</i>	in (divine) ecstasy
சொலியது	<i>soliyadu</i>	sung
கதி	<i>gati</i>	refuge
ஆக	<i>yāga</i>	as a means
அருணாசலம் என	<i>Aruṇāchalamena</i>	"Arunachalam"
அகமே	<i>ahamē</i>	in the heart
அறிவு	<i>aṛivu</i>	awareness
ஓடும்	<i>oḍum</i>	with
ஆழ்வார்	<i>āzhvār</i>	those who sink
சிவனுலகு	<i>sivanulagu</i>	Siva-loka
ஆள்வார் ஏ	<i>ālvār ē</i>	will rule

Those who sink into the Heart with the thought 'Arunachala' - taking as a means this joyful *Akshara - mana - malai* (the bridal garland of letters), which is like a series of golden rays of the rising sun and which was sung in divine ecstasy by our Guru, Muni Ramana, the Embodiment of Grace, as a refuge, as a prayer to dispel the ignorance of good devotees who seek enlightenment - will rule *Siva-Loka* (that is, they will become one with Lord Siva Himself).

ஸ்ரீ
அருணாசல அக்ஷர மணமாலை

காப்பு

அருணாசல வரற்கேற்ற வக்ஷரமண மாலைசாற்றக்
கருணாகர கணபதியே கரமருளிக் காப்பாயே.

Aruṇāchala varaṛ-kēṭṭra akshara maṇa-mālai sāṭṭra
Karunā-kara Gaṇa-patiyē kara-maruḷik kāppāyē.

பதவுரை

அருணாசல	<i>Aruṇāchala</i>	Arunachala
வரற்கு	<i>varaṛ</i>	the bridegroom
ஏற்ற	<i>kēṭṭra</i>	worthy of
அக்ஷர	<i>akshara</i>	letters
மண	<i>maṇa</i>	bridal
மாலை	<i>mālai</i>	garland
சாற்றக்	<i>sāṭṭra</i>	so that I may offer
கருணா	<i>karunā</i>	of grace
கர	<i>kara</i>	the bestower
கணபதியே	<i>Gaṇapatiyē</i>	O Ganapati
கரம்	<i>karam</i>	hands
அருளி	<i>aruḷi</i>	by giving
காப்பாயே	<i>kāppāyē</i>	protect

O Ganapati, the bestower of grace, protect me by giving Your helping hands so that I may make and offer a Bridal Garland of Letters worthy of the bridegroom, Arunachala.

அருணா சலசிவ அருணா சலசிவ
அருணா சலசிவ அருணா சலா!
அருணா சலசிவ அருணா சலசிவ
அருணா சலசிவ அருணா சலா!

– நூல் –

1. அருணா சலமென வகமே நினைப்பவ
ரகத்தைவே ரறுப்பா யருணாசலா.

1. Aruṇā chalamena ahamē ninaip-pavar
Ahat-taivē raṇup-pāi Aruṇāchalā.

பதவுரை

அருணாசலம் என	<i>Aruṇāchalam ena</i>	'Arunachalam'
அகமே	<i>ahamē</i>	in the heart
நினைப்பவர்	<i>ninaippavar</i>	those who think
அகத்தை	<i>ahattai</i>	the ego
வேர் அறுப்பாய்	<i>vēr aṇuppāi</i>	You root out
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, You root out the ego of those who think 'Arunachalam' in the heart.

2. அழகுசூழ தரம்போ லகமும் நீயமுற்
றபின்னமா யிருப்போ மருணாசலா.

2. Azhagu-sundaram-pōl ahamum nīyumuṭ
Ṭṛabin-namā yirup-pōm Aruṇāchalā.

பதவுரை

அழகு	<i>Azhagu</i>	Azhahu
சூழதரம்	<i>Sundaram</i>	Sundaram
போல்	<i>pōl</i>	like
அகமும்	<i>ahamum</i>	I
நீயும்	<i>nīyum</i>	and You
உற்று	<i>uṭru</i>	unite
அபின்னம் ஆய்	<i>abinnamāy</i>	non-different
இருப்போம்	<i>yiruppōm</i>	may (we) be
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, may 'I' and 'You', like Azhahu and Sundaram, unite and be non-different.

3. அகம்புகுமு தீர்த்துன் எனக்குகை சிறையா
யமர்வித்த தென்கொ லருணசலா.

3. Aham-pugun dīrt-tun aha-guhai siṛai-yāi
Amar-vitta denkol Aruṇāchalā.

பதவுரை

அகம்	<i>Aham</i>	(my) heart
புகுமுது	<i>pugundu</i>	having entered
நீர்த்து	<i>īrttu</i>	having drawn
உன்	<i>un</i>	Your
அக	<i>aha</i>	heart
குகை	<i>guhāi</i>	cave
சிறை	<i>siṛai</i>	prisoner
ஆய்	<i>yāi</i>	as
அமர்வித்தது	<i>amarvittadu</i>	You have kept
என்கொல்	<i>enkol</i>	what (a wonder this is)
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, having entered my heart and having drawn me (towards You), You have kept me as a prisoner in the cave of Your heart. What (a wonder is this Grace of Yours)!

4. ஆருக் காவெனை யாண்டனை யகற்றிடி
லகிலம் பழித்திடு மருணசலா.

4. Āruk kāvenai yāṇ-ḍanai yagaṭ-ṭṛiḍil
Akilam pazhit-tiḍum Aruṇāchalā.

பதவுரை

ஆருக்கு ஆ	<i>ārukkā</i>	for whose sake
எனை	<i>enai</i>	me
ஆண்டனை	<i>āṇḍanai</i>	did You take as Your own?

அகற்றிடில்	<i>agaṭ-ṭṛiḍil</i>	if you forsake (me)
அகிலம்	<i>akilam</i>	the world
பழித்திடும்	<i>pazhit-tiḍum</i>	will blame (You)
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala !

O Arunachala, for whose sake did You take me as Your own ? If You now reject forsaking me, the world will blame You.

Note : Arunachala has taken possession of the devotee not because of the recommendation of anyone else, but only because of His own uncaused grace. After such a spontaneous act of grace, if Arunachala now forsakes the devotee, the whole world will blame Him.

5. இப்பழி தப்புனை யேனினைப் பித்தா
யினியார் விடுவா ரருணாசலா.

5. Ippazhi tap-punai yēninaip pit-tāi
Iniyār viḍu-vār Aruṇāchalā.

பதவுரை

இப்	<i>ipp</i>	this
பழி	<i>pazhi</i>	blame
தப்பு	<i>tappu</i>	escape
உனை	<i>unai</i>	You
ஏன்	<i>yēn</i>	why
நினைப்பித்தாய்	<i>ninaippittāi</i>	did You make (me) think of
இனி	<i>ini</i>	now
யார்	<i>yār</i>	who
விடுவார்	<i>viḍuvār</i>	can leave
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, escape this blame. Why did You make me think of You? Now who can leave (the bond which You have thus created between us) ?

Note : Having made the devotee think of Him, Lord Arunachala has created a bond from which neither He nor the devotee can escape. Therefore, to escape the blame of the world, Lord Arunachala must now complete His work by destroying totally the ego of the devotee.

6. ஈன்றிடு மன்னையிற் பெரிதருள் புரிவோ
யிதுவோ வுனதரு ளருணசலா.

6. Īṇḍri-ḍum annayil peri-daruḷ puri-vōi
Iduvō unad-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

ஈன்றிடும் அன்னை	<i>īṇḍriḍum annay</i>	one's own mother
இல்	<i>il</i>	than
பெரிது	<i>peridu</i>	far more
அருள் புரிவோய்	<i>aruḷ purivōi</i>	You, who are gracious
இதுவோ	<i>iduvō</i>	is this
உனது	<i>unadu</i>	Your
அருள்	<i>aruḷ</i>	Grace
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, who is far more gracious than one's own mother, (if You now forsake me) is this Your grace?

7. உனையே மாற்றி யோடா துளத்தின்மே
லுறுதியா யிருப்பா யருணசலா.

7. Unaiyē māṭṭri oḍā duḷat-tinmēl
Uṟudiyā yirup-pāi Aruṇāchalā.

பதவுரை

உனை	<i>unai</i>	You
ஏமாற்றி	<i>ēmaṭṭri</i>	cheat
ஓடாது	<i>ōḍādu</i>	so that it may not run

உளத்தின் மேல்	<i>uḷattin mēl</i>	upon (my) mind
உறுதி ஆய்	<i>urudi āy</i>	firmly
இருப்பாய்	<i>iruppāi</i>	be (seated)
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, be seated firmly upon my mind so that it may not cheat You and run away (due to desire for the outside world)

8. ஊர்சுற் றுளம்விடா துனைக்கண் டடங்கிட
வுன்னழ கைக்காட் டருணாசலா.

8. Ūrsuṭ ṭṛuḷam-vidā dunaik-kaṇ ḍaḍaṅ-giḍa
Unnazha gaik-kāṭ Aruṇāchalā.

பதவுரை

ஊர்	<i>Ūr</i>	the world
சுற்று	<i>sutṭru</i>	which wanders about
உளம்	<i>uḷam</i>	(my) mind
விடாது	<i>viḍādu</i>	uninterruptedly
உனை	<i>unai</i>	You
கண்டு	<i>kaṇḍu</i>	by seeing
அடங்கிட	<i>aḍaṅgiḍa</i>	so that (it) may subside
உன்	<i>unn</i>	Your
அழகை	<i>azhagai</i>	beauty
காட்டு	<i>kāṭu</i>	show
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, Show me your beauty so that, by seeing you uninterruptedly, my mind, which (by nature) wanders about the world, may subside (in You, the real Self, and never leaving you).

Note : The word “*vidadu*” may be taken to mean either uninterruptedly or not leaving. In this translation both meanings are incorporated, the former without brackets and the latter within brackets.

9. எனையழித் திப்போ தெனைக்கல வாவிடி
லிதுவோ வாண்மை யருணாசலா.

9. Enai-yazhit tippō denaik-kala vāviḍil
Iduvō āṇmai Aruṇāchalā.

பதவுரை

எனை	<i>enai</i>	me
அழித்து	<i>azhittu</i>	destroying
இப்போது	<i>ippōdu</i>	now
எனைக்	<i>enaik</i>	me
கலவா விடில்	<i>kalavā viḍil</i>	if You do not unite with
இதுவோ	<i>iduvō</i>	is this
ஆண்மை	<i>āṇmai</i>	manliness?
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala!

O Arunachala, is this manliness, if You do not now unite with me, destroying me (my ego or the sense of individuality)?

10. ஏனிமூத வறக்க மெனைப்பிற ரிழுக்க
விதுவனக் கழகோ வருணாசலா.

10. Ēninda uṛak-kam enai-piṛa rizhukka
Idu-vunak kazhagō Aruṇāchalā.

பதவுரை

ஏன்	<i>ēn</i>	why
இமூத	<i>inda</i>	this
உறக்கம்	<i>uṛakkam</i>	sleep
எனை	<i>enai</i>	me
பிறர்	<i>piṛar</i>	others
இழுக்க	<i>izhukka</i>	when (they) are dragging away
இது	<i>idu</i>	this

உனக்கு	<i>unaku</i>	You
அழகோ	<i>azhagō</i>	does (it) befit
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, when others are dragging me away, why this (seeming) sleep? Does this befit You?

Explanatory Note : O Arunachala, when the desires for external objects are dragging me away from You, the real Self, why do You pretend to sleep as if You do not know what is happening? Since I rightfully belong only to You, does this indifference on Your part befit You?

11. ஐம்புலக் கள்வ ரகத்தினிற் புகும்போ
தகத்தினீ யிலையோ வருணாசலா.

11. Iymbulak kaḷvar ahatti-nil puhumbō
Daha-tinī ilaiyō Aruṇāchalā.

பதவுரை

ஐம் புல	<i>iyṁ bula</i>	the five senses
கள்வர்	<i>kaḷvar</i>	the thieves
அகத்தினில்	<i>ahattinil</i>	(my) heart
புகும்	<i>puhum</i>	entered
போது	<i>bōdu</i>	when
அகத்தில்	<i>ahatil</i>	in (my) heart
நீ இலையோ	<i>nī ilaiyō</i>	were You not?
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, when the thieves, (the desires for the objects known through) the five senses, entered my heart, were You not in my heart ? (already)

12. ஒருவனா முன்னை யொளித்தெவர் வருவா
ருன்கு தேயிது வருணாசலா.

12. Oru-vanā mun-nai oḷit-tevar varu-vār
Unsū dēyidu Aruṇāchalā.

பதவுரை

ஒருவன்	<i>oruvan</i>	the One
ஆம்	<i>ām</i>	who, are
உன்னை	<i>unnai</i>	You
ஒளித்து	<i>oḷittu</i>	unknown to
எவர்	<i>evār</i>	who
வருவார்	<i>varuvār</i>	can come
உன்	<i>un</i>	Your
சூது	<i>sūdu</i>	trick
ஏ	<i>ē</i>	only
இது	<i>idu</i>	it was
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, unknown to You, who are the One (who alone truly exist), who can come (into my heart) ? Therefore, (when those thieves entered my heart) it was only Your trick.

13. ஓங்கா ரப்பொரு ளொப்புயர் வில்லோ
யுனையா ரறிவா ரருணாசலா.

13. Ōṅkārap poruḷ oppu-yar villōi
Unaiyār aṟivār Aruṇāchalā.

பதவுரை

ஓங்கார	<i>Ōṅkāra</i>	the sound 'Om'
பொருள்	<i>poruḷ</i>	the import of
ஒப்பு	<i>oppu</i>	equal
உயர்வு	<i>uyarvu</i>	superior
இல்லோய்	<i>illōi</i>	O You who are without
உன்னை	<i>unai</i>	You
யார்	<i>yār</i>	who
அறிவார்	<i>aṟivār</i>	can know
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, import of the sound 'Om', unequalled and unsurpassed, who can know You (as You are)?

14. ஓளவைபோ லெனக்குன் னருளைத் தழமுதெனை
யாளுவ துன்கட னருணாசலா.

14. Auvai-pōl enak-kun aruḷait tan-denai
Āḷuva dun-kaḍan Aruṇāchalā.

பதவுரை

ஓளவை	<i>auvai</i>	mother
போல்	<i>pōl</i>	like
எனக்கு	<i>enakku</i>	upon me
உன்	<i>un</i>	Your
அருளை	<i>aruḷai</i>	grace
தழுது	<i>tandu</i>	to bestow
எனை	<i>enai</i>	me
ஆளுவது	<i>Āḷuvadu</i>	to take as Your own
உன்	<i>un</i>	Your
கடன்	<i>kaḍan</i>	duty
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, like a mother (who is spontaneously kind to her own child), it is Your duty to bestow Your grace upon me and to take me as Your own.

15. கண்ணுக்குக் கண்ணாய்க் கண்ணினிற்றிக் காணுனை
காணுவ தெவர்பா ரருணாசலா.

15. Kaṇṇukku kaṇṇai kaṇ-ṇindṛik kāṇunaik
Kāṇuva devar-pār Aruṇāchalā.

பதவுரை

கண்ணுக்கு	<i>kaṇṇukku</i>	to the eye
கண் ஆய்	<i>kaṇai</i>	being the eye
கண்	<i>kaṇ</i>	eye

இன்றி	<i>indṛi</i>	without
காண்	<i>kāṇ</i>	who sees
உனை	<i>unai</i>	You
காணுவது	<i>kāṇuvadu</i>	can see
எவர்?	<i>evār</i>	who
பார்	<i>pār</i>	see
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, who can see You, who, being the eye to the eye, sees without eyes? (Therefore) See me (by turning the glance of Your grace upon me).

Note : The Tamil word '*kan*' literally means eye, but is also used figuratively to mean consciousness. Arunachala is the eye to the eye, that is, it is the consciousness which illumines the mind, which sees through the physical eyes. Since the very nature of the mind is to see only second and third person objects through the eyes and other senses, how and by what eye can it see Arunachala, which is the reality of itself, the first person?

By itself, the mind is insentient, like a reflection in a mirror. If we wish the eyes of our reflection to see us, we must see them, must we not? likewise, since the mind is only a reflection of Arunachala, the real Self, it can see Arunachala only when Arunachala graciously sees it. Therefore in this verse the devotee prays to Arunachala to see him by turning the glance of Its grace upon him.

If we wish the eyes of our reflection in a mirror to look at us, we should look at them, should we not? our reflection seeing us is nothing but our seeing it. They are not two separate actions. The cause that makes that reflection see us, is our seeing it, is it not? likewise, 'we', the unreal Jiva, are only a reflection of the Sadguru, who is Self, the Supreme Reality. If we wish to see our Self or

Guru, we cannot do so unless He, by His grace, turns His gracious look upon us. **That is why this prayer for His gracious look is made.**

16. காமுத மிரும்புபோற் கவர்முதெனை விடாமற்
கலமுதெனே டிருப்பா யருணசலா.

16. Kāntam irumbu-pōl kavarn-denai viḍā-mal
Kalan-denō ḍirup-pāi Aruṇāchalā.

பதவுரை

காமுதம்	<i>kāntam</i>	magnet
இரும்பு	<i>irumbu</i>	iron
போல்	<i>pōl</i>	as (like)
கவர்முது	<i>kavarndu</i>	attracting
எனை	<i>enai</i>	me
விடாமல்	<i>viḍā-mal</i>	without leaving
கலமுது	<i>kalandu</i>	united
என்	<i>en</i>	me
ஓடு	<i>ōḍu</i>	with
இருப்பாய்	<i>iruppāi</i>	be
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala attracting me as a magnet attracts iron, be united with me and never leave me.

17. கிரியுரு வாகிய கிருபைக் கடலே
கிருபைகூர்மு தருளுவா யருணசலா.

17. Giri-yuru vāgiya kirupaik kaḍalē
Kirupai-kūrn daruḷu-vāi Aruṇāchalā.

பதவுரை

கிரி	<i>giri</i>	a Hill
உரு ஆகிய	<i>uru āgiya</i>	in the form of

கிருபை	<i>kirupai</i>	grace
கடலே	<i>kaḍalē</i>	ocean of
கிருபை	<i>kirupai</i>	grace
கூர்ந்து	<i>kūrndu</i>	intensely (gracious)
அருளுவாய்	<i>aruḷuvāi</i>	bestow grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, Ocean of grace in the form of a Hill, being intensely gracious, bestow grace upon me.

18. கீழ்மே லெங்குங் கிளரொளி மணியென்
கீழ்மையைப் பாழ்செய் யருணாசலா.

18. Kīzhmē leṅguṅ kiḷa-roḷi maṇi-yen
Kīzh-maiyaiḷ pāzh-sei Aruṇāchalā.

பதவுரை

கீழ்	<i>kīzh</i>	low
மேல்	<i>mēl</i>	high
எங்கும்	<i>eṅguṅ</i>	every where
கிளர்	<i>kiḷar</i>	which shines
ஒளி	<i>oḷi</i>	of light
மணி	<i>maṇi</i>	gem
என்	<i>yen</i>	my
கீழ்மையை	<i>kīzh-maiyai</i>	lowness
பாழ் செய்	<i>pāzh sei</i>	destroy
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, Gem of light which shines everywhere, both in the low and in the high, destroy my lowness (my base and impure nature).

Explanatory Note : O Arunachala, You are the pure and precious light of consciousness which shines in me as 'I am' in all places and at all times, both when my mind

is in a low and impure state, and when it is in a highly mature and pure state. Since You are therefore unaffected and undefiled either by my purity or by my impurity, reveal to me your true nature and thereby destroy my baseness.

19. குற்றமுற் றறுத்தெனைக் குணமாய்ப் பணித்தாள்
குருவுரு வாயொளி ரருணசலா.

19. Kuṭṭra-muṭ ṭṭarut-tenai guṇa-māip paṇit-tāl
Guru-vuru vāyoḷir Aruṇāchalā.

பதவுரை

குற்றம்	<i>kuṭṭram</i>	defects
முற்று	<i>muṭṭru</i>	entirely
அறுத்து	<i>aṛuttu</i>	having destroyed
எனை	<i>enai</i>	me
குணம் ஆய்	<i>guṇam āi</i>	with good qualities
பணித்து	<i>paṇitu</i>	having endowed it
ஆள்	<i>āḷ</i>	enslave me
குரு உரு	<i>guru uru</i>	the form Guru
ஆய்	<i>āy</i>	as
ஒளிர்	<i>oḷir</i>	who shine
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, who shine as the form of Guru, enslave me, destroying my defects entirely (along with their root, the ego) and endowing me with good qualities.

20. கூர்வாட் கண்ணியர் கொடுமையிற் படாதருள்
கூர்முதெனைச் சேர்முதரு ளருணசலா.

20. Kūrvāt kaṇṇi-yar koḍu-maiyir paḍa-daruḷ
Kūrnd-enai chērnd-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

கூர்	<i>kūr</i>	sharp (those who have sharp sword-eyed ones)
வாள்	<i>vāt</i>	sword
கண்ணியர்	<i>kaṇṇiyar</i>	women
கொடுமை இல்	<i>koḍumaiyil</i>	in the cruelty
படாது	<i>paḍadu</i>	so that I may not be ensnared
அருள்	<i>aruḷ</i>	graciously
கூர்முது	<i>kūrndu</i>	intensely
எனை	<i>enai</i>	me
சேர்முது	<i>chērndu</i>	join with
அருள்	<i>aruḷ</i>	graciously
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, being intensely gracious join with me (to protect me) so that I may not be ensnared in the alluring (delusive) cruelty of sharp sword eyed (women) people.

This also indicates jealous eyed people.

21. கெஞ்சியும் வஞ்சியாய்க் கொஞ்சமு மிரங்கிலை
யஞ்சலென் றேயரு ளாருணாசலா.

21. Keñji-yum vañji-yāik koñja-mum iraṅgilai
Añjalēn ḍṛēy-aruḷ Aruñāchalā.

பதவுரை

கெஞ்சி உம்	<i>keñjiyum</i>	though I humbly entreat (You)
வஞ்சி ஆய்	<i>vañji āi</i>	like a cheat
கொஞ்சம் உம்	<i>koñjam um</i>	even the least
இரங்கிலை	<i>iraṅgilai</i>	you do not show pity
அஞ்சல்	<i>añjal</i>	'fear not'

என்றே	<i>enḍrēy</i>	saying
அருள்	<i>aruḷ</i>	bestow grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, though I humbly entreat You, like a cheat You do not show even the least pity. (Now at least) bestow Your grace (and give me refuge) saying, 'fear not'.

22. கேளா தளிக்குமுன் கேடில் புகழைக்
கேடுசெய் யாதரு ளருணாசலா.

22. Kēḷā daḷikku-mun kēḍil puga-zhaik
Kēḍu-sei yād-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

கேளாது	<i>kēḷādu</i>	unasked
அளிக்கும்	<i>aḷikkum</i>	of giving
உன்	<i>un</i>	your
கேடு இல்	<i>kēḍu il</i>	blemishless
புகழை	<i>pugazhai</i>	fame
கேடு செய்யாது	<i>kēḍu seiyādu</i>	instead of blemishing
அருள்	<i>aruḷ</i>	bestow (your) grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, instead of blemishing your blemishless fame of giving unasked, bestow your grace upon me.

Note : Arunachala has attained blemishless fame by His knowing and answering the needs of His devotees even before they pray to Him. Therefore, if He does not bestow His grace even after the devotee has humbly entreated Him so much His fame will surely be blemished.

23. கையினிற் கனியுன் மெய்ரசங் கொண்டு
கைவெறி கொளவரு ளருணாசலா.

23. Kaiyi-nir kani-yun meyrasaṅ koṇḍuva
Gai-veri koḷa-varuḷ Aruṇāchalā

பதவுரை

கை இனில்	<i>kai yinil</i>	in (my) hand
கனி	<i>kani</i>	fruit
உன்	<i>un</i>	your
மெய்	<i>mey</i>	reality
ரசம்	<i>rasam</i>	juice
கொண்டு	<i>koṇḍu</i>	by drinking
உவகை	<i>uvagai</i>	blissfully
வெறி கொள	<i>veṛi koḷa</i>	so that I may be intoxicated
அருள்	<i>aruḷ</i>	bestow grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, the fruit in my hand, bestow Your grace so that I may be blissfully intoxicated by drinking your juice, the Reality (that is, by experiencing the real Self).

24. கொடியிட் டடியரைக் கொல்லுனைக் கட்டிக்
கொண்டெங் வவாழ்வே னருணாசலா.

24. Koḍi-yiṭ ṭaḍi-yaraik kollu-naik kaṭṭik
koṇḍeṅgan vāzh-vēn Aruṇāchalā.

பதவுரை

கொடி	<i>koḍi</i>	a flag
இட்டு	<i>iṭṭu</i>	having hoisted
அடியரை	<i>aḍiyarai</i>	devotees
கொல்	<i>koll</i>	to kill
உனை	<i>unai</i>	You
கட்டிக்கொண்டு	<i>kaṭṭikoṇḍu</i>	having embraced
எங்ஙன்	<i>eṅgan</i>	how
வாழ்வேன்	<i>vāzh-vēn</i>	can I survive
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, how can I survive after embracing You, who has hoisted a flag (to announce your vow) to kill your devotees?

25. கோபமில் குணத்தோய் குறியா யெனைக்கொளக்
குறையென் செய்தே னருணசலா.

25. Kōpa-mil guṇat-tōi kuṛiyā yenaik-koḷak
Kuṛai-yen seidēn Aruṅāchalā.

பதவுரை

கோபம் இல்	<i>kōpam il</i>	angerless
குணத்தோய்	<i>guṇat-tōi</i>	one of (such) nature
குறி	<i>kuṛi</i>	target
ஆய்	<i>āi</i>	as
எனை	<i>enai</i>	me
கொள	<i>koḷa</i>	that You have taken
குறை	<i>kuṛai</i>	wrong
என்	<i>en</i>	what
செய்தேன்	<i>seidēn</i>	I have done
அருணசலா	<i>Aruṅāchalā</i>	O Arunachala !

O Arunachala, who are of angerless nature, what wrong have I done that You have taken me as the target (of your anger)?

Note : A praise in the form of a seeming reproach. That is, the devotee is here praising by asking indirectly Arunachala, 'What qualification do I have that You have selected me out of all the countless souls in the world and have decided by Your uncaused grace to destroy my ego?'

26. கௌதமர் போற்றுங் கருணைமா மலையே
கடைக்கணித் தாள்வா யருணசலா.

26. Gau-tamar pōṭ-ṭṛum karu-ṇaimā malaiyē
Kaḍaik kaṇit tālvāi Aruṅāchalā

பதவுரை

கௌதமர்	<i>Gautamar</i>	by Gautama
போற்றும்	<i>pōṭ-ṭrum</i>	praised
கருணை	<i>karu-ṇai</i>	of grace
மா	<i>mā</i>	great
மலையே	<i>malaiyē</i>	Hill
கடைக் கணித்து	<i>kaḍaik kaṇittu</i>	by bestowing (Your gracious glance)
ஆள்வாய்	<i>ālvāi</i>	make (me) Your own
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala!

O Arunachala, great Hill of Grace praised by Gautama, make me Your own by bestowing Your gracious glance (*kataksha*) upon me.

27. சகலமும் விழுங்குங் கதிரொளி யினமன
சலச மலர்த்தியி டருணாசலா.

27. Sakala-mum vizhuṅ-guṅ kadiroḷi yina-mana
Jalaja-malart-tiyi ḍaruṇāchalā.

பதவுரை

சகலமும்	<i>sakalamum</i>	everything
விழுங்கும்	<i>vizhuṅguṅ</i>	which swallow
கதிர்	<i>kadir</i>	rays
ஒளி	<i>oḷi</i>	bright
இன	<i>yina</i>	sun
மன	<i>manə</i>	mind
சலசம்	<i>Jalajam</i>	lotus
அலர்த்தியிடு	<i>alarttiyiḍu</i>	make (it) blossom
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, sun of bright rays who swallow everything (the entire world-picture), make my mind lotus blossom.

Just as a closed lotus-bud cannot blossom unless the light of the sun falls upon it, so the bud like mind cannot blossom with Self knowledge unless the gracious light of Arunachala falls upon it. When Arunachala is such a powerful sun, that it can swallow the whole universe, will it not be easy for It to mature the mind-lotus and make it blossom?

The words '*Sakalamum Vizhungum*' (which swallow everything) may also be taken to mean 'which swallow all my defects'.

Note: If a cinema show is going on in a tent in day-time, the pictures can be seen on the screen only because of the limited light of the projector and because of the background of artificial darkness caused by the tent. If a powerful wind were to blow away the tent, the bright sunlight would flood in, the darkness would vanish and thus all the pictures on the screen would be swallowed up. Similarly, the entire picture of the world, soul and God can be seen only because of the limited light of the mind (which is a reflection of the original light of Arunachala, the real Self), and because of the background of the darkness of ignorance caused by forgetfulness of Self. When Self-Knowledge (the bright light of Arunachala) dawns, the background darkness of ignorance or Maya will vanish and thus the whole picture of the World, Soul and God will be swallowed up and disappear.

28. சாப்பா டுன்னைச் சார்முதுண வாயான்
சாமுதமாய்ப் போவ னருணசலா.

28. Sāppā ḍun-nai chārṇ-duṇa vāyān
Sānta-māip pōvan Aruṇāchalā.

பதவுரை

சாப்பாடு	<i>sāppāḍu</i>	food
உன்னை	<i>unnai</i>	You

சார்முது	<i>chārndu</i>	by depending upon
உணவா	<i>uṇavā</i>	was it (merely) to eat
யான்	<i>yān</i>	I
சாமுதம்	<i>sāntam</i>	a sadhu (religious mendicant)
ஆய்	<i>āi</i>	as
போவன்	<i>pōvan</i>	came
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, was it merely to eat food by depending upon You that I came to You as a Sadhu (a religious mendicant)? (Did I not come to You in order to satisfy my spiritual hunger by attaining union with You?)

29. சித்தங் குளிரக்கதி ரத்தம்வைத் தமுதவா
யைத்திற வருண்மதி யருணாசலா.

29. Sittaṅ kuḷirak-kadi rastam-vait tamu-davā
Yait-tiṛa aruḷ-madi Aruṇāchalā.

பதவுரை

சித்தம்	<i>sittam</i>	mind
குளிர	<i>kuḷira</i>	in order to cool
கதிர்	<i>kadir</i>	rays
அத்தம்	<i>astam</i>	hands (hasta)
வைத்து	<i>vait</i>	by placing
அமுத	<i>amuda</i>	immortality
வாயைத்	<i>vayait</i>	gate
திற	<i>tiṛa</i>	open
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
மதி	<i>madi</i>	moon
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, Moon of Grace, in order to cool my mind (which is being burnt by the fire of wordly desires),

open the gate of immortality by placing upon me Your hands, the rays (of Your grace).

Note : The words *amuta vay*, which literally mean the mouth of *amrita* (ambrosia or immortality) are taken by some translators to mean 'the ambrosial orifice', which is suggestive of the imagery used in *Raja Yoga*. However, since Sri Bhagawan generally did not use such imagery, the words *amuta vay* are here taken in their simpler sense to mean the gate of immortality; that is, the gate of liberation, which is the state of bodilessness and deathlessness.

30. சீரை யழித்துநிர் வாணமாச் செய்தருட்
சீரை யளித்தரு ளருணசலா.

30. Sīrai-yazhittu-nir vāṇamāc cheid-aruḷ
Sīraiyaḷit-taruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

சீரை	<i>sīrai</i>	glory
அழித்து	<i>azhittu</i>	destroying
நிர்வாணம் ஆய்	<i>nirvāṇam āy</i>	in nirvana
செய்து	<i>cheidu</i>	establishing
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
சீரை	<i>sīrai</i>	glory
அளித்து அருள்	<i>aḷit-taruḷ</i>	graciously bestow
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, graciously bestow upon me the glory of Your grace, destroying my (worldly) glory and establish me in *Nirvana* (the natural state of Self).

Note : The word *Sirai* means both 'glory' and 'covering' while the word *nirvanam* means both the natural state of self and unveiled. Thus a parallel meaning for the words *sirai azhittu nirvanama seydu* (destroying

my glory and establishing me in *Nirvana*) is ‘destroying my coverings (the five sheaths) and making me unveiled (devoid of all adjuncts or upadhis)’.

31. சகக்கடல் பொங்கச் சொல்லுணர் வடங்கச்
சும்மா பொருழுதிடங் கருணைசலா.

31. Sugak-kadal poṅga solluṇar vaḍaṅga
Śummā porun-diḍaṅ garuṇāchalā.

பதவுரை

சகக் கடல்	<i>sugak kadal</i>	ocean of Bliss
பொங்க	<i>poṅga</i>	so that (it) may surge up
சொல்	<i>soll</i>	speech
உணர்வு	<i>uṇarvu</i>	mind
அடங்க	<i>aḍaṅga</i>	so that (they) may subside
சும்மா	<i>Śummā</i>	quietly
பொருழுதிடு	<i>porundiḍu</i>	be united
அங்கு	<i>aṅgu</i>	there
அருணைசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, be quietly united with me there (in my heart), so that the ocean of Bliss may surge forth (within me) and so that my speech and mind may subside.

32. சூதுசெய் தென்னைச் சோதியா தினியுன்
சோதி யுருக்காட் டருணைசலா.

32. Sūdu-sei dennaic chōdiya dini-yun
Jōti yuruk-kāṭ Aruṇāchalā.

பதவுரை

சூது	<i>sūdu</i>	tricks
செய்து	<i>seidu</i>	by playing
என்னை	<i>ennai</i>	me

சோதியாது	<i>chōdiyadu</i>	without testing
இனி	<i>ini</i>	hereafter
உன்	<i>un</i>	Your
சோதி	<i>jōti</i>	light
உரு	<i>uru</i>	form
காட்டு	<i>kāṭu</i>	show
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, without testing me hereafter by playing tricks, show me Your form of light (Your true form of pure self consciousness).

33. செப்படி வித்தைகற் றிப்படி மயக்குவிட்
டுருப்படு வித்தைகாட் டருணாசலா.

33. Sep-paḍi viddai-kaṭ ṛip-paḍi mayak-kuviṭ
Ṭurup-paḍu viddai-kāṭ Aruṇāchalā

பதவுரை

செப்படி வித்தை	<i>Seppaḍi viddai</i>	the art of deception
கற்று	<i>kaṭru</i>	of learning
இப்படி மயக்கு	<i>ippaḍi mayakku</i>	this world delusion
விட்டு	<i>viṭu</i>	having made me give up
உரு படு	<i>urup paḍu</i>	self-abidance
வித்தை	<i>viddai</i>	the art
காட்டு	<i>kāṭu</i>	reveal
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, having made me give up this worldly delusion of learning the arts of deception, reveal to me the art of self-abidance.

Note : The arts of deception (*seppadi-viddhai*) are arts such as displaying *siddhis* and performing other kinds of jugglery. This also includes 64 arts.

The word *uru*, which literally means 'form', here means 'self' or '*swarupa*', one's own real nature. Hence, though in colloquial usage *uruppadu* means to be formed or reformed, in this context *uruppadu-viddhai* is taken to mean the art of becoming self or the art of self abidance.

34. சேரா யெனின்மெய் நீரா யுருகிக்கண்
ணீராற் றழிவே னருணசலா.

34. Sērā yenin-mei nīrā yuruhik-kaṇ
Ṇīrāt ṭraḻhi-vēn Aruṇāchalā.

பதவுரை

சேராய்	<i>sērā</i>	You do not unite
எனில்	<i>yenil</i>	if
மெய்	<i>mei</i>	body
நீராய்	<i>nīrāy</i>	into water
உருகி	<i>yuruhi</i>	will melt
கண்ணீர்	<i>kaṇṇīr</i>	tears
ஆற்று	<i>āṭṭru</i>	river
அழிவேன்	<i>azhivēn</i>	I shall drown
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, if You do not unite with me, my body will melt into water (due to the fire of my intense longing for You) and I shall drown in a river of tears.

35. சையெனத் தள்ளிற் செய்வினை சுடுமலா
லுய்வகை யேதுரை யருணசலா.

35. Saiye-nat taḻḻiṭ sei-vinai suḍu-malā
Uyvagai yēdu-rai Aruṇāchala.

பதவுரை

சை	<i>sai</i>	'chai'
என	<i>ena</i>	saying

தள்ளில்	<i>taḷḷil</i>	if You reject
செய்வினை	<i>seivinai</i>	<i>karmas</i> done
சுடும்	<i>suḍum</i>	will burn
அலால்	<i>alāl</i>	instead
உய்	<i>uy</i>	to be saved
வகை	<i>vagai</i>	the way
ஏது	<i>ēdu</i>	what is
உரை	<i>urai</i>	tell
அருணாசலா	<i>Aruṇāchala</i>	O Arunachala

O Arunachala, if You reject me saying, *chai*, (the fruit of) the *karmas* done (by me in the past, present and future) will surely burn me, and what will be the way for me to be saved? Tell me.

36. சொல்லாது சொலிநீ சொல்லற நில்லென்று
சும்மா விருமுதா யருணாசலா.

36. Sollādu solinī sollaṛa nillendṛu
Summā virun-dāi Aruṇāchalā.

பதவுரை

சொல்லாது	<i>sollādu</i>	without saying
சொலி	<i>solī</i>	saying
நீ	<i>nī</i>	You
சொல்	<i>soll</i>	speech
அற	<i>aṛa</i>	without
நில் என்று	<i>nill endṛu</i>	be
சும்மா	<i>summā</i>	still
இருமுதாய்	<i>irundāi</i>	(You) remained
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, saying without saying, 'Be without speech', You remained still.

Explanatory paraphrase : O Arunachala, through silence You instructed me, 'Be Still', without the least action

அற்றது	<i>aṭṭradu</i>	destroying
என்றே	<i>eṇḍre</i>	when
சலியாது	<i>saliyādu</i>	without moving
இருமுதாய்	<i>irundāi</i>	You remain
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, when did You show Your valour and destroy my defects ? (Yet) You remain without moving.

Explanatory Note : O Arunachala, when did You show the valour of Your Grace, thereby destroying all the defects in me? You have not yet done so, but still You remain unmoved like this, without showing the least concern for me.

39. ஞமலியிற் கேடா நானென் னுறுதியா
 னாடிநின் னுறுவே னருணாசலா.

39. Jñamali-yiṛ kēḍā nānen nuṟu-diyāl
 Nāḍi-nin nuṟu-vēn Aruṇāchalā.

பதவுரை

ஞமலி	<i>jñamali</i>	a dog
இல்	<i>il</i>	than
கேடா(ம்)	<i>kēḍām</i>	who am worse
நான்	<i>nān</i>	I
என்	<i>en</i>	what
உறுதி	<i>uṟudi</i>	strength
ஆல்	<i>āl</i>	by
நாடி	<i>nāḍi</i>	seek
நின்	<i>nin</i>	You
உறுவேன்	<i>uṟuvēn</i>	can (I) attain
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, (without the all powerful help of your grace) by what strength can I, who am worse than a dog, seek and attain You ?

40. ஞானமில் லாதுன் ஞசையாற் றளர்வற
ஞானம தெரித்தரு ளருணசலா.

40. Jñāna millā-dun āsai-yāṭ ṭṭaḷar-vaṛa
Jñānan terit-taruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

ஞானம்	<i>jñānam</i>	knowledge
இல்லாது	<i>illādu</i>	without
உன்	<i>un</i>	for You
ஆசை	<i>āsai</i>	desire
ஆல்	<i>āl</i>	due to
தளர்வு	<i>ṭaḷarvu</i>	the weary suffering
அற	<i>aṛa</i>	to put an end to
ஞானம்	<i>Jñānam</i>	knowledge
தெரித்து அருள்	<i>terittu aruḷ</i>	graciously bestow
அருணசலா!	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, graciously bestow *Jnana* upon me in order to put an end to the weary suffering (which I am undergoing) due to desire for You without *Jnana*.

Explanatory Note : O Arunachala, though I am longing for You intensely, I am devoid of *Jnana*, the true knowledge of your real nature, and thus I am undergoing great suffering. In order to remove this weary suffering of mine graciously bestow upon me the knowledge of Your real nature (non duality) where no longing of separation is experienced.

41. ஞிமிறுபோ னீயு மலர்மூதிலை யென்றே
நேர்நின் றனையென் னருணசலா.

41. Jñimi-ṛupō nīyum malarn-dilai yeṇḍre
Nērnin ḍṛanai-yen Aruṇāchalā.

பதவுரை

ஞிமிறு	<i>Jñimīru</i>	bee
போல்	<i>pōl</i>	like
நீயும்	<i>nīyum</i>	even You
மலர்முதிலை	<i>malarndilai</i>	You have not blossomed
என்றே	<i>yendṛe</i>	saying
நேர்	<i>nēr</i>	in front
நின்றனை	<i>nindṛanai</i>	stand
என்	<i>en</i>	why
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, "like a bee (hovering in front of an unblossomed bud), why should even You stand in front of me saying, You have not blossomed (that is, You have not yet attained spiritual maturity)"?

Note : A bee hovering in front of an unblossomed bud must wait patiently until the sun makes that bud blossom. But why should Arunachala hover like a bee in front of the immature devotee's heart to blossom with spiritual maturity ? Since Arunachala is 'the Sun to the sun', as said in verse-1 of *Sri Arunachala Patikam*, it is He alone who must make the devotee's heart blossom.

42. தத்துவமு தெரியா தத்தனை யற்றாய்
தத்துவ மிதுவென் னருணாசலா.

42. Tattu-vam teriyā dat-tanai yuṭṭṛāi
Tattu-vam iduven Aruṇāchalā.

பதவுரை

தத்துவம்	<i>tattuvam</i>	principles
தெரியாது	<i>teriyā</i>	who did not know
தத்தனை	<i>dattanai</i>	blemishful wretch
உற்றாய்	<i>yuṭṭṛāi</i>	You have taken possession of myself

தத்துவம்	<i>tattuvam</i>	principle
இது	<i>idu</i>	this
என்	<i>en</i>	what
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, (by your causeless grace) You have taken possession of a blemishful wretch (myself) who did not know any principle (tattva) what a (gracious) principle this is!

43. தானே தானே தத்துவ மிதனைத்
தானே காட்டுவா யருணாசலா.

43. Tānē tānē tattv-vam ida-nait
Tānē kāṭṭuvāi Aruṇāchalā.

பதவுரை

தானே	<i>tānē</i>	Self
தானே	<i>tānē</i>	itself
தத்துவம்	<i>tattuvam</i>	Reality
இதனை	<i>idanai</i>	this
தானே	<i>tānē</i>	yourself
காட்டுவாய்	<i>kāṭṭuvāi</i>	reveal
அருணாசலா	O Arunachala	Aruṇāchalā

O Arunachala, Self (the consciousness, 'I am') itself is the Reality. Reveal this to me Yourself.

44. திரும்பி யகழுதனைத் தினமகக் கண்காண்
டெரியுமென் றனையென் னருணாசலா.

44. Tirumbi yahan-danai dina-mahak kaṅkaṅ
Ṭeriyu-men ḍṛanai-yen Aruṇāchalā.

பதவுரை

திரும்பி	<i>tirumbi</i>	turning back
அகம் தனை	<i>yahan danai</i>	the I

தினம்	<i>dinam</i>	daily
அக கண்	<i>aha kaṇ</i>	the inner eye
காண்	<i>kāṇ</i>	see
தெரியும்	<i>ṭeriyum</i>	it will be known
என்றனை	<i>endṛanai</i>	You said
என்	<i>en</i>	my
அருணாசலா!	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O my Arunachala, You said, 'Turning back, daily see the 'I' with the inner eye ; it will (then), be known'.

Explanatory Note : O Arunachala, my Real Self, you taught me, "Turning away from external objects with intense desirelessness or *vairagya*, persistently scrutinize the feeling 'I' with an introverted attention; then only will you realize the truth that Self itself is the Reality."

45. தீரமி லகத்திற் றேடியுமு தனையான்
றிரும்பவுற் றேனரு ளருணாசலா.

45. Dīramil ahattiḷ ṭēḍi-yun tanai-yān
Tirum-bavuṭ ṭṛēn-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

தீரம்	<i>dīram</i>	courage
இல்	<i>il</i>	devoid of
அகத்து இல்	<i>ahatt iḷ</i>	with a mind
தேடி	<i>ṭēḍi</i>	having sought
உன்றனை	<i>untanai</i>	You
யான்	<i>yān</i>	I
திரும்ப உற்றேன்	<i>tirumba vutṭṛēn</i>	have come back
அருள்	<i>aruḷ</i>	bestow grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, having sought You with a mind devoid of courage I have come back (to You praying), bestow Your grace upon me.

Explanatory Note: O Arunachala, I sought you inwardly as the real Self, but since my mind lacked the necessary strength of desirelessness or *vairagya*, I failed to attain you. Therefore I now come back to you and pray, "Bestow your Grace upon me by giving me the strength which is necessary to turn away from external objects and realise you as my real self.

46. துப்பறி வில்லா விப்பிறப் பென்பய
ஒப்பிட வாயே னருணசலா.

46. Tuppari villā ippirap pen-payan
Oppida vāyēn Aruṇāchalā.

பதவுரை

துப்பு அறிவு	<i>tuppu arivu</i>	vichara jnana
இல்லா	<i>illā</i>	without
இப்	<i>ip</i>	this
பிறப்பு	<i>pirapu</i>	birth
என்	<i>en</i>	what
பயன்	<i>payan</i>	use
ஒப்பிட	<i>oppida</i>	to make worthy
வா யேன்	<i>vāyēn</i>	come
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, of what use is this birth without *vichara-jnana* (knowledge born of self-enquiry) ? (Therefore) come to make it (my birth) worthy (by graciously enabling me to attain such knowledge).

47. தூய்மன மொழியார் தோயுமுன் மெய்யகழ
தோயவே யருளென் னருணசலா.

47. Tūy-mana mozhi-yar tōyu-mun meyya-han
Tōyavē yaru-ḷen Aruṇāchalā.

பதவுரை

தூய்	<i>tūy</i>	those who are pure in
மனம்	<i>manam</i>	mind
மொழியர்	<i>mozhiyar</i>	speech
தோயும்	<i>tōyum</i>	in which (they) can merge
உன்	<i>un</i>	Your
மெய்	<i>mey</i>	reality
அகம்	<i>aham</i>	self
தோயவே	<i>tōyavē</i>	to make (me) merge
அருள்	<i>aruḷ</i>	bestow grace
என்	<i>en</i>	my
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala !

O my Arunachala, bestow Your grace to make me to merge in Self, Your Reality, in which only those who are pure in mind and speech can merge.

48. தெய்வமென் றுன்னைச் சாரவே யென்னைச்
சேர வொழித்தா யருணாசலா.

48. Deiva-men ḍrun-naic chāravē yennai
Chēra vozhit-tāi Aruṇāchalā.

பதவுரை

தெய்வம்	<i>deivam</i>	God
என்று	<i>enḍru</i>	as
உன்னை	<i>unnai</i>	you
சாரவே	<i>chāravē</i>	when I sought refuge
என்னை	<i>yennai</i>	me
சேர	<i>chēra</i>	completely
ஒழித்தாய்	<i>vozhittāi</i>	you annihilated
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, when I sought refuge in You as God (believing that you would protect me), You completely annihilated me.

49. தேடா துற்றநற் றிருவரு ணிதியகத்
தியக்கமூ தீர்த்தரு ளருணாசலா.

49. Tēḍa duṭṭra-nal tiru-varuḷ ṇidi-yahat
Tiyak-kan tīrt-taruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

தேடாது	<i>tēḍadu</i>	without seeking
உற்ற	<i>uṭṭra</i>	found
நல்	<i>nal</i>	supreme
திருவருள்	<i>tiru-varuḷ</i>	divine grace
நிதி	<i>ṇidi</i>	treasure
அக	<i>aha</i>	mental
தியக்கம்	<i>tiyak-kam</i>	delusion
தீர்த்து அருள்	<i>tīrt-taruḷ</i>	graciously remove
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, Supreme treasure of Divine Grace found without seeking, graciously remove my mental delusion.

50. தைரிய மோடுமுன் மெய்யக நாடயான்
றட்டழிமூ தேனரு ளருணாசலா.

50. Dairiya mōḍu-mun mei-yaha nāḍa-yān
Ṭaṭ-ṭazhin dēn-arūḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

தைரியம்	<i>dairiyam</i>	courage
ஓடும்	<i>ōḍum</i>	with
உன்	<i>un</i>	Your
மெய்	<i>mei</i>	real
அகம்	<i>aham</i>	self

நாட	<i>nāḍa</i>	when sought
யான்	<i>yān</i>	I
தட்டு	<i>ṭaṭṭu</i>	wants
அழிமுதேன்	<i>azhindēn</i>	become bereft of
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, when I courageously sought and attained Self, your Reality, I became bereft of wants. (such is your) grace!

51. தொட்டருட் கைமெய் கட்டிடா யெனிலியா
னட்டமா வேனரு ளருணாசலா.

51. Toṭ-ṭaruḷ kai-mei kaṭ-ṭidā yenili-yān
Naṣtamā vēn-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

தொட்டு	<i>toṭṭu</i>	touch
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
கை	<i>kai</i>	hands
மெய்	<i>mei</i>	body
கட்டிடாய்	<i>kaṭṭidāy</i>	You do not embrace
எனில்	<i>enil</i>	if
யான்	<i>yān</i>	I
நட்டம்	<i>naṣtam</i>	one who has lost
ஆவேன்	<i>āvēn</i>	shall be
அருள்	<i>aruḷ</i>	bestow grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunchala

O Arunachala, if You do not touch and embrace my body with the hands of Your grace, I shall have lost (the fruit of this human birth). (Therefore) bestow Your grace upon me.

52. தோடமி னீயகத் தோடொன்றி யென்றுஞ்சமு
தோடமொன் றிடவரு ளருணாசலா.

52. Tōḍa-mil nīya-hat tōḍon-ḍṛi yendṛuñ-san
Dōḍa-mon ḍṛiḍa-varuḷ Aruṇāchalā

பதவுரை

தோடம் இல்	<i>tōḍam il</i>	who is devoid of defects
நீ	<i>nī</i>	You
அகத்தோடு	<i>yahat tōḍu</i>	with me
ஒன்றி	<i>onḍṛi</i>	by becoming one
என்றும்	<i>yendṛun</i>	ever
சுழ்தோடம்	<i>sandōḍam</i>	bliss
ஒன்றிட	<i>onḍṛiḍa</i>	so that we may become united
அருள்	<i>aruḷ</i>	bestow grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, may You, who is devoid of defects, bestow Your grace upon me by becoming one with me so that we may ever be united in Bliss.

53. நகைக்கிட மிலைநின் னாடிய வெனையரு
ணகையிட்டுப் பார்நீ யருணாசலா.

53. Nagaik-kida milai-nin nāḍiya yena-yaruḷ
Nagai-yittup pārñi Aruṇāchalā.

பதவுரை

நகைக்கு	<i>nagaikku</i>	for laughter
இடம் இலை	<i>iḍam ilai</i>	there is no room
நின்	<i>nin</i>	You
நாடிய	<i>nāḍiya</i>	who have approached
எனை	<i>yenai</i>	me
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
நகை	<i>nagai</i>	smile
இட்டு	<i>yittu</i>	bestowing
பார் நீ	<i>pārñi</i>	You should look at
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala!

O Arunachala, there is no room for laughter. Bestow upon me the smile of Your grace, You should look at me, who has approached You (for refuge).

Explanatory Note : O Arunachala, when I have come to take refuge in you, there is no room for You to laugh and mock at me, seeing my immaturity. Instead of laughing at me derisively, You should look at me, bestowing upon me the compassionate smile of your grace.

54. நாணிலை நாடிட நாளு யொன்றிநீ
தாணுவா நின்றனை யருணைசலா.

54. Nāṇilai nāḍiḍa nānā yonḍ-ṛinī
Stāṇu-vā ninḍ-ṛanai Aruṇāchalā.

பதவுரை

நாண்	<i>nāṇ</i>	shyness
இலை	<i>ilai</i>	I did not have
நாடிட	<i>nāḍiḍa</i>	to approach
நாளுய்	<i>nānāy</i>	as 'I'
ஒன்றி	<i>onḍri</i>	becoming one
நீ	<i>ni</i>	you
தாணுவா	<i>stāṇuvā</i>	as a pillar
நின்றனை	<i>ninḍṛanai</i>	stood
அருணைசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, I had no shyness to approach You of my own accord. (Hence) becoming one (with me) as 'I', you stood (motionless) like a pillar.

Explanatory Note : O Arunachala, without any shyness I approached You of my own accord in order to attain union with You. Hence you became one with me, shining forth in me like a pillar as the motionless and thought free consciousness 'I'.

Note : The word 'nana' may mean either of my own accord or 'as I', and hence both meanings are included.

55. நின்னெரி யெரித்தெனை நீருக் கிடுமுன்
னின்னருண் மழைபொழி யருணசலா.

55. Nin-neri yerit-tenai nīrāk kiḍu-mun
Nin-naruḷ mazhai-pozhi Aruṇāchalā.

பதவுரை

நின்	<i>nin</i>	of you
எரி	<i>eri</i>	fire
எரித்து	<i>yeritu</i>	burns
எனை	<i>enai</i>	me
நீறு	<i>nīru</i>	ashes
ஆக்கிடும்	<i>ākkiḍum</i>	reduces to
முன்	<i>mun</i>	before
நின்	<i>nin</i>	Your
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
மழை	<i>mazhai</i>	rain
பொழி	<i>pozhi</i>	shower
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala!

O Arunachala, before the fire (of my intense longing) for You burns me and reduces me to ashes, shower upon me the rain of Your grace (there by enabling me to attain You).

Nin eri - Can also mean 'the fire of your Maya' in the form of three desires which burn all the worlds.

56. நீநா னறப்புலி நிதங்களி மயமா
நின்றிடு நிலையரு ளருணசலா.

56. Nīnā narap-puli nidaṅ-kaḷi mayamā
Ninḍ-riḍu nilaiy-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

நீ	<i>nī</i>	You
நான்	<i>nān</i>	I
அற	<i>aṛa</i>	to destroy
புலி	<i>puli</i>	by uniting
நிதம்	<i>nidaṁ</i>	ever
களி மயமா	<i>kaḷi mayamā</i>	blissful
நின்றிடும்	<i>nindriḍum</i>	of remaining
நிலை	<i>nilaiy</i>	the state
அருள்	<i>aruḷ</i>	graciously bestow
அருணாசலா!	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala !

O Arunachala, by uniting with me to destroy (the false distinction) 'You' and 'I' graciously bestow upon me the state of remaining ever blissful.

57. நுண்ணுரு வுனையான் விண்ணுரு நண்ணிட
வெண்ணலை யிறுமென் றருணாசலா.

57. Nuṇ-ṇuru vunai-yān viṇ-ṇuru naṇ-ṇiḍa
Eṇ-ṇalai yiṛu-mendṛ Aruṇāchalā.

பதவுரை

நுண்	<i>nuṇ</i>	extremely subtle
உரு	<i>uru</i>	form
உனை	<i>unai</i>	You
யான்	<i>yān</i>	I
விண்	<i>viṇ</i>	of space
உரு	<i>uru</i>	the form
நண்ணிட	<i>naṇṇiḍa</i>	so that (I) may unite with
எண்	<i>eṇṇ</i>	of thought
அலை	<i>alai</i>	waves
இறும்	<i>yiṛum</i>	cease
என்று	<i>eṇḍru</i>	when
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, when will the waves of thoughts in me cease, so that I unite with You, the form of the extremely subtle space (of self consciousness) ?

58. நூலறி வறியாப் பேதைய னென்றன்
மாலறி வறுத்தரு ளருணசலா.

58. Nūlaṛi vaṛi-yāp pēdaiya nen-ḍṛan
Mālaṛi vaṛut-taruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

நூல் அறிவு	<i>nūl aṛivu</i>	scriptural knowledge
அறியா	<i>ariyā</i>	lacking
பேதையன்	<i>pēdaiyan</i>	an ignorant person
என்றன்	<i>eṇḍṛan</i>	my
மால் அறிவு	<i>māl aṛivu</i>	deluded knowledge
அறுத்து அருள்	<i>aṛuttu aruḷ</i>	graciously dispel
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, graciously dispel the deluded knowledge of me, who am an ignorant person lacking scriptural knowledge.

Note : The words 'deluded knowledge' (*mal-arivu*) mean the knowledge of the mind or ego, the deluded feeling "I am this body".

59. நெக்குநெக் குருகியான் புக்கிட வுனைப்புக்
னக்களு நின்றனை யருணசலா.

59. Nekku-nek kurugi-yān puk-kiḍa unaip-puha
Nak-kanā niṇḍ-ṛanaḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

நெக்கு நெக்கு	<i>nekku nekku</i>	melting more and
உருகி	<i>urugi</i>	more
யான்	<i>yān</i>	I
புக்கிட	<i>pukkiḍa</i>	when merged

உனை	<i>unai</i>	You
புகல்	<i>puhal</i>	refuge
நக்கன் ஆ	<i>nakkan ā</i>	unveiled
நின்றனை	<i>nindṛṇai</i>	You stood
அருணாசலா!	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, when, melting more and more (with intense devotion), I merged in you as my refuge, you stood unveiled (as the mere existence-consciousness-bliss, devoid of the veiling adjuncts of name and form).

60. நேசமி லெனக்குன் னாசையைக் காட்டிநீ
மோசஞ் செயாதரு ளருணாசலா.

60. Nēsa-mil enak-kun āsai-yaik kāt-ṭinī
Mōsañ seiyād-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

நேசம் இல்	<i>nēsam il</i>	who was devoid of love
எனக்கு	<i>enakku</i>	in me
உன் ஆசையை	<i>un āsaiyai</i>	desire for you
காட்டி	<i>kāṭṭi</i>	having roused
நீ	<i>nī</i>	You should
மோசம் செயாது	<i>mōsam seiyādu</i>	not cheating
அருள்	<i>aruḷ</i>	bestow grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, having roused desire for You in me, who was devoid of love, You should bestow Your grace upon me and should not cheat me (by failing to fulfil this desire).

61. நைழதழி கனியா னலனிலை பதத்தி
னடியுட் கொள்நல மருணாசலா.

61. Nain-dazhi kaniyā nala-nilai padat-til
Nādi-yuṭ koḷ-nalam Aruṇāchalā

பதவுரை

நைபுது	<i>naindu</i>	over ripe
அழி	<i>azhi</i>	ruined
கனி ஆல்	<i>kani āl</i>	for a fruit
நலன் இலை	<i>nalan ilai</i>	there is no use
பதத்தில்	<i>padattil</i>	while in a ripe condition
நாடி	<i>nāḍi</i>	take
உட்கொள்	<i>yutkol</i>	eat
நலம்	<i>nalam</i>	good
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, there is no use for a fruit which is over ripe and decayed. Take and eat it while it is in a ripe condition, that will be good.

Explanatory Note : O Arunachala, if you allow me to waste away and become disheartened due to the suffering of longing for You without attaining You, I shall be rendered worthless, like an over ripe and decayed fruit. Therefore, before I waste away in such a manner, graciously take me and feed upon me, destroying my ego. That will be best for both of us.

62. நொமுதிடா துன்றனைத் தழதெனைக் கொண்டிலை
யழதக னீயெனக் கருணாசலா.

62. Non-diḍā duṇḍ-ṛanai tand-enaik koṇ-ḍilai
Andaga nīye-nak Aruṇāchalā.

பதவுரை

நொமுதிடாது	<i>nondiḍāu</i>	not perishing
உன் தனை	<i>uṇḍṛanai</i>	Yourself
தழுது	<i>tandu</i>	giving
என்னை	<i>enai</i>	me
கொண்டிலை	<i>koṇḍilai</i>	if You do not take

அழுதகன்	<i>andagan</i>	death
நீ	<i>nī</i>	You will be
எனக்கு	<i>yenaku</i>	to me
அருணாசலா!	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, if you do not take me and give yourself to me so that I do not perish with suffering (due to my intense longing for you) You will be Antakan (the God of Death) to me.

63. நோக்கியே கருதிமெய் தாக்கியே பக்குவ
மாக்கிநீ யாண்டரு ளருணாசலா.

63. Nōkkiyē karudī-mei tāk-kiyē pakku-vam
Ākkinī āṇd-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

நோக்கியே	<i>nōkkiyē</i>	by seeing
கருதி	<i>karudī</i>	by thinking
மெய்	<i>mei</i>	body
தாக்கியே	<i>tākkiyē</i>	by touching
பக்குவம்	<i>pakkuvam</i>	mature
ஆக்கி	<i>ākki</i>	having made
நீ ஆண்டு அருள்	<i>nīāṇdu aruḷ</i>	may You graciously take (me) as Your own
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, may You graciously take me as Your own, having made me mature, by seeing me, thinking of me and touching my body.

64. பற்றிமால் விடமுதலை யுற்றிறு முனமருள்
பற்றிட வருள்புரி யருணாசலா.

64. Paṭṭri-māl viḍan-talai uṭṭriṟu munam-aruḷ
Paṭ-ṭrida aruḷ-puri Aruṇāchalā.

பதவுரை

பற்றி	<i>paṭṭri</i>	possesses
மால்	<i>māl</i>	of delusion
விடம்	<i>viḍam</i>	the poison
தலை உற்று	<i>talai utṭru</i>	reaches (my) head
இறு	<i>iṟu</i>	kills
முனம்	<i>munam</i>	before
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
பற்றிட	<i>paṭṭrida</i>	so that (it) may possess
அருள்புரி	<i>aruḷpuri</i>	bestow grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, before the poison of delusion possesses me, reaches my head and kills me, bestow Your grace so that Your grace alone may possess me.

65. பார்த்தருண் மாலறப் பார்த்திலை யெனினருள்
பாருனக் கார்சொல்வ ரருணாசலா.

65. Pārt-taruḷ māḷarap pārt-tilai yenin-aruḷ
Pārunak kār-solvar Aruṇāchalā.

பதவுரை

பார்த்து அருள்	<i>pārttu aruḷ</i>	graciously see
மால்	<i>māl</i>	delusion
அற	<i>aṟa</i>	to put an end to
பார்த்திலை	<i>pārttilai</i>	you do not see
எனின்	<i>enin</i>	if
அருள்	<i>aruḷ</i>	graciously
பார்	<i>pār</i>	see
உனக்கு	<i>unakku</i>	You
யார்	<i>yār</i>	who
சொல்வர்	<i>solvar</i>	can tell
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, graciously see me in order to put an end to my delusion. If You do not graciously see me, see, who can tell You (that is, who can intercede with You on my behalf)?

66. பித்துவிட் டுனைநேர் பித்தனாக் கிணையருள்
பித்தமூ தெளிமருமூ தருணசலா.

66. Pittu-ṽiṭ ṭunai-nēr pittanāk kinai-aruḷ
Pittam teḷi-marun daruṇāchalā.

பதவுரை

பித்து	<i>pittu</i>	madness
விட்டு	<i>ṽiṭtu</i>	having removed
உனை	<i>unai</i>	you
நேர்	<i>nēr</i>	like
பித்தன்	<i>pittan</i>	madman
ஆக்கினை	<i>ākkinai</i>	you have made
அருள்	<i>aruḷ</i>	graciously grant
பித்தம்	<i>pittam</i>	madness
தெளி	<i>teḷi</i>	which will clear away
மருமூது	<i>marundu</i>	the medicine
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, having removed my madness (for the world), You have made me a madman like You. Graciously grant me the medicine (of self knowledge) which will clear away even this madness (of intense longing for you).

Note : Lord Siva came as a madman to claim Sri Sundaramurthy as His Own. Just as the Lord is mad in His gracious love to claim the devotee as His own, He makes the devotee mad like Himself, that is, mad with love for him, thereby removing the devotees madness for the world. The medicine to cure this madness of devotion is only *Jnana* (the non-duality).

67. பீதியி லுனைச்சார் பீதியி லெனைச்சேர்
பீதியுன் றனக்கே னருணாசலா.

67. Bīdiyi lunaic-chār bīdiyi lenaic-chēr
Bīdiyun ḍṛanak-kēn Aruṇāchalā.

பதவுரை

பீதி	<i>bīdi</i>	fear
இல்	<i>il</i>	devoid of
உனை	<i>unai</i>	You
சார்	<i>chār</i>	who came to
பீதி	<i>bīdi</i>	fear
இல்	<i>il</i>	in
எனை	<i>enai</i>	me
சேர்	<i>chēr</i>	unite with
பீதி	<i>bīdi</i>	fear
உன்றனக்கு	<i>undṛanakku</i>	for You
ஏன்	<i>ēn</i>	why
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, unite with me who, in fear (of this world-illusion), came to You, who is devoid of fear. Why should You fear (to unite with me)?

68. புல்லறி வேதுரை நல்லறி வேதுரை
புல்லிட வேயரு ளருணாசலா.

68. Pullaṛi vēdu-rai nallaṛi vēdu-rai
Pulliḍa vēy-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

புல்	<i>pull</i>	base (impure)
அறிவு	<i>aṛivu</i>	mind
ஏது	<i>ēdu</i>	where
உரை	<i>urai</i>	tell
நல்	<i>nall</i>	good (pure)

அறிவு	<i>aṛivu</i>	mind
ஏது	<i>ēdu</i>	where
உரை	<i>urai</i>	tell
புல்லிடவே	<i>pulliḍavēy</i>	when (it) possesses
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, when Your grace possesses me, tell me, where is base mind and where is good mind?

Note : At night-time people say that moonlight is good light and the star light is poor light. But when the sun rises, where and of what importance is this good light or poor light? Similarly, when Arunachala's grace possesses a devotee, where and of what importance are his purity or impurity of mind? That is, the devotee's base or impure mind will be no hindrance and his good or pure mind will be no advantage, for both will dissolve in the bright light of self knowledge, which is the fullness of grace.

69. பூமண மாமனம் பூரண மணங்கொளப்
பூரண மணமரு ளருணாசலா.

69. Būmaṇa mā-manam pūraṇa maṇaṅ-goḷap
Pūraṇa maṇam-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

பூ	<i>bū</i>	worldly
மணம்	<i>maṇam</i>	tendencies
ஆம்	<i>ām</i>	which is
மனம்	<i>manam</i>	mind
பூரண	<i>pūraṇa</i>	for perfection
மணம்	<i>maṇam</i>	tendencies
கொள	<i>koḷa</i>	so that (it) may acquire
பூரண	<i>pūraṇa</i>	complete
மணம்	<i>maṇam</i>	union

அருள் *aruḷ* graciously bestow
 அருணாசலா! *Aruṇāchalā* O Arunachala

O Arunachala, graciously bestow upon me complete union with you, so that my mind, which is (a bundle of) worldly tendencies, may acquire the tendency for perfection.

Note : The tendency for perfection means the tendency to 'be' (*sat vasana*), that is, the tendency to abide as Self without rising as an individual soul or ego.

70. பெயர்நினைத் திடவே பிடித்திழுத் தனையுன்
 பெருமையா ரறிவா ரருணாசலா.

70. Peiar-ninait tiḍavē piḍit-tizhut tanai-yun
 Perumai-yār arivār Aruṇāchalā.

பதவுரை

பெயர்	<i>peiar</i>	name
நினைத்திடவே	<i>ninait tiḍavē</i>	as soon as I thought of
பிடித்து	<i>piḍittu</i>	caught
இழுத்தனை	<i>izhut tanai</i>	You drew
உன்	<i>un</i>	Your
பெருமை	<i>perumai</i>	greatness
யார்	<i>yār</i>	who
அறிவார்?	<i>arivār</i>	can understand
அருணாசலா!	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, as soon as I thought of Your name, You caught me and drew me to Yourself. Who can understand Your greatness?

71. பேய்த்தனம் விடவிடாப் பேயாப் பிடித்தெனை
 பேயனாக் கினையென் னருணாசலா.

71. Pēit-tanam viḍa-viḍāp pēiāp piḍit-tenaip
 Pēia-nāk kinai-yen Aruṇāchalā.

பதவுரை

பேய்	<i>pēi</i>	demon
தனம்	<i>tanam</i>	nature
விட	<i>viḍa</i>	so that (it) may leave
விடா	<i>viḍā</i>	unleaving
பேய்	<i>pēi</i>	demon
ஆய்	<i>āy</i>	as
பிடித்து	<i>piḍittu</i>	possessing
எனை	<i>enai</i>	me
பேயன்	<i>pēian</i>	demoniac
ஆக்கினை	<i>ākkinaḥ</i>	You made
என்	<i>yen</i>	what (a wonder this is)
அருணாசலா!	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, having possessed me as an unexorcisable demon in order to exorcise my demon-nature (the ego), you made me a demoniac (one possessed by the demon of Your Grace). What a wonder this is!

72. பைங்கொடி யாநான் பற்றின்றி வாடாமற்
பற்றுக்கோ டாய்க்கா வருணாசலா.

72. Pain-kōḍi yānān paṭṭri-ndṛi vādāmal
Paṭ-ṭrukkō ḍāykkā varuṇāchalā.

பதவுரை

பைம்	<i>paiṇ</i>	tender
கொடி	<i>kōḍi</i>	creeper
ஆ	<i>yā</i>	like
நான்	<i>nān</i>	I
பற்று	<i>paṭṭru</i>	to cling to
இன்றி	<i>indṛi</i>	without
வாடாமல்	<i>vādāmal</i>	so that (I) may not droop down
பற்றுக்கோடு	<i>paṭṭrukkōḍu</i>	a support to cling to

ஆய்	<i>āy</i>	being
கா	<i>kkā</i>	protect
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala !

O Arunachala, protect me, being a support for me to cling to, so that I may not droop down like a tender creeper without anything to cling to.

73. பொடியான் மயக்கியென் போதத்தைப் பறித்துன்
போதத்தைக் காட்டினை யருணாசலா.

73. Poḍiyān mayak-kiyen bōdat-taip paṛit-tun
Bōdat-taik kāṭ-ṭinai Aruṇāchalā.

பதவுரை

பொடி	<i>poḍi</i>	magic powder
ஆல்	<i>yāl</i>	with
மயக்கி	<i>mayakki</i>	having enchanted
என்	<i>en</i>	my
போதத்தை	<i>bōdattai</i>	bodha
பறித்து	<i>paṛittu</i>	having robbed
உன்	<i>un</i>	Your
போதத்தை	<i>bōdattai</i>	bodha
காட்டினை	<i>kāṭṭinai</i>	You revealed
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala!

O Arunachala, having enchanted me with the magic powder (of your grace) and having (there by) robbed me of my *bodha*, you revealed to me your *bodha*.

Explanatory note : The words my *bodha* denote the *jiva bodha* or unreal sense of individuality, while the words Your *bodha* denote the *atma bodha* or Real Knowledge of Self.

74. போக்கும் வரவுமில் பொதுவெளி யினிலருட்
போராட் பங்காட் டருணாசலா.

74. Pōkkum varavu-mil podu-veḷi yinil-aruḷ
Pōrāṭ ṭāṅkāṭ Aruṅāchalā.

பதவுரை

போக்கும்	<i>pōkkum</i>	going
வரவும்	<i>varavum</i>	and coming
இல்	<i>il</i>	which is devoid of
பொது வெளியினில்	<i>podu veḷiyinil</i>	in the common space
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
போராட்டம்	<i>pōrāṭṭan</i>	war-play
காட்டு	<i>kāṭu</i>	show
அருணாசலா	<i>Aruṅāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, show me the war-play of grace in the common space which is devoid of going and coming.

Explanatory note : The common space which is devoid of going and coming is the unlimited and all pervading space of Self or *Atma-akasa*, which is devoid of all changes such as coming (creation or birth) and going (destruction or death).

Even in the midst of seeming changes such as the creation, sustenance and destruction of this universe, Arunachala exists and shines as the common space of self, which is completely unaffected by such seeming changes. In other words, Arunachala is the natural state of self, which is in truth ever *ajata* or devoid of change. This skilful play of this existing and shining without change even in the midst of so many seeming changes, is the play of grace, when this play of grace is seen or experienced, all the seeming changes will cease to exist and the play of grace alone will remain shining victoriously as the sole reality. Since the play of grace thus conquers and destroys all the seeming changes of coming and going,

Sri Bhagavan describes it as the war play of grace (*arul-porattam*). Thus the prayer "show me the war play of grace" means bestow upon me the experience of the ever unchanging state of Self. The same experience is also prayed for in the next verse, where Sri Bhagavan uses the words "your splendour" to denote the ever unchanging state of Self.

75. பெளதிக மாமுடற் பற்றற்று நாளுமுன்
பவிசுகண் டுறவரு ளருணசலா.

75. Bhau-dika māmudal paṭṭraṭ-ṭru nālu-mun
Bavisu-kaṇ ḍurav-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

பெளதிகம் ஆம்	<i>bhaudikam ām</i>	physical
உடல்	<i>uḍal</i>	the body
பற்று	<i>paṭṭru</i>	the attachment to
அற்று	<i>aṭṭru</i>	having given up
நாளும்	<i>nālum</i>	for ever
உன்	<i>un</i>	Your
பவிசு	<i>bavisu</i>	splendour
கண்டுற	<i>kaṇḍura</i>	see so that I may be united with
அருள்	<i>aruḷ</i>	bestow grace
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, bestow your grace so that I may see and be united with your splendour for ever, having given up the attachment to the physical body (as 'I' and 'mine').

76. மலைமரும திடநீ மலைத்திட வோவருண்
மலைமரும தாயொளி ரருணசலா.

76. Malai-marun diḍanī malait-tiḍa vōv-aruḷ
Malai-marun dāi-oḷir Aruṇāchalā.

பதவுரை

மலை	<i>malai</i>	confusion
மருமது	<i>marundu</i>	medicine
இட	<i>iḍa</i>	to give
நீ	<i>nī</i>	You
மலைத்திடவோ?	<i>malaittiḍavō</i>	need (you) hesitate?
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
மலை	<i>malai</i>	Hill
மருமது	<i>marundu</i>	medicine
ஆய்	<i>āi</i>	as
ஒளிர்	<i>oḷir</i>	who shine
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, who shine as the Hill of the medicine of Grace, need You hesitate to give the medicine for confusion (the medicine to remove the confusion of identifying the body as 'I') ?

Note : In this verse Sri Bhagavan praises Arunachala as *malai marundu* (the Hill of medicine), which is one of the names of Arunachala mentioned in verse 160 of *Sri Arunachala Puranam*, where it is said (this Hill) is the excellent medicine which puts an end to death and birth; (hence) *malai marundu* is one name for It."

77. மானங்கொண் டுறுபவர் மானத்தை யழித்தபி
மானமில் லாதொளி ரருணாசலா.

77. Mānaṅ-koṇ ḍuṟu-bavar mānat-tai yazhit-tabi
Māna-mil lād-oḷir Aruṇāchalā.

பதவுரை

மானம்	<i>mānam</i>	attachment
கொண்டு	<i>koṇḍu</i>	with
உறுபவர்	<i>uṟu-bavar</i>	of those who come
மானத்தை	<i>mānat-tai</i>	the attachment

அழித்து	<i>azhittu</i>	destroying
அபிமானம்	<i>abimānam</i>	attachment (<i>abhimana</i>)
இல்லாது	<i>illādu</i>	devoid of
ஒளிர்	<i>oḷir</i>	who shine
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, who shine devoid of attachment (*abhimana*), destroying the attachment of those who come to you with attachment, (graciously destroy my *dehabhimana* or attachment to the body as 'I').

78. மிஞ்சிடிற் கெஞ்சிடுங் கொஞ்ச வறிவனியான்
வஞ்சியா தருளெனை யருணாசலா.

78. Miñji-ḍil keñji-ḍuṅ koñja vaṛivani-yān
Vañ-jiyā daruḷ-enai Aruṇāchalā.

பதவுரை

மிஞ்சிடில்	<i>miñjīḍil</i>	if overwhelmed
கெஞ்சிடும்	<i>keñjiḍum</i>	who prays
கொஞ்ச அறிவன்	<i>koñja vaṛivan</i>	a person of little intelligence
யான்	<i>yān</i>	I am
வஞ்சியாது	<i>vañjiyādu</i>	without cheating
அருள்	<i>aruḷ</i>	bestow grace
எனை	<i>enai</i>	on me
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, I am a person of little intelligence who prays to You whenever overwhelmed (by sufferings). Therefore, bestow Your grace upon me without cheating me.

79. மீகாம னில்லாமன் மாகாற் றலைகல
மாகாற் காத்தரு ளருணாசலா.

79. Mīkāma nillā-man mākāṭ ṭṭalai-kalam
Āgāmal kāt-taruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

மீகாமன்	<i>mīkāman</i>	helmsman
இல்லாமல்	<i>illāmal</i>	without
மா	<i>mā</i>	great
காற்று	<i>kāṭṭru</i>	storm
அலை	<i>alai</i>	tossing
கலம்	<i>kalam</i>	ship
ஆகாமல்	<i>Āgāmal</i>	so that I may not be
காத்தருள்	<i>kāttaruḷ</i>	graciously protect
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, graciously protect me (and be the helmsman of my life), so that I may not be (like) a ship tossing in a great storm without a helmsman.

Note : The great storm mentioned in this verse is the storm of thoughts and worldly desires which toss the mind. Without the protecting and guiding Grace of the Guru, the mind will be overwhelmed and carried away by this great storm, and will never be able to reach the safe harbour of Liberation.

80. முடியடி காணா முடிவிடுத் தனைநேர்
முடிவிடக் கடனிலை யருணாசலா.

80. Muḍi-yaḍi kāṇā muḍi-viḍut tanai-nēr
Muḍi-viḍak kaḍa-nilai Aruṇāchalā.

பதவுரை

முடி	<i>muḍi</i>	end
அடி	<i>aḍi</i>	beginning
காணா	<i>kāṇā</i>	which are not known
முடி	<i>muḍi</i>	knot
விடுத்து	<i>viḍuttu</i>	having untied
அனை	<i>anai</i>	mother
நேர்	<i>nēr</i>	like

முடிவு	<i>muḍivu</i>	final goal
இட	<i>viḍa</i>	to place
கடன்	<i>kaḍan</i>	duty
இலை	<i>ilai</i>	is it not?
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, like a mother, is it not your duty to place me in the final goal (the state of Self), having untied the knot (the 'I am the body'-identification), the beginning and end of which are not known ?

Note : The knot mentioned in this verse is the *chit jada-granthi*, the knot between the conscious self and the insentient body. Refer to verse 24 of *Ulladu Narpadu*, where Sri Bhagavan defines the exact nature of the knot.

81. க்கிலன் முன்காட்டு முகுரமா காடுதனைத்
தூக்கி யணைமுதரு ளருணாசலா.

81. Mūk-kilan mun-kāṭṭu muku-ramā gādenai
Tūk-ki yaṇaind-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

க்கு இ ல ன்	<i>mūkku ilan</i>	a noseless man
முன்	<i>mun</i>	in front of
காட்டும்	<i>kāṭṭum</i>	held
முகுரம்	<i>mukuram</i>	a mirror
ஆகாது	<i>āgādu</i>	instead of being
எனை	<i>enai</i>	me
தூக்கி	<i>tūkki</i>	lift
அணைமுது	<i>aṇaindu</i>	embrace
அருள்	<i>aruḷ</i>	graciously
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, instead of being (like) a mirror held before a noseless man, graciously lift and embrace me.

Note : A mirror can only show the ugliness of a noseless man, but cannot improve his appearance and make him beautiful. Therefore Arunachala should not merely be like a mirror and expose the devotee's defects; He should uplift the devotee by removing his defects and should make him One with Himself.

82. மெய்யகத் தின்மன மென்மல ரணையினு
மெய்கலமு திடவரு ளருணசலா.

82. Mei-yagat tin-mana men-mala raṇaiyil-nām
Mei-kalan diḍav-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

மெய்	<i>mei</i>	body
அகத்தில்	<i>yagattil</i>	in the house
மெல்	<i>mel</i>	soft
மன	<i>mana</i>	mind
மலர்	<i>malar</i>	flower
அணையில்	<i>aṇaiyil</i>	on the bed
நாம்	<i>nām</i>	we
மெய்	<i>mei</i>	reality
கலமுதிட	<i>kalandiḍa</i>	so that (we) may unite
அருள்	<i>aruḷ</i>	bestow grace
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, bestow Your grace so that we may unite as the Reality on the soft floral bed of the (pure) mind in the house of the body.

83. மேன்மேற் றுழ்முதிடு மெல்லியர்ச் சேர்முதுநீ
மேன்மையுற் றனையென் னருணசலா.

83. Mēnmēl tāzhn-diḍu melli-yar sērn-duṇī
Mēnmai-yuṭ ṭṭanai-yen Aruṇāchalā.

பதவுரை

மேல்மேல்	<i>mēnmēl</i>	more and more
----------	---------------	---------------

தாழ்முகிடும்	<i>tāzhndiḍum</i>	who are humble
மெல்லியர்	<i>melliyar</i>	tender natural devotees
சேர்முது	<i>sērndu</i>	by uniting
நீ	<i>nī</i>	you
மேன்மை	<i>mēnmai</i>	greatness
உற்றனை	<i>yutṭranai</i>	have attained
என்	<i>en</i>	what (a wonder this is)
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, by uniting with tender-natured devotees who are more and more humble, You have attained exaltation. What a wonder this is!

Note : Arunachala does not unite with those who are proud of their worldly greatness. His greatness is such that by his immense compassion He unites only with those who are pure and humble in heart due to the complete subsidence of their ego.

84. மைமய னீத்தருண் மையினு லுனதுண்
மைவச மாக்கினை யருணாசலா.

84. Mai-maya nī-taruḷ maiyinā luna-duṇ
Mai-vasa mā-k-kinai Aruṇāchala.

பதவுரை

மை	<i>mai</i>	dense
மயல்	<i>mayal</i>	delusion
நீத்து	<i>nīttu</i>	removing
அருள்	<i>aruḷ</i>	of grace
மையினுல்	<i>mayiṇāl</i>	with the magic paste
உனது	<i>unadu</i>	Your
உண்மை	<i>uṇmai</i>	Reality
வசம் ஆக்கினை	<i>vasam ākkinai</i>	You have brought (me) under the sway of
அருணாசலா	<i>Aruṇāchala</i>	O Arunachala

O Arunachala, removing my dense delusion with the magic paste of Your grace, You have brought me under sway of Your Reality.

Note : The clause, "You have brought me under the sway of Your Reality", (*unadu unmai vasamakkinai*), means, You have established me so firmly in Self, Your Reality, that I can never again turn to attend to any second or third person object.

85. மொட்டை யடித்தெனை வெட்ட வெளியின்
நட்டமா டிணையென் னருணைசலா.

85. Moṭ-ṭai yaḍiitte-nai veṭṭa veḷiyilnī
Naṭ-ṭamā ḍinai-yen Aruṇāchalā.

பதவுரை

மொட்டை அடித்து	<i>moṭṭai aḍiitu</i>	having shaved
எனை	<i>enai</i>	me
வெட்ட வெளியில்	<i>veṭṭa veḷiyil</i>	in the open space
நீ	<i>nī</i>	You
நட்டம்	<i>naṭṭam</i>	the dance
ஆடினை	<i>āḍinai</i>	danced
என்	<i>en</i>	what
அருணைசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala !

O Arunachala, having shaved me (of all my deeply rooted tendencies or *vasanas*), you danced your dance (as 'I-I') in the open space (of self). What a wonder this is!

86. மோகமு தவிர்த்துன் மோகமா வைத்துமென்
மோகமுதீ ராயென் னருணைசலா.

86. Mōhan tavirt-tun mōhamā vaittu-men
Mōhan-tīrāyen Aruṇāchalā.

பதவுரை

மோகம்	<i>mōhām</i>	desire
-------	--------------	--------

தவிர்ந்து	<i>tavirttu</i>	dispel
உன்	<i>un</i>	of You
மோகம் ஆ	<i>mōham ā</i>	desirous
வைத்தும்	<i>vaittu</i>	and make
என்	<i>en</i>	of mine
மோகம்	<i>mōham</i>	desire
தீராய்	<i>tīrāy</i>	fulfil
என்	<i>en</i>	my
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O my Arunachala, fulfil my desire, dispelling my desire (for the body and world) and making me desirous of You.

Explanatory Note: O Arunachala, my real Self, fulfil these two desires of mine : remove my delusion of attachment to the body and world and grant me ever increasing love for You.

87. மெளனியாய்க் கற்போன் மலரா திருமுதால்
மெளனமி தாமோ வருணாசலா.

87. Mouni-yāyk karpōl malarā dirun-dāl
Mauna-mi dāmō Aruṇāchalā.

பதவுரை

மெளனி ஆய்	<i>mouni āy</i>	silent
கல்	<i>kaṛ</i>	stone
போல்	<i>pōl</i>	like
மலராது	<i>malarādu</i>	without responding
இருமுதால்	<i>irundāl</i>	if (You) remain
மெளனம்	<i>maunam</i>	silence
இது	<i>idu</i>	this
ஆமோ	<i>āmō</i>	will (it) befit
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, if You remain silent like a stone without responding (in spite of my having entreated You so much), will this silence befit You?

88. யவனென் வாயின் மண்ணினை யட்டி
யென்பிழைப் பொழித்த தருணசலா.

88. Yava-nen vāyin maṇ-ṇinai yaṭṭi
Yen-pizhaip pozhitta dēAruṇāchalā.

பதவுரை

யவன்	<i>yavan</i>	who
என் வாயில்	<i>en vāyil</i>	in my mouth
மண்ணினை	<i>maṇṇinai</i>	mud
அட்டி	<i>aṭṭi</i>	by putting
என்	<i>en</i>	my
பிழைப்பு	<i>pizhaipu</i>	living
ஒழித்தது	<i>ozhittadu</i>	ruined
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, who (was it but You that) ruined my living by putting mud in my mouth ?

Note : Putting mud in one's mouth is a Tamil idiom meaning to deprive one of one's means of livelihood. Since the five senses are the mouth through which the mind or ego feeds upon sense objects, putting mud in my mouth here means preventing the mind from feeding upon sense objects, second and third persons that the mind lives. **When the Grace of Arunachala prevents the mind from feeding upon sense objects, the mind loses its means of livelihood and dies.**

89. யாருமறி யாதென் மதியினை மருட்டி
யெவர்கொனை கொண்ட தருணசலா.

89. Yārumaṛi yāden madiyi-nai maruṭṭi
Yevār-koḷai koṇḍa daruṇāchalā

பதவுரை

யாரும்	<i>yārum</i>	anyone
அறியாது	<i>aṛi yādu</i>	unknown to
என்	<i>en</i>	my
மதியினை	<i>madiyinai</i>	mind
மருட்டி	<i>maruṭṭi</i>	having enchanted
எவர்	<i>yevar</i>	who
கொனை கொண்டது	<i>koḷai koṇḍadu</i>	stole away
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, who (was it but You that), unknown to anyone, enchanted and stole away my mind?

90 ரமணனென் றுரைத்தேன் ரோசங் கொளாதெனை
ரமித்திடச் செயவா வருணாசலா.

90. Ramana-nen ḍṛurait-tēn rōsaṅ koḷāde-nai
Ramit-tiḍac cheyavā Aruṇāchalā.

பதவுரை

ரமணன் என்று	<i>Ramanan endru</i>	'Ramanan'
உரைத்தேன்	<i>uraittēn</i>	I said
ரோசம் கொளாது	<i>rōsam koḷādu</i>	without taking offence
எனை	<i>enai</i>	me
ரமித்திட செய	<i>ramittiḍa cheya</i>	to make happy
வா	<i>vā</i>	come
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, I declared 'Ramana', without taking offence, come to make me happy.

Note : The word 'Ramana' means 'Lord', 'husband' 'beloved one' or 'bestower of happiness'. The meaning implied by the words '*Ramanan endru uraitten*' (I declared 'Ramana') is, I declared that it was only you, my Lord or Ramana, who ruined my living and stole away my mind'.

91. ராப்பக லில்லா வெறுவெளி வீட்டில்
ரமித்திடு வோம்வா வருணசலா.

91. Rāppaha lillā veṟu-veḷi vīttil
Ramit-tiḍu vōmvā Aruṇāchalā.

பதவுரை

ரா	<i>rā</i>	night
பகல்	<i>pahal</i>	day
இல்லா	<i>illā</i>	which is devoid of
வெறு	<i>veṟu</i>	empty
வெளி	<i>veḷi</i>	space
வீட்டில்	<i>vīttil</i>	in the house
ரமித்திடுவோம்	<i>ramittiḍuvōm</i>	let us enjoy
வா	<i>vā</i>	come
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! come, let us enjoy (the supreme Bliss) in the house of empty space (the pure space of self), which is devoid of night and day (that is, which is devoid of the limitations of time and space).

O Arunachala, come, let us be happy in the house of empty space, which is devoid of night and day.

Explanatory Note : O Arunachala, come, let us enjoy the supreme bliss in the pure and empty space of self, which is devoid of the limitations of time and space.

92. லட்சியம் வைத்தரு ளஸ்திரம் விட்டெனைப்
பட்சித்தாய் பிராணனே டருணசலா.

92. Lakshi-yam vaiṭ-taruḷ astiram vīṭ-ṭenai
Bakshit-tāi prāṇanō daruṇāchalā.

பதவுரை

லட்சியம்	<i>lakshiyam</i>	target
----------	------------------	--------

வைத்து	<i>vaittu</i>	taking as
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
அஸ்திரம்	<i>astiram</i>	arrow
விட்டு	<i>vīttu</i>	releasing
எனை	<i>enai</i>	me
பட்சித்தாய்	<i>bakshittāi</i>	You devoured
பிராணனோடு	<i>prāṇanōdu</i>	along with breath
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! Taking (me) as (Your) target and releasing the arrow of (Your) Grace, You devoured me (the ego) along with (my) breath (*prana*).

Note : When the ego is destroyed in the state of Self absorption (*samadhi*), the breath or *prana* also subsides.

93. லாபநீ யிகபர லாபமி லெனையுற்று
லாபமென் னுற்றனை யருணாசலா.

93. Lābanī yiha-para lābami lenai-yuṭṭru
Lāba-men nuṭ-ṭṭranai Aruṇāchalā.

பதவுரை

லாபம்	<i>lābam</i>	gain
நீ	<i>nī</i>	You are
இக	<i>yiha</i>	here
பர	<i>para</i>	hereafter
லாபம்	<i>lābam</i>	gain
இல்	<i>il</i>	who has no
எனை	<i>enai</i>	me
உற்று	<i>yuṭṭru</i>	by obtaining
லாபம்	<i>lābam</i>	gain
என்	<i>en</i>	what
உற்றனை	<i>uṭṭranai</i>	did You obtain
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! You are the (supreme) gain. (when it is so) what gain did You obtain by obtaining me, who has no gain here or hereafter.

94. வரும்படி சொலிலை வழ்தென் படியள
வருமதிடுன் றலைவிதி யருணசலா.

94. Varum-baḍi solilai vanden paḍi-yaḷa
Varun-diḍun talai-vidi Aruṇāchalā.

பதவுரை

வரும்படி	<i>varumbaḍi</i>	to come
சொலிலை	<i>solilai</i>	did You not tell
வழ்து	<i>vandu</i>	having come
என்	<i>en</i>	my
படி	<i>paḍi</i>	measure
அள	<i>aḷa</i>	to give
வருமதிடு	<i>varundiḍu</i>	suffer
உன்	<i>un</i>	Your
தலைவிதி	<i>talaividi</i>	fate
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! Did You not tell (me) to come (to You)? (Therefore, now that I have come to You) come and give (me) my measure (all that I need). Suffer (thus for me). (This is) Your fate.

Note : Having once called the devotee to Him, it is the duty and fate of the Lord to suffer for him by providing all his needs, both spiritually and materially.

95. வாவென் றகம்புக்குன் வாழ்வரு என்றேயென்
வாழ்விழமு தேனரு ளருணசலா.

95. Vāven ḍraham-pukkun vāzh-varuḷ aṇḍṛēyen
Vāzh-vizhan dēn-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

வா என்று	<i>vā endru</i>	saying come
அகம்	<i>aham</i>	heart
புக்கு	<i>pukku</i>	enter
உன்	<i>un</i>	your
வாழ்வு	<i>vāzhvu</i>	life
அருள்	<i>aruḷ</i>	(You) bestow
அன்றே	<i>andṛē</i>	the very moment
என்	<i>en</i>	my
வாழ்வு	<i>vāzhvu</i>	life
இழந்தேன்	<i>izhandēn</i>	I have lost
அருள்	<i>aruḷ</i>	bestow grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! The very moment that, (selecting me by) saying 'come', (You) enter (my) heart and bestow (upon me) Your life (Your state of Self), I have lost my life (my individuality). Therefore bestow (Your) grace (upon me in this manner).

Note : This verse may also be taken to be an expression of attainment: O Arunachala! The very moment that, saying come, (You) entered (my) heart and bestowed (upon me) Your life, I lost my life. (such is Your) grace!

96. விட்டிடிற் கட்டமாம் விட்டிடா துணையுயிர்
விட்டிட வருள்புரி யருணாசலா.

96. Viṭṭiḍil kaṣṭa-mām viṭṭiḍa dunai-yuyir
Viṭṭiḍa aruḷ-puri Aruṇāchalā.

பதவுரை

விட்டிடில்	<i>viṭṭiḍil</i>	if (You) leave
கட்டம் ஆம்	<i>kaṣṭam ām</i>	it will be an affliction
விட்டிடாது	<i>viṭṭiḍadu</i>	without leaving
உனை	<i>unai</i>	You

உயிர்	<i>uyir</i>	life
விட்டிட	<i>vīṭṭida</i>	so that (it) may leave
அருள் புரி	<i>aruḷ puri</i>	bestow grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! if (You) leave (me), it will be a (terrible) affliction (for me). (Therefore) bestow (Your) grace (upon me) so that (my) life may leave (the body) without (my) leaving you.

97. வீடுவிட் டர்த்துள வீடுபுக்குப் பையவுன்
வீடுகாட் டிணையரு ளருணாசலா.

97. Vīḍuviṭ ṭirt-tuḷa vīḍu-pukkuḥ paiya-vun
Vīḍukāṭ ṭinai-yaruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

வீடு	<i>vīḍu</i>	home
விட்டு ஈர்த்து	<i>viṭṭu ṛrttu</i>	dragging (me) out of
உள	<i>uḷa</i>	heart
வீடு	<i>vīḍu</i>	abode
புக்கு	<i>pukku</i>	entering
பைய	<i>paiya</i>	stealthily
உன்	<i>un</i>	Your
வீடு	<i>vīḍu</i>	home
காட்டிணை	<i>kāṭṭinai</i>	You revealed
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! Entering (my) heart abode stealthily (unknown to anyone) and dragging (me) out of (my) home, You revealed Your (true) home (the state of liberation). (Such is your) grace.

Note : The Tamil word *vedu* which is used three times in this verse can mean house, home, abode or Liberation.

98. வெளிவிட்டே னுன்செயல் வெறுத்திடா துன்னருள்
வெளிவிட் டெனைக்கா வருணசலா.

98. *Veḷi-viṭṭēn unseyal veṟut-tiḍā dun-naruḷ*
Veḷi-viṭ ṭenaik-kā Aruṇāchalā

பதவுரை

வெளி விட்டேன்	<i>veḷi viṭṭēn</i>	I have openly disclosed
உன்	<i>un</i>	Your
செயல்	<i>seyal</i>	act
வெறுத்திடாது	<i>veṟuttiḍādu</i>	without resenting
உன்	<i>un</i>	Your
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
வெளி	<i>veḷi</i>	openly
விட்டு	<i>viṭṭu</i>	shower
எனை	<i>enai</i>	me
கா	<i>kā</i>	save
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! I have thus openly disclosed Your (secret) act (of grace). Without resenting (me for having done so), openly shower Your grace and save me.

99. வேதாமு தத்தே வேறற விளங்கும்
வேதப் பொருளரு ளருணசலா.

99. *Vēdān tattē vēṟara viḷaṅgum*
Vēdap poruḷ-aruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

வேதாமுதத்தே	<i>vēdāntattē</i>	in Vedanta
வேறு	<i>vēṟu</i>	another
அற	<i>ara</i>	without
விளங்கும்	<i>viḷaṅgum</i>	which shines
வேத பொருள்	<i>vēda poruḷ</i>	the reality of the Vedas

அருள்	<i>aruḷ</i>	graciously bestow
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! Graciously bestow (upon me the experience of) the reality of the Vedas, which shines (as one) without another in Vedanta.

Note : In this verse Sri Bhagavan reveals that the *Veda porul* (the reality, import or essence of the Vedas) is only that which shines as one without another in Vedanta (the conclusion or end of the Vedas). In other words, the essential import of the Vedas is only the non dual supreme reality, which is revealed in Vedanta to be the real Self, which shines one without another as the one and only truth.

100. வைதலை வாழ்த்தா வைத்தருட் குடியா
வைத்தெனை விடாதரு ளருணாசலா.

100. Vaidalai vāzhttā vai-taruḷ kuḍiyā
Vait-tenai viḍā-daruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

வைதலை	<i>vaidalai</i>	abuse
வாழ்த்தா	<i>vāzhttā</i>	as praise
வைத்து	<i>vaittu</i>	taking
அருட்	<i>aruḷ</i>	grace
குடியா	<i>kuḍiyā</i>	as a subject
வைத்து	<i>vaittu</i>	taking
எனை	<i>enai</i>	me
விடாது அருள்	<i>viḍādu aruḷ</i>	graciously do not forsake
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! Taking (all my words of) abuse as praise, and taking (me) as a subject (of Your kingdom of) grace, graciously do not (ever) forsake me.

101. அம்புவி லாலிபோ லன்புரு வுனிலனை
யன்பாக் கரைத்தரு ளருணசலா.

101. Ambuvil ālipōl anburu vunil-enai
Anbāk karait-taruḷ Aruñāchalā.

பதவுரை

அம்பு இல்	<i>ambu il</i>	in water
ஆலி	<i>āli</i>	ice
போல்	<i>pōl</i>	like
அன்பு	<i>anbu</i>	of love
உரு	<i>uru</i>	the form
உனில்	<i>unil</i>	in You
எனை	<i>enai</i>	me
அன்பா	<i>anbā</i>	as love
கரைத்து அருள்	<i>karaittu aruḷ</i>	graciously melt
அருணசலா	<i>Aruñāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! like ice in water, graciously melt me as love in You, the form of love.

Note : The solid form of a piece of ice is merely an unreal adjunct or upadhi, for its reality or substance is nothing but water ; likewise, the mind or individuality of the devotee is merely an unreal adjunct, for his reality is nothing but Arunachala, the self, which is the unlimited form of love. When ice melts in water, it loses all individuality or separateness and becomes one with the water; likewise, when the mind merges in Self it loses its individuality and becomes one with the Self. Thus in this verse the devotee prays directly for the state of non dual union with Self, the Reality.

102. அருணையென் நெண்ணயா னருட்கண்ணி பட்டேனுன்
 னருள்வலை தப்புமோ வருணசலா.

102. Arunaiyen ḍreṇṇa yān aruḷ-kaṇṇi paṭṭēnun
 Aruḷ-valai tap-pumō Aruṇāchalā.

பதவுரை

அருணை என்று	<i>arunai yendru</i>	of arunai
எண்ண	<i>eṇṇa</i>	as soon as I thought
யான்	<i>yān</i>	I
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
கண்ணி	<i>kaṇṇi</i>	trap
பட்டேன்	<i>paṭṭēn</i>	(I) was caught
உன்	<i>un</i>	your
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
வலை	<i>valai</i>	net
தப்புமோ	<i>tappumō</i>	can (it) fail
அருணசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! As soon as I thought of Arunai (the holy place Arunachala), I was caught in the trap of (Your) grace. Can the net of Your grace (ever) fail ?

103. சிமதித் தருட்படச் சிலமுதிபோற் கட்டிச்
 சிறையிட் டுண்டனை அருணசலா.

103. Cindit taruḷ paḍac cilan-dipōḷ kaṭṭi
 Ciṛai-yiṭ ṭuṇḍ-anai Aruṇāchalā.

பதவுரை

சிமதித்து	<i>cinditu</i>	having decided
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
பட	<i>paḍa</i>	that I should be trapped
சிலமுதி	<i>cilandi</i>	a spider

போல்	<i>pō!</i>	like
கட்டி	<i>kaṭṭi</i>	entwined
சிறையிட்டு	<i>ciṛaiyiṭṭu</i>	imprisoned
உண்டனை	<i>uṇḍanai</i>	You fed
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! Like a spider (which spins a web, catches its prey and feeds upon it), having (once) decided that I should be trapped in (the web of Your) grace, You entwined (me), imprisoned (me) and fed (upon me).

104. அன்பொடுந் னுமங்கே ளன்பர்த மன்பருக்
கன்பனா யிடவரு ளருணாசலா.

104. Anboḍun nāmaṅkēḷ anbar-dam anbaruk
Kan-banā yiḍa-varuḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

அன்பு	<i>anbu</i>	love
ஒடு	<i>oḍu</i>	with
உன்	<i>un</i>	Your
நாமம்	<i>nāmaṅ</i>	name
கேள்	<i>kēḷ</i>	who hear
அன்பர்தம்	<i>anbardam</i>	of the devotees
அன்பருக்கு	<i>anbaruku</i>	of the devotees
அன்பன்	<i>anban</i>	a devotee
ஆயிட	<i>āyiḍa</i>	so that I may become
அருள்	<i>aruḷ</i>	bestow grace
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! Bestow (Your) grace so that I may graciously become a devotee of the devotees who hear Your name with love.

105. என்போலுமு தீனரை யின்புறக் காத்தூநீ
யெழுநாளும் வாழ்முதரு ளருணாசலா.

105. Enpōlun dīnarai yinbuṛaḥ kāttunī
Ennāḷum vāzhndaruḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

என்	<i>en</i>	me
போலும்	<i>pōlum</i>	who are like
தீனரை	<i>dīnarai</i>	helpless devotees
இன்பு	<i>yinbu</i>	bliss
உற	<i>ura</i>	to (so that they) obtain
காத்து	<i>kāttu</i>	protecting
நீ	<i>nī</i>	You
எழுநாளும்	<i>ennāḷum</i>	for ever
வாழ்முதருள்	<i>vāzhndaruḷ</i>	graciously live
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! Graciously live for ever protecting helpless devotees like me (in such a way) that they attain Bliss.

106. என்புரு கன்பர்த மின்சொற்கொள் செவியுமென்
புன்மொழி கொளவரு ளருணாசலா.

106. Enburu kanbar-tam insoṛ-koḷ seviyumen
Pun-mozhi koḷa varuḷ Aruṇāchalā.

பதவுரை

என்பு	<i>enbu</i>	bones
உருகு	<i>uruku</i>	melt
அன்பர் தம்	<i>anbar tam</i>	of devotee
இன்	<i>in</i>	sweet
சொற்கொள்	<i>soṛkoḷ</i>	words which have received
செவியும்	<i>seviyum</i>	even (your) ears
என்	<i>en</i>	my
புன்மொழி	<i>punmozhi</i>	poor words

கொள அருள்	<i>koḷa aruḷ</i>	may (they) graciously accept
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala! May even (Your) ears, which have received (with joy) the sweet words of (Your true) devotees whose bones melted (due to their intense love for You), graciously accept (even) my poor (unworthy) words.

107. பொறுமையாம் பூதர புன்சொலை நன்சொலாப்
பொறுத்தரு ளிஷ்டம்பின் னருணாசலா.

107. Poṟu-maiyām bhūdara pun-solai nan-solāp
Poṟut-taru iṣṭam-pin Aruṇāchalā.

பதவுரை

பொறுமை	<i>poṟumai</i>	forbearance
யாம்	<i>yām</i>	which is
பூதர	<i>bhūdara</i>	Hill
புன்	<i>pun</i>	poor
சொலை	<i>solai</i>	words
நன்	<i>nan</i>	good
சொலா	<i>solā</i>	as praises
பொறுத்து	<i>poṟuttu</i>	forbearing with
அருள்	<i>aruḷ</i>	graciously bestow
இஷ்டம்	<i>iṣṭam</i>	wish (whatever you wish)
பின்	<i>pin</i>	hereafter
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachala, Hill of forbearance, forbearing with my poor words as good praises, hereafter graciously bestow upon me whatever You wish.

Explanatory Note : O Arunachala, the very embodiment of patience and forbearance in the form of a

Hill, bear with my unworthy prayers, regarding them as worthy praises, and then bestow Your grace upon me in whatever way You wish.

108. மாலை யளித்தரு னுசல ரமணவென்
மாலை யணிமூதரு ளருணசலா.

108. Mālai yaḷit-taru ṅāchala Ramaṅa-ven
Mālai yaṇin-daruḷ Aruṅāchalā.

பதவுரை

மாலை	<i>mālai</i>	garland
அளித்து	<i>yaḷittu</i>	having bestowed
அருணசலரமண	<i>AruṅāchalaRamaṅa</i>	Arunachalaramana
என்	<i>en</i>	my
மாலை	<i>mālai</i>	garland
அணிமூது அருள்	<i>aṇindu aruḷ</i>	graciously wear
அருணசலா	<i>Aruṅāchalā</i>	O Arunachala

O Arunachalaramana, having bestowed upon me the garland (of your grace), graciously wear my garland (this Bridal Garland of Letters), O Arunachala.

அருண சலசிவ அருண சலசிவ
அருண சலசிவ அருண சலா!
அருண சலசிவ அருண சலசிவ
அருண சலசிவ அருண சலா!

Aruṅā chala Siva Aruṅā chala Siva
Aruṅā chala Siva Aruṅā chalā!
Aruṅā chala Siva Aruṅā chala Siva
Aruṅā chala Siva Aruṅā chalā!

வாழ்த்து

அருண சலம்வாழி யன்பர்களும் வாழி
அக்ஷர மணமாலை வாழி.

Aruṇā chalam vāzhi
Anbar gaḷum vāzhi
Akṣhara maṇa mālai vāzhi.

பதவுரை

அருணாசலம்	<i>Aruṇāchalam</i>	Arunachala
வாழி	<i>vāzhi</i>	Glory to
அன்பார்களும்	<i>anbargaḷum</i>	Devotees
வாழி	<i>vāzhi</i>	Glory to
அக்ஷர	<i>akṣhara</i>	Letter
மண	<i>maṇa</i>	Bridal
மாலை	<i>mālai</i>	Garland
வாழி	<i>vāzhi</i>	Glory to

Glory to Arunachala! Glory to (His) devotees! Glory to
(this) Bridal Garland of Letters (*Aksharamana Malai*)

பிரார்த்தனை

(வெண்பா)

பக்திக் கடலிற் படிமுது தினைத்தவருட்
சித்திக் கடலான சீரமணன் துய்த்தபர
மானுபவம் பொங்க வளித்தமண மாலைசிவ
ஞானசகம் நல்க நமக்கு.

- ஸ்ரீ முருகனார்

பதவுரை

பக்தி	<i>bakthi</i>	love
கடல்	<i>kadal</i>	ocean
இல்	<i>il</i>	in
படிமுது	<i>padindu</i>	immersed
தினைத்த	<i>tilaitta</i>	who was rejoicing
அருள்	<i>arul</i>	grace

சித்தி	<i>siddi</i>	attainment
கடல்	<i>kadal</i>	ocean
ஆன	<i>āna</i>	who is
சீரமணன்	<i>Sri Ramanan</i>	Sri Ramana
துய்த்த	<i>tuyita</i>	enjoyed
பரம	<i>parama</i>	supreme
அனுபவம்	<i>amubanam</i>	experience
பொங்க	<i>ponga</i>	due to the surging up
அளித்த	<i>alitta</i>	which was composed
மண	<i>mana</i>	bridal
மாலை	<i>malai</i>	garland
சிவ ஞான சுகம்	<i>siva jnana sukam</i>	the Bliss of Absolute Knowledge (<i>siva-jnana-sukha</i>)
நல்க	<i>nalga</i>	may (it) bestow
நமக்கு	<i>Namakku</i>	upon us

May (this) Bridal Garland (*mana-malai*), which, due to the surging up of the supreme experience enjoyed (by Him), was composed by Sri Ramana, who is the ocean of the attainment of grace (*arul-siddhi*) and who was immersed and rejoicing in the ocean of love (*bhakti*), bestow upon us the Bliss of Absolute knowledge (*Siva Jnana Sukha*).

Note : In his footnote to this verse Sri Muruganar explains that the word *bhakti* here means the supreme love (*para-bhakti*), which is the form of true knowledge (*jnana*).

ஸ்ரீ

2. அருணாசல நவமணி மாலை

(The Garland of Nine Gems in praise of Sri Arunachala)

1. அசலனே யாயினு மச்சவை தன்னி
லசலையா மம்மையெதி ராடு—மசல
வுருவிலச் சத்தி யொடுங்கிட வோங்கு
மருண சலமென் றறி.
1. Achalanē yāyi-num accha-vai tan-nil
Achalai-yām ammai-yedi rāḍum – achala
Uru-vilach sakti oḍuṅ-giḍa vōṅ-gum
Aruṅā chala-men ḍṛarī.

பதவுரை

அசலனே	<i>Achalanē</i>	truly achalan (the motionless one)
ஆயினும்	<i>āyinum</i>	though
அச்	<i>ach</i>	that
சவை	<i>cha-vai</i>	assembly
தன்னில்	<i>tannil</i>	in
அசலை	<i>Achalai</i>	the consort of Achalan
ஆம்	<i>yām</i>	who is
அம்மை	<i>ammai</i>	the mother
எதிர்	<i>yedir</i>	in front of
ஆடும்	<i>āḍum</i>	(He) dances
அசல	<i>achala</i>	motionless
உருவில்	<i>uruvil</i>	in (His) form
அச்	<i>ach</i>	that
சத்தி	<i>sakti</i>	Sakti
ஒடுங்கிட	<i>oḍuṅgiḍa</i>	having subsided
ஒங்கும்	<i>ōṅgum</i>	(He) rises high

அருணாசலம்	<i>Aruṇāchalam</i>	Arunachala
என்று	<i>endru</i>	that
அறி	<i>arī</i>	know

Though (Lord Siva is) truly *Achalan* (the motionless one), in that assembly, (at Chidambaram) He dances in front of the Mother, (Sakti Devi), who is Achalai (The consort of *Achalan*), (in order to bring her dance to an end). (But) know that when that Sakti subsides in His motionless form (here in Tiruvannamalai), He shines exalted as Arunachala.

Note : The word *Achalan* means the motionless one and is a name of Lord Siva which is used to denote the fact that He is the immutable, Supreme Reality. The word Achalai means the consort of *Achalan* and is a name of Sakti, the Divine Mother.

Though He is motionless by nature, in Chidambaram Lord Siva had to dance in front of Sakti in order to bring Her frenzied dance to an end. But in the form of Arunachala Lord Siva remains ever motionless, and thus by the power of His mere stillness Sakti was irresistably attracted to Him and with great love she subsided in Him and became one with Him. Hence of all the forms of Lord Siva, Arunachala shines as the most exalted.

The words '*ongum Arunachalam*' means '*rises high*' or rises above others, and hence the words '*ongum Arunachalam endru arī*' (know that He shines exalted as Arunachala) may also be taken to mean, know that Arunachala is superior (to Chidambaram)!

2. சத்திய சிற்சுக மன்றிப் பரவுயிர் சாரயிக்க
மர்த்தவத் தத்வ மசியரு ணப்பொரு ளாமசலத்
தர்த்தங் கனமது வாகுஞ்செவ் வாடக வாரொளியா
முத்தி நினைக்க வருளரு ணசல முன்னிடவே.

2. Sattiya chit-sukam andṛip para-vuyir sārāyik-kam
 Artta-vat tatva masi-arunap poruḷām achalattu
 Arttaṅ gana-madu āguṅ-sev vādaka āroḷi-yām
 Mukti ninaikka aruḷ-Aruṅā chala munni-ḍavē.

பதவுரை

சத்திய	<i>sattiya</i>	existence
சித்	<i>chit</i>	consciousness
சுகம்	<i>sukam</i>	Bliss
அன்றி	<i>andṛi</i>	not only but also
பர	<i>para</i>	one supreme
உயிர்	<i>vuyir</i>	one soul
சார் அயிக்கம்	<i>sār ayikkam</i>	the oneness
அர்த்த	<i>artta</i>	which denotes
அத்	<i>at</i>	that
தத்	<i>tat</i>	That
த்வம்	<i>tvam</i>	thou
அசி	<i>asi</i>	art
அருண	<i>Aruṅa</i>	A-ru-na
பொருள்	<i>poruḷ</i>	meaning of
ஆம்	<i>ām</i>	is
அசலத்து	<i>achalattu</i>	of Achala
அர்த்தம்	<i>artam</i>	the meaning
கனம் அது	<i>ganam adu</i>	abundance
ஆகும்	<i>āgum</i>	is
செவ்	<i>sev</i>	red
ஆடக	<i>ādaka</i>	gold
ஆர் ஒளியாம்	<i>āroḷiyām</i>	which is lustrous
முத்தி	<i>mukti</i>	liberation
நினைக்க	<i>ninaikka</i>	when thought of

அருள்	<i>aruḷ</i>	which bestows
அருணாசலம்	<i>Aruṇāchalam</i>	Arunachala
உன்னிடவே	<i>unni-ḍavē</i>	On considering

On considering (the import of the name) Arunachala, which bestows Liberation (Mukti) when (merely) thought of and which is lustrous (like) red gold, (it is revealed that) the meaning of (the three syllables) 'A-ru-na' is not only Existence - Consciousness - Bliss (*Satya - Chit - Sukha*) but also that (great vedic revelation) 'That Thou Art' (*Tat-Tvam-Asi*), which denotes the oneness of the Supreme and the Soul (*Parajiva Aikya*), and that the meaning of Achala is *ghana* (firmness, fullness, abundance or greatness).

Note : When a Guru formally gives a mantra to His disciple, He explains to him the meaning and significance of each syllable of the *mantra* and tells him the fruit to be gained by meditating upon that *mantra*. In the same manner, in this verse Sri Bhagavan has explained the meaning of each syllable in the name 'Arunachala' and has revealed that mere thought of this name, will bestow liberation. Therefore the name Arunachala is the *mantra* which Sri Bhagavan has openly given to the whole world, so if any of His devotees wish to have a *mantra* they can confidently regard this name to be the *mantra* given to them by Him.

குறிப்பு : சற்குரு ஒருவர் தன் சீடனுக்கு ஒரு மழுதிரத்தை உபதேசிக்கும் போது, அம் மழுதிரத்தின் ஒவ்வொரு அக்ஷரம் அல்லது த்வனிக்கும் உட்பொருள் ஒன்றை அறிவித்து அம்மழுதிரத்தை உச்சரிப்பதனால் அல்லது தியானிப்பதால் அடையும் பலனையும் கூறியருள்வது மரபு. இது ஓர் சற்குருவிடம் மழுதிரோபதேசம் பெறும் முறை. இங்ஙனம் உலக மகாகுருவாகிய பகவான் பூரீ ரமணர் தனதடியார்கள் அனைவர்க்கும் மெய்யாகவே, சரியாகவே ஒரு மழுதிரத்தை உபதேசித்துள்ளனரா என்று நோக்குங்கால், “ ஆம், அது “அருணாசலம்” என்ற பஞ்சாக்ஷர மழுதிரோபதேசமே என நாம் கண்டுகொள்ள முடியும்.

ஏனெனில், இப்பாடலின் ஓம் பகவான் அ, ரு, ண அசலம் என்ற சப்தங்களுக்கு உட்பொருள் கூறியிருப்பதோடு இம்மழுதிரத்தியானத்தால் நாம் அடையும் பலன் “முக்தி” என்றும் விளக்கியருள்கின்றார். எனவே, உலகில் உள்ள எழுத ரமண பக்தரும் “அருணாசலம்” என்ற மழுதிரத்தையே ஸ்ரீ ரமண பகவானிடம் பெறும் உபதேசமாகக் கொள்ளலாம் என்பதிற் றடையில்லை. ஒரு தனிப்பட்ட சீடனுக்கென்றெல்லாமல் தன்னையடுத்த அனைவர்க்கும் ஸ்ரீரமண பகவான் அளித்த உபதேசம் இதுவே.

3. அருணா சலத்திலுறு கருணா கரப்பரம
 னருணார விமூத பதமே
 பொருணாடு சுற்றமொடு வருணாதி பற்றியுள
 மருணை லற்று நிதமுமூ
 தெருணா டுளத்தினின லருணாடி நிற்குமவ
 ரிருணாச முற்று புவிமேற்
 றருணா ருணக்கதிரி னருணாளு முற்றுசுக
 வருணால யத்தி லிழிவார்.

3. Aruṇā chalat-tiluṟu karuṇā karap para-man
 aruṇāra vinda padamē
 Poruḷ ṇāḍu suṭṭra-moḍu varu-ṇādi paṭṭri-yuḷa
 maru-ṇāḍa laṭṭru nidamun
 Teruḷṇā ḍulat-tini-nal arul-ṇāḍi niṟku-mavar
 irul-ṇāsa muṭṭru bhuvimēl
 Ṭaruṇā ruṇak-kadi-rin aruḷṇāḷu muṭṭru-suka
 varu-ṇāla yattil izhivār.

பதவுரை

அருணாசலத்து இல்	<i>Aruṇāchalattil</i>	in Arunachala
உறு	<i>uru</i>	who abides
கருணா	<i>karuṇā</i>	of grace
ஆகர	<i>akara</i>	the embodiment
பரமன்	<i>paraman</i>	the Supreme Lord
அருணா	<i>aruṇa</i>	red
அரவிமூத	<i>āravinda</i>	Lotus

பதமே	<i>padamē</i>	Feet
பொருள்	<i>poruḷ</i>	wealth
நாடு	<i>ṇāḍu</i>	country
சுற்றம்	<i>suṭṭram</i>	relatives
ஒடு	<i>oḍu</i>	and
வருண	<i>varuṇa</i>	caste
ஆதி	<i>ādi</i>	and so on
பற்றி	<i>paṭṭri</i>	being attached to
உளம்	<i>uḷam</i>	the mind
மருள்	<i>maruḷ</i>	delusion
நாடல்	<i>ṇāḍal</i>	the liking
அற்று	<i>aṭṭru</i>	having given up
நிதமும்	<i>nidamum</i>	always
தெருள்	<i>teruḷ</i>	clarity
நாடு	<i>ṇāḍu</i>	which seeks
உளத்தின் இல்	<i>ulat-tinil</i>	with a mind
நல்	<i>nal</i>	divine
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
நாடி நிற்கும்	<i>ṇāḍi niṟkum</i>	who are longing for
அவர்	<i>avar</i>	those
இருள்	<i>iruḷ</i>	ignorance
நாசம் உற்று	<i>ṇāsam uṭṭru</i>	having been destroyed
புவி மேல்	<i>bhuvi mēl</i>	in the world
தருண அருண	<i>taruṇā aruṇa</i>	the rising sun
கதிர் இன்	<i>kadi-rin</i>	like the rays of
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
நாளும்	<i>ṇālum</i>	for ever
உற்று	<i>uṭṭru</i>	having attained
சுக	<i>suka</i>	bliss
வருண ஆலயத்தில்	<i>varuṇā alyattil</i>	in the ocean
இழிவார்	<i>izhivār</i>	they will drown

Those (mature souls) who - with a mind which always seeks the clarity (of true knowledge or *Jnana*), having given up the liking for the mental delusion of being attached to wealth, country, relatives, caste and so on-are longing for the Divine grace of the red Lotus-Feet-of the Supreme Lord, the embodiment of Grace, who abides in Arunachala, will drown in the ocean of Bliss, having for ever attained (His) grace, which is like the rays of the rising Sun, (their) ignorance having been destroyed in (this very) world (that is, in this very life time).

4. அண்ணா மலையுனை யெண்ணா னெனவெனை
யண்ணாமு தேங்கிட வெண்ணாதே
மண்ணா மலவுட லெண்ணா வகமென
மண்ணா மாய்முதிட வொண்ணாதே
தண்ணா ரளிசெறி கண்ணா டொருகிறி
பண்ணா தென்னிரு கண்ணாளா
பெண்ணா ணலியுரு நண்ணா வொளியுரு
வண்ணா லென்னக நண்ணாயே.

4. Aṇṇā malai-yunai eṇṇān ena-yenai aṇṇān dēṅgiḍa eṇṇādē
Maṇṇā mala vuḍāl eṇṇa aha-mena maṇṇā māin-diḍa voṇṇādē
Taṇṇār aḷiseri kaṇṇā ḍoru-kiṛi paṇṇa denniru kaṇṇāḷā
Peṇṇāṇ ali yuru naṇṇā oḷi-yuru aṇṇā lennaga naṇṇāyē.

பதவுரை

அண்ணாமலை	<i>Aṇṇāmalai</i>	O Arunachala
உனை	<i>unai</i>	You
எண்ணான்	<i>eṇṇān</i>	one who has not thought of
என	<i>ena</i>	like
எனை	<i>enai</i>	me
அண்ணாமுது	<i>aṇṇāndu</i>	looking upwards
ஏங்கிட	<i>ēṅgiḍa</i>	of letting (me) pine away

எண்ணுதே	<i>eṇṇādē</i>	do not think
மண்	<i>maṇṇ</i>	earth
ஆம்	<i>ām</i>	which is
மல	<i>mala</i>	impure (filthy)
உடல்	<i>uḍāl</i>	body
எண்ணு	<i>eṇṇa</i>	by thinking
அகம் என	<i>ahamena</i>	to be 'I'
மண்ணு	<i>maṇṇā</i>	as earth
மாய்முதிட	<i>māindiḍa</i>	to perish
ஒண்ணுதே	<i>voṇṇādē</i>	it is not proper (for you to allow me)
தண் ஆர்	<i>taṇṇ ār</i>	cool
அளி	<i>aḷi</i>	compassion
செறி	<i>seri</i>	which are full of
கண்	<i>kaṇ</i>	eyes
நாடு	<i>ṇāḍu</i>	look
ஒரு	<i>oru</i>	any
கிரி	<i>kiṛi</i>	trick
பண்ணுது	<i>paṇṇadu</i>	without playing
என் இரு கண் ஆளா	<i>enn iru kaṇṇālā</i>	O Beloved (who are dear) to my two eyes
பெண்	<i>peṇṇ</i>	female
ஆண்	<i>āṇ</i>	male
அலி	<i>ali</i>	neuter
உரு	<i>uru</i>	forms
நண்ணு	<i>naṇṇā</i>	which transcends
ஒளி	<i>oḷi</i>	light
உரு	<i>yuru</i>	form
அண்ணல்	<i>aṇṇāl</i>	O Lord
என்	<i>en</i>	my
அகம்	<i>agam</i>	heart
நண்ணாய் ஏ	<i>naṇṇāy ē</i>	abide

O Annamalai (Arunachala) ! Do not think of letting me pine away looking upwards (in despair) like one who has not thought of you. It is not proper (for you to allow me) to perish as earth by thinking the impure body, which is (composed of) earth, to be 'I'. O Beloved, (who are dear) to my two eyes!. Without playing any trick (upon me), look (at me) with (your) eyes, which are full of cool (refreshing) compassion. O Lord, whose form is the light (of consciousness), which transcends the forms of female, male and neuter! (Graciously) abide (and shine forth) in my heart (as the all transcending consciousness 'I-I').

5. சீரான சோணகிரி சிறக்க வாழுஞ்
 சிற்சொருப னுமிறையே சிறிய னேன்றன்
 பேரான பிழையெல்லாம் பொறுத்துக் காத்துப்
 பின்னுமிவன் பாழிதனில் வீழா வண்ணங்
 காரான கருணைவிழி கொடுப்பா யின்றேற்
 கும்பவத்தி னின்றுகரை யேற மாட்டே
 னேரான துண்டோதாய் சிசுவக் காற்று
 நிகரற்ற நலனுக்கு நிகழ்த்து வாயே.

5. Sīrāna sōṇa-giri siraḱka vāzhum
 chiṛso-rupa nāmiṛaiyē siṛiya nēṇḍran
 Pērāna pizhai-yellām poṛuttuk kāttup
 pinnu-mivan pāzhi danil vīzhā vaṇṇam
 Kārāna karuṇai-vizhi koḍuppā yinḍṛēl
 kaḍum-bavatti ninḍṛū-karai yēra māṭṭen
 Nērāna duṇḍō-tāi sisuvuk kāṭṭrum
 niga-raṭṭra nala-nukku nigazhttu vāyē.

பதவுரை

சீர் ஆன	<i>sīr āna</i>	great
சோணகிரி	<i>sōṇa-giri</i>	Sonagiri
சிறக்க	<i>siraḱka</i>	gloriously
வாழும்	<i>vāzhum</i>	who shines

சித்	<i>chit</i>	consciousness
சொருபன்	<i>sorupan</i>	the form
ஆம்	<i>ām</i>	who is
இறையே!	<i>iraiyē</i>	O Lord!
சிறியனென் தன்	<i>siriya nēn ḍṛan</i>	of this insignificant person
பேரான	<i>pērāna</i>	great
பிழை	<i>pizhai</i>	wrongs
எல்லாம்	<i>ellām</i>	all
பொறுத்து	<i>poruttu</i>	forgiving
காத்து	<i>kāttu</i>	protecting
பின்னும்	<i>pinnum</i>	again
இவன்	<i>ivan</i>	this person ('I')
பாழ்	<i>pāzh</i>	void
இதன்இல்	<i>idanil</i>	into this
வீழா	<i>vīzhā</i>	that (I) do not fall
வண்ணம்	<i>vaṇṇam</i>	in such a way
காரான	<i>kārāna</i>	cloud-like (showering)
கருணை	<i>karuṇai</i>	of grace
விழி	<i>vizhi</i>	glance
கொடுப்பாய்	<i>koḍuppāy</i>	you bestow
இன்றேல்	<i>inḍrēl</i>	if not
கடும்	<i>kaḍum</i>	cruel
பவத்தின் நின்று	<i>bavattin ninḍrū</i>	from birth
கரை	<i>karai</i>	the shore
ஏற	<i>yēra</i>	to reach
மாட்டேன்	<i>māṭṭen</i>	I will be unable
நேர்	<i>nēr</i>	equal
ஆனது	<i>ānadu</i>	that which is
உண்டோ	<i>uṇḍō</i>	is there
தாய்	<i>tāi</i>	mother
சிசுவுக்கு	<i>sisuvukku</i>	to (her) child
ஆற்றும்	<i>āṭṭrum</i>	which (she) does

நிகர் அற்ற	<i>nigar aṭṭra</i>	unequalled
நலனுக்கு	<i>nalanukku</i>	to the good
நிகழ்த்துவாய் ஏ	<i>nigazhṭtuvāy ē</i>	tell (me)

O Lord, who is the form of consciousness (*Chit-Swarupa*) and who shines gloriously as the great Sonagiri (Arunachala) ! Forgiving all the great wrongs of this insignificant person (myself) and protecting (me) in such a way that I do not fall again into this void (of worldly delusion or ignorance), bestow (upon me) the glance of (Your) cloud-like (ever-showering) grace. If (You do) not (do so), I will be unable to reach the shore (or to be freed) from the cruel (ocean of) birth (and death). Tell (me), is there anything equal to the unequalled good which a mother does to (her) child ?

6. காமாரி யென்றுநீ யன்பரா லென்றுமே
கதித்திடப் படுகின்ற
யாமாமெ யுனக்கிது வாமாவென் றையறு
மருணைச லேச்சுரனே
யாமாயி னெங்ஙனமு தீரனே சூரனே
யாயினும் வல்லனங்கள்
காமாரி யாகுமுன் காலரண் சரண்புகு
கருத்தினுட் புகவலனே.

6. Kāmāri yeṇḍrunī anbarāl eṇḍṛumē gadit-tiḍap paḍu-giṇḍ-ṛāi
Āmāme unak-kidu vāmāven ḍṛai-yuṛum aruṇā chales-waranē
Āmāyin eṅga-naṇ dīranē sūranē yāyi-num valla-naṅgan
Kāmāri yāgumun kālaraṇ saraṇ pugu karut-tinuṭ puga-valanē.

பதவுரை

காமாரி	<i>Kāmāri</i>	kamari (the destroyer of lust)
என்று	<i>eṇḍru</i>	as
நீ	<i>nī</i>	You
அன்பர்	<i>anbar</i>	devotees

ஆல்	<i>āl</i>	by
என்றுமே	<i>enḍrumē</i>	always
கதித்திடப் படுகின்றாய்	<i>gadittiḍap paḍugindrāi</i>	(you) are praised
ஆம்	<i>am</i>	yes
ஆம்	<i>ām</i>	yes
மெய்	<i>mey</i>	true
உனக்கு	<i>unakku</i>	to You
இது	<i>idu</i>	this
ஆமா என்று	<i>āmā enḍru</i>	'is (it) befitting'
ஐ உறும்	<i>ai yurum</i>	I doubt
அருணாசலேச்சுரனே	<i>Arunāchales- waranē</i>	O Arunachaleswara
ஆம் ஆயின்	<i>am āyin</i>	if it is befitting
எங்ஙனம்	<i>eṅṅanam</i>	how?
தீரனே	<i>dīranē</i>	brave person
சூரனே	<i>sūranē</i>	valient person
ஆயினும்	<i>āyinum</i>	though
வல்	<i>vall</i>	mighty
அனங்கன்	<i>anaṅgan</i>	anangan (the bodiless one, kama)
காமாரி	<i>kāmāri</i>	Kamari
ஆகும்	<i>āgum</i>	who are
உன்	<i>un</i>	Your (of You)
கால்	<i>kāl</i>	Feet
அரண்	<i>araṇ</i>	the fort
சரண் புகு	<i>saraṇ pugu</i>	which takes refuge
கருத்தின் உள்	<i>karuttin uḷ</i>	in the mind
புக வலனே	<i>puga valanē</i>	can enter

O Arunachaleswara! You are always praised by (Your) devotees as *Kamari* (the destroyer of kama or lust). Yes, yes, (this is) true. (yet) I doubt, is this (name) befitting You ? If it is befitting, how can *Anangan* (the bodiless one,

kama), though (he is) indeed a brave and valient person, enter a mind which takes refuge in the fort of the Feet of You, who is *Kamari*.

7. அண்ணா மலையா யடியேனை
 யாண்ட வன்றே யாவியுடற்
 கொண்டா யெனக்கோர் குறையுண்டோ
 குறையுங் குணமு நீயல்லா
 லெண்ணே னிவற்றை யென்னுயிரே
 யெண்ண மெதுவோ வதுசெய்வாய்
 கண்ணே யுன்றன் கழலிணையிற்
 காதற் பெருக்கே தருவாயே.

7. Aṇṇā malai-yāi aḍi-yēnai āṇḍa vaṇḍṛē āvi-yuḍal
 Koṇḍāi enakkōr kuṛai-yuṇḍō kuṛaiyuṅ guṇa-mum nīyal-lāl
 Eṇṇēn ivaṭ-ṭṛāi yennu-yirē eṇṇam eduvō adu-sei-vāi
 Kaṇṇe uṇḍran kazhali-ṇaiyil kādal perukkē taru-vāyē.

பதவுரை

அண்ணாமலையாய்	<i>Aṇṇāmalai</i>	O Annamalai
அடியேனை	<i>aḍiyēnai</i>	me
ஆண்ட	<i>āṇḍa</i>	You took as Your own
அன்றே	<i>aṇḍṛē</i>	the very moment
ஆவி	<i>āvi</i>	soul
உடல்	<i>uḍal</i>	body
கொண்டாய்	<i>koṇḍāi</i>	You took possession
எனக்கு	<i>enakku</i>	for me
ஓர்	<i>ōr</i>	any
குறை	<i>kuṛai</i>	shortcoming
உண்டோ	<i>yuṇḍō</i>	is there
குறையும்	<i>kuṛaiyuṅ</i>	shortcomings
குணமும்	<i>guṇa-mum</i>	and virtues
நீ	<i>nī</i>	You
அல்லால்	<i>yallāl</i>	but only

எண்ணென்	<i>eṇṇēn</i>	I will not think of
இவற்றை	<i>ivaṭṭrāi</i>	them (my shortcomings and virtues)
என்	<i>en</i>	my
உயிரே	<i>uyirē</i>	life
எண்ணம்	<i>eṇṇam</i>	will
எதுவோ	<i>eduvō</i>	whatever
அது	<i>adu</i>	that
செய்வாய்	<i>seivāi</i>	do
கண்ணே	<i>kaṇṇe</i>	O beloved
உன்றன்	<i>undran</i>	Your
கழல்	<i>kazhal</i>	Feet
இணையில்	<i>iṇaiyil</i>	two
காதல்	<i>kādal</i>	love
பெருக்கே	<i>perukkē</i>	only ever increasing
தருவாயே	<i>taruvāyē</i>	bestow

O Annamalai! The very moment you took me as Your own, You took possession of (my) soul and body. (Therefore) is there (now) any shortcoming (defect, want or grievance) for me ? (Since my shortcomings and virtues cannot exist apart from You) I will not think of them, (my) shortcomings and virtues but only of You. O my life (my Real Self), whatever be (Your) will, do that (alone). O beloved, Bestow (upon me) only ever-increasing love for Your two Feet.

8. புவிக்குட் பொங்கிடும் புவிச்சொற் புங்கவன்
 புரிக்குட் புண்ணியன் சுழிக்குட் சுழதரன்
 றவற்குச் சுழதரஞ் சதிக்குற் பன்னளமு
 தலத்திற் புன்புலன் சமூக்கிற் துன்புறுமு
 தவிக்குத் துஞ்சிடும் படிக்குத் தன்னுளமு
 தழைக்கத் தன்பத மெனக்குத் தழதனன்
 சிவக்கச் சின்மயஞ் செழிக்கத் தன்மயஞ்
 செகத்திற் றுன்னுசெம் பொருப்புச் செம்மலே.

8. Buvik-kuṭ poṅgi-ḍum buvic-chol puṅga-van
 purik-kuṭ punṇi-yan suzhik-kuṭ sundaran
 Ṭavaṛ-kuc sundaram sadik-kuṭ panna-nan
 talat-til pun-pulan chazhak-kil tun-buṛun
 Tavik-kut tuṅji-ḍum paḍik-kut tan-nuḷam
 tazhaik-kat tan-padam enak-kut tanda-nan
 Sivak-kac chin-mayam chezhik-kat tan-mayam
 jegat-til ṭunnu-sem porup-puch chemmalē.

பதவுரை

புவிக்கு உள்	<i>buvikku uṭ</i>	in the world
பொங்கிடும்	<i>poṅgiḍum</i>	surging
புவி	<i>buvi</i>	place
சொல்	<i>chol</i>	which is called
புங்கவன்	<i>puṅgavan</i>	of God
புரிக்கு உள்	<i>purikku uṭ</i>	among the towns
புண்ணியன்	<i>punṇiyan</i>	virtuous person
சுழிக்கு உள்	<i>suzhikku ul</i>	in Tiruchuzi
சுமுதரன்	<i>sundaran</i>	Sundaram
தவற்கு	<i>Ṭavaṛku</i>	to the tapasvi
சுமுதரம்	<i>sundaram</i>	Azhahammai
சதிக்கு	<i>sadikku</i>	to (his) faithful wife
உற்பன்னம்	<i>urpannanan</i>	I was born
தலத்து இல்	<i>talatu il</i>	in the world
புன் புலன்	<i>pun pulan</i>	of the petty senses
சுழக்கு இல்	<i>chazhakil</i>	in the wickedness
துன்பு உறும்	<i>tunbu urum</i>	miserable
தவிக்கு	<i>tavikku</i>	distress
துஞ்சிடும் படிக்கு	<i>tuṅjiḍum paḍikku</i>	in order that (it) would come to an end
தன்	<i>tan</i>	His
உளம்	<i>uḷam</i>	heart

தழைக்க	<i>tazhaikka</i>	with (it) overflowing with joy
தன்	<i>tan</i>	His own
பதம்	<i>padam</i>	state
எனக்கு	<i>enakku</i>	to me
தழுதனை	<i>tandan</i>	(He) gave
சிவக்க	<i>sivakka</i>	so that (it) will glow
சின்மயம்	<i>chinmayam</i>	consciousness
செழிக்க	<i>chezhikka</i>	so that (it) will flourish
தன்மயம்	<i>tanmayam</i>	the reality
செகத்து இல்	<i>jegat-til</i>	in the world
துன்னு	<i>tunnu</i>	who stands
செம்	<i>sem</i>	red
பொருப்பு	<i>poruppu</i>	Hill
செம்மலே	<i>chemmalē</i>	the Lord

I was born to the virtuous tapasvi Sundaram (Sundaramaiyar) and to (his) faithful wife Sundaram (Azhahammai) in Tiruchuzhi, which among the towns of God (*Siva Kshetras*) in the world is called *Pongidum Bhuvi* (the surging place, that is, the place of the tank of surging holy water). The Lord of the Red Hill (Arunachala), who stands in the world so that consciousness will glow and so that the reality will flourish (in other words, so that *Atma-vidya*, the science of Self-Knowledge, will shine and flourish on earth), gave me His own state (of Self-abidance) with His heart overflowing with joy, in order that the miserable distress (of my life) in the world (that is, the miserable distress of being ensnared) in the wickedness of the petty senses, would come to an end.

9. அம்மையு மப்பனு மாயெனைப் பூமியி லாக்கியளித்
தம்மகி மாயையெ னுழ்கடல் வீழ்முதுயா னுழ்முதிடுமுன்

னென்மன மன்னி யிழுத்துன் பதத்தி லிருத்தினையால்
சின்மய னாமரு னாசல நின்னருட் சித்ரமென்னே.

9. Amma-yum appa-num āyen-aip būmi-yil ākki yaḷittu
Ammahi māyai-yen āzhkaḍal vīzhndu-yān āzhndiḍu-mun
Enmana manni yizhut-tun padat-til irutti-naiyāl
Chinmaya nām-Aru ṇāchala ninnaruṭ chitra mennē.

பதவுரை

அம்மை	<i>Ammai</i>	mother
உம்	<i>um</i>	and
அப்பன்	<i>appan</i>	father
உம்	<i>um</i>	and
ஆய்	<i>āy</i>	as (in the form of)
எனை	<i>en-ai</i>	me
பூமி இல்	<i>būmi yil</i>	in the world
ஆக்கி	<i>ākki</i>	bearing
அளித்து	<i>aḷittu</i>	having tended
அம்	<i>am</i>	that
மகி	<i>mahi</i>	worldly
மாயை	<i>māyai</i>	illusion
என்	<i>en</i>	of
ஆழ்கடல்	<i>āzhkaḍal</i>	deep ocean
வீழ்முது	<i>vīzhndu</i>	fell
யான்	<i>yān</i>	I
ஆழ்முதிடும்	<i>āzhndiḍu-m</i>	drowned
முன்	<i>mun</i>	before
என்	<i>en</i>	my
மனம்	<i>manam</i>	mind
மன்னி	<i>manni</i>	entering
இழுத்து உன்	<i>yizhuttu un</i>	having pulled
பதத்து இல்	<i>padattu il</i>	at your feet

இருத்தினை ஆல்	<i>iruttinai āl</i>	you established
சின்மயன்	<i>chinmayan</i>	of the nature of consciousness
ஆம்	<i>ām</i>	who are
அருணாசல	<i>Arunāchala</i>	O Arunachala
நின் அருள்	<i>nin arul</i>	of your grace
சித்ரம்	<i>chitram</i>	wonder
என்னே	<i>ennē</i>	what!

Having borne and tended me in the world in the form of (my) mother and father, before I fell and drown in the deep ocean of that worldly illusion (Maha - Maya) You entered my mind, pulled (me) and established (me) at your Feet (or in Your state). O Arunachala, who is of the nature of consciousness (*chinmaya*)! What a wonder of Your Grace (this is)!

Note : To be a mother or a father and to bear and tend a child is described here by Sri Bhagavan as '*am mahi - mayai*' (that worldly illusion or Maya). In this verse Sri Bhagavan says that Arunachala Himself gave birth to Him in the form of His mother and father, but that Arunachala then saved Him from falling into the great Maya of this giving birth to a child.

குறிப்பு : அம் மகி மாயை :- தான் ஓர் அம்மையாகவோ, அப்பனாகவோ ஓர் சிசுவுக்கு ஆதலே பெரும் ஆழ்கடலாகிய மஹா மாயை யாகும். அருணாசலனே, தன் தாய், தழுவதை வடிவில் தன்னைப் பெற்றெடுத்ததாகவும், ஆனால் அவ்வாறே தானும் ஓர் குழமூதைக்குப் பெற்றேருவதாகிய பெருமாயையில் விழாதபடி அருணாசலனே ஆட்கொண்டதாகவும் கூறுகிறார் ஸ்ரீபகவான்.

ஸ்ரீ பகவானருளிய அருணாசல பதிகம்,
அஷ்டகங்களின் வரலாற்றுப் பாயிரம்

(எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

1. கருணையா லுயிரிற் கலமுதவா ருண்ட
கருத்தன மருணமா கிரீசன்
கருணையா லென்னைக் கருணையா லென்னைக்
கருணையா லென்னையென் றேவாக்
கருணையா லுள்ளக் கருவனாய் மதியைக்
கடாவலாற் றடுக்கலாற் ருது
கருணையா லென்னை யாண்டநீ யெனவே
கண்டனர் பதிகமட் டகமே.

- ஸ்ரீ முருகஞர்

பதவுரை

கருணை	<i>karunai</i>	Grace
ஆல்	<i>al</i>	by
உயிர் இல்	<i>uyir il</i>	in (His) soul
கலமுத ஆறு	<i>kalanda āru</i>	by uniting
ஆண்ட	<i>ānda</i>	who had taken (Him) as His own
கருத்தன்	<i>karuttan</i>	the doer (<i>karta</i>)
ஆம்	<i>ām</i>	who is
அருண மா கிரீசன்	<i>arunama girisan</i>	the great Arunagirisan
கருணை ஆல் என்னை	<i>Karunai al ennai</i>	Karunaiyal ennai
கருணை ஆல் என்னை	<i>karunai al ennai</i>	Karunaiyal ennai
கருணை ஆல் என்னை	<i>Karunai al ennai</i>	Karunaiyal ennai
என்று	<i>enru</i>	thus
ஓவா	<i>ōva</i>	unceasing
கருணை	<i>karunai</i>	grace
ஆல்	<i>āl</i>	by
உள்ள	<i>ulla</i>	inner
கருவன்	<i>karuvan</i>	cause
ஆய்	<i>āy</i>	as

மதியை	<i>madiyai</i>	mind
கடாவல்	<i>kadāval</i>	impelled
ஆல்	<i>āl</i>	because
தடுக்க	<i>tadukka</i>	prevent
ஆற்றாது	<i>ātradu</i>	unable to
கருணை	<i>karunai</i>	grace
ஆல்	<i>āl</i>	by
என்னை	<i>ennai</i>	me
ஆண்ட	<i>ānda</i>	who have taken as your own
நீ எனவே	<i>ñee enave</i>	you
கண்டனர்	<i>kandanar</i>	he composed
பதிகம்	<i>Patikam</i>	Patikam
அட்டகமே	<i>Attakam</i>	Ashtakam

Because the great Arunagirisan (Lord Arunachala), who is the doer (*karta*), who by (His) grace had taken (Sri Bhagavan) as His own by uniting (with Him) in (His) soul, as the inner cause impelled (Sri Bhagavan's) mind by (His) unceasing Grace (with the words) "*Karunaiyal ennai, Karunaiyal ennai, Karunaiyal ennai*", He (Sri Bhagavan) composed Patikam and Ashtakam (beginning with the words) "You, who by (Your) Grace have taken me as your own" (*Karunaiyal ennai anda ni*).

2. ஈண்டவே தன்னை யிழமுததெய் வீக
 ரமணமா முனிவர ருளத்தை
 யாண்டபே ரருணாசலசிவத் தழமுதை
 யருட்பரா சத்தியா லரித்துத்
 தூண்டவே மேன்மேற் றெடரவமு தாதித்
 தொடையிலே யொவ்வொர்பா சுரமாக்
 காண்டலா லமுதக் காட்சியை நமக்குக்
 கண்டவா விண்டனர் தாமே.

பதவுரை

ஈண்டவே	<i>ēndave</i>	When he united
தன்னை	<i>thannai</i>	the (individual) self
இழிமுத	<i>izhanda</i>	who had lost
தெய்வீக	<i>deiveeka</i>	divine
ரமண	<i>Ramana</i>	Ramana
மா	<i>mā</i>	great
முனிவரர்	<i>munivarar</i>	Muni
உளத்தை	<i>ulathai</i>	the mind
ஆண்ட	<i>ānda</i>	who had taken as his own
பேர்	<i>per</i>	great
அருணாசல சிவ	<i>Arunachala Siva</i>	Arunachala Siva
தமழதை	<i>thandai</i>	father
அருள்	<i>Arul</i>	grace
பரா	<i>Parā</i>	supreme
சக்தி	<i>Sakthi</i>	power
ஆல்	<i>āl</i>	through
அரித்து	<i>arittu</i>	by prompting
தூண்டவே	<i>thūndave</i>	when (He) induced
மேல்	<i>mēl</i>	more
மேல்	<i>mēl</i>	more
தொடர	<i>thodara</i>	flowing in succession
அமுதாதி	<i>antadi</i>	antadi
தொடை	<i>thodai</i>	concatenation
இலே	<i>ile</i>	in
ஒவ்வோர்	<i>ovvōr</i>	one after another
பாசுரம்	<i>pasuram</i>	verse
ஆ	<i>ā</i>	as
காண்டல் ஆல்	<i>kandal āl</i>	He composed
அமுதக்	<i>antak</i>	that

காட்சியை	<i>katchiyai</i>	experience
நமக்கு	<i>namakku</i>	to us
கண்ட	<i>kanda</i>	saw as He saw it
ஆ	<i>ā</i>	as
விண்டனர்	<i>vindanar</i>	he related
தாமே	<i>thame</i>	of His own accord

When (His) Father, the great Arunachala Siva, who had taken as His own the great Muni, the divine Ramana, who had lost the (individual) self (the ego) when He united (with Him), induced (His) mind by prompting (it) through the Supreme Power of Grace (*Arul-Para-Sakti*), He composed one verse after another in *antadi* concatenation, more and more (words) flowing in succession. Of His own accord He related that experience to us as He saw it.

ஸ்ரீ

3. அருணாசல பதிகம்

1. கருணையா லென்னை யாண்டநீ யெனக்குள்
காட்சிதழு தருளிலை யென்ற
லிருணாலி யுலகி லேங்கியே பதைத்திவ்
வுடல்விடி லென்கதி யென்ன
மருணைக் காணு தலருமோ கமல
மருணனுக் கருணனு மன்னி
யருணனி சுரமுதங் கருவியாய்ப் பெருகு
மருணமா மலையெனு மன்பே.

Sri

3. Arunachala Padigam

1. Karuṇai-yāl ennai āṇḍanī yenakkun
kākṣhitand aruḷilai yendṛāl
Iruḷnali ulagil ēṅgiyē padaittiv
uḍal-vidīl engati ennām
Aruṇa-naik kāṇā dalarumō kamalam
aruṇa-nuk karuṇa-nā manni
Aruḷ-nani suran-daṅṅ aruvi-yāyp perugum
aruṇamā malai-yenum anbē.

பதவுரை

கருணை	<i>karuṇai</i>	grace
ஆல்	<i>āl</i>	by
என்னை	<i>ennai</i>	me
ஆண்ட	<i>āṇḍa</i>	who have taken as your own
நீ	<i>nī</i>	You
எனக்கு	<i>enakku</i>	to me
உன்	<i>un</i>	Your
காட்சி	<i>kākṣhi</i>	vision

தழுது அருளிலை	<i>tandu aruḷilai</i>	(You) do not graciously bestow
என்றால்	<i>eṇḍrāl</i>	if
இருள்	<i>iruḷ</i>	of darkness
நலி	<i>nali</i>	miserable
உலகில்	<i>ulagil</i>	in the world
ஏங்கியே	<i>ēṅgiyē</i>	longing
பதைத்து	<i>padaitt</i>	having suffered intensely
இவ்	<i>iv</i>	this
உடல்	<i>uḍal</i>	body
விடில்	<i>viḍil</i>	if (it) leaves
என்	<i>en</i>	my
கதி	<i>gati</i>	condition
என்	<i>enn</i>	what
ஆம்	<i>ām</i>	will be
அருணனை	<i>aruṇa-nai</i>	the sun
காணாது	<i>kāṇādu</i>	without seeing
அலருமோ	<i>alarumō</i>	can (it) blossom
கமலம்	<i>kamalam</i>	lotus
அருணனுக்கு	<i>aṇuṇanukku</i>	to the sun
அருணன் ஆ	<i>aruṇan ā</i>	the sun
மன்னி	<i>manni</i>	being
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
நனி	<i>nani</i>	abundantly
சுரமுது	<i>surandu</i>	springs forth
அங்கு	<i>aṅgu</i>	where
அருவி	<i>aruvi</i>	a torrent
ஆய்	<i>āy</i>	as
பெருகும்	<i>perugum</i>	gushes out
அருண	<i>Aruṇa</i>	Aruna

மா	<i>mā</i>	great
மலை	<i>malai</i>	Hill
எனும்	<i>yenum</i>	called
அன்பே	<i>anbē</i>	O Love!

If You, who by (Your) grace have taken me as Your own, do not (now) graciously bestow upon me Your (true) vision (the vision of Self or Atma-Darsana) what will be my condition if this body leaves (me) after (my) suffering intensely (like this) in the miserable world of darkness (ignorance or mental delusion) longing (for Your true vision) ? Can a lotus blossom without seeing the sun? O (Embodiment of) love called Arunamamalai (the great Aruna Hill), where grace springs forth in abundance and gushes out as a torrent, (You) being the Sun to the sun (the consciousness which illumines everything), can my mind-lotus blossom without seeing Your True Vision?

2. அன்புரு வருண சலவழன் மெழுகா
யகத்துனை நிகைமுதுநைமு துருகு
மன்பிலி யெனக்குன் னன்பினை யருளா
தாண்டெனை யழித்திட லழகோ
வன்பினில் வினையு மின்பமே யன்ப
ரகத்தினி லூறுமா ரமுதே
யென்புக லிடனின் னிட்டமென் னிட்ட
மின்பதற் கென்னுயி ரிறையே.

2. Anburu Aruṇā chala-vazhan mezhugāi
agattunai ninain-dunain durugum
Anbili yepak-kun anbinai aruḷā
dāṇḍenai azhit-tiḍal azhagō
Anbinil viḷaiyum inbamē anbar
ahattinil ūṇumār amudē
Enpuga liḍa-nin niṣṭa-men niṣṭam
inbadeṇ kennuyir iṇaiyē.

பதவுரை

அன்புரு	<i>anburu</i>	of love, the form
அருணாசல	<i>Arunāchala</i>	O Arunachala
அழன்	<i>azhan</i>	in fire
மெழுகு	<i>mezhugu</i>	wax
ஆய்	<i>āi</i>	like
அகத்து	<i>agattu</i>	in the heart
உனை	<i>unai</i>	You
நினைமுது	<i>ninaindu</i>	think of
நைமுது	<i>naindu</i>	soften
உருகும்	<i>urugum</i>	by which I would melt
அன்பு	<i>anbu</i>	love
இலி	<i>ili</i>	who am devoid of
எனக்கு	<i>yenakku</i>	to me
உன் அன்பினை	<i>un anbinai</i>	love for You
அருளாது	<i>aruḷādu</i>	by not bestowing
ஆண்டு	<i>āṇḍu</i>	having taken as Your own
எனை	<i>enai</i>	me
அழித்திடல்	<i>azhittidal</i>	to ruin
அழகோ	<i>azhagō</i>	does it befit
அன்பினில்	<i>anbinil</i>	from love
விளையும்	<i>viḷaiyum</i>	resulting
இன்பமே	<i>inbamē</i>	O Bliss
அன்பர்	<i>anbar</i>	of devotees
அகத்தின் இல்	<i>ahattinil</i>	in the heart
ஊறும்	<i>ūrūm</i>	welling up
ஆர் அமுதே	<i>ār amudē</i>	O unsatiating ambrosia
என்	<i>en</i>	what
புகலிட	<i>pugaliḍa</i>	to say
நின்	<i>nin</i>	Your

இட்டம்	<i>iṣṭam</i>	will
என்	<i>en</i>	my
இட்டம்	<i>iṣṭam</i>	will
இன்பு	<i>inbu</i>	happiness
அது	<i>adu</i>	that
எற்கு	<i>erku</i>	for me
என் உயிர்	<i>en nuyir</i>	of my life
இறையே	<i>iṛaiyē</i>	O Lord

O Arunachala, the form of love! Having taken (me) as your own, does it befit (You now) to ruin me by not bestowing love for You upon me, who am devoid of (such) love by which I would think of You in the heart, soften and melt like wax in fire? O Bliss resulting from love! O unsatiating Ambrosia welling up in the heart of (Your) devotees ! what (is there for me) to say ? Your will is my will; that (alone) is happiness for me, O Lord of my life!

3. இறையுனை நினையு மெண்ணமே நண்ணு
 வெனையுன தருட்கயிற் றூலீர்த்
 திறையுயி ரின்றிக் கொன்றிட நின்ற
 யென்குறை யியற்றின னேழை
 யிறையினிக் குறையென் குற்றுயி ராக்கி
 யெனைவதைத் திடலெதற் கிங்ங
 னிறைவனா மருணா சலவெண முடித்தே
 யேகனா வாழிநீ டீழி.

3. Iṛai-yunai ninai-yum eṇṇamē naṇṇā
 enai-yuna daruḷ-kayitṭṛal īrttu
 Iṛai-yuyir indṛik kondriḍa nindṛai
 enkuṛai iyaṭ-ṭṛinan ēzhai
 Iṛai-yinik kuṛai-yen kuṭṭru-yir ākki
 enai-vadait tiḍa-ledaṛ kiṇṅgan
 Iṛai-vanām Aruṇā chala-yeṇa muḍittē
 ēkanā vāzhinī dūzhi.

பதவுரை

இறை	<i>iṛai</i>	the Lord
உனை	<i>unai</i>	You
நினையும்	<i>ninaiyum</i>	to think of
எண்ணமே	<i>eṇṇamē</i>	an idea
நண்ணா	<i>naṇṇā</i>	who did not have
எனை	<i>enai</i>	me
உனது	<i>unadu</i>	Your
அருள்	<i>aruḷ</i>	grace
கயிற்று	<i>kayitṛu</i>	the rope
ஆல்	<i>al</i>	by
ஈர்த்து	<i>īrttu</i>	having drawn
இறை	<i>iṛai</i>	Lord
உயிர்	<i>uyir</i>	life
இன்றி	<i>indṛi</i>	without
கொன்றிட	<i>konḍriḍa</i>	to kill
நின்றாய்	<i>nindṛāi</i>	You stood
என்	<i>en</i>	what
குறை	<i>kuṛai</i>	wrong
இயற்றினன்	<i>iyatṛṛinan</i>	have I done
ஏழை	<i>ēzhai</i>	poor wretch
இறை	<i>iṛai</i>	little
இனி	<i>ini</i>	now
குறை	<i>kuṛai</i>	obstacle
என்	<i>en</i>	what
குற்று உயிர்	<i>kuṭṭṛuyir</i>	half-alive
ஆக்கி	<i>ākki</i>	keeping
எனை	<i>enai</i>	me
வதைத்திடல்	<i>vadaittiḍal</i>	to torture
எதற்கு	<i>edaṛku</i>	why

இங்ஙன்	<i>iṅṅan</i>	this
இறைவன் ஆம்	<i>iraivan ām</i>	who are the lord
அருணாசல	<i>Aruṇāchala</i>	O Arunachala
எணம்	<i>yeṇam</i>	intention
முடித்தே	<i>mudittē</i>	fulfilling
ஏகன்	<i>ēkan</i>	one
ஆ	<i>ā</i>	as
வாழி	<i>vāzhi</i>	may You live
நீடு	<i>nīḍū</i>	long
ஊழி	<i>ūzhi</i>	aeons

Having by the rope of Your grace drawn me, who did not have (the least) idea to think of You, the Lord, You stood (determined) to kill (me) without (leaving even) a little life. What wrong have I, (this) poor wretch, done (to you)? What little obstacle now (remains to prevent You from destroying me completely) ? Why to torture me thus, keeping (me) half-alive? O Arunachala, who are the Lord! Fulfilling (Your) intention (to destroy me completely), may You live for long aeons (for all eternity) as the (only existing) one!

Note : The words '*irai uyir indri kondrida*', which are here translated as 'to kill (me) without (leaving even) a little life', also means 'to kill (me) without (leaving a trace of the false distinction) God and soul'.

4. ஊழியில் வாழு மாக்களி லென்பா
 லூதியம் யாதுநீ பெற்றாய்
 பாழினில் வீழா தேழையைக் காத்துன்
 பதத்தினி லிருத்திவைத் தனையே
 யாழியாங் கருணை யண்ணலே யெண்ண
 வகமிக நாணநண் ணிடுமால்
 வாழிநீ யருண சலவுனை வழுத்தி
 வாழ்த்திடத் தாழ்த்துமென் றலையே.

4. Ūzhiyil vāzhum mākka-ḷil enpāl
 ūdiyam yādunī peṭṭṛāi
 Pāzhi-nil vīzhā dēzhai-yaik kāttun
 padat-tinil irut-tivait tanaiyē
 Āzhiyāñ karuṇai aṇṇalē yeṇṇa
 ahamiga nāṇa-naṇ ṇiḍumāl
 Vāzhinī Aruṇā chala-unai vazhutti
 vāzht-tiḍat tāzht-tumen talayē.

பதவுரை

ஊழி இல்	<i>Ūzhi yil</i>	in the world
வாழும்	<i>vāzhum</i>	living
மாக்கள் இல்	<i>mākkal il</i>	from among (all) the people
என் பால்	<i>en pāl</i>	from me
ஊதியம்	<i>ūdiyam</i>	profit
யாது	<i>yādu</i>	what
நீ	<i>nī</i>	You
பெற்றாய்	<i>peṭṭṛāi</i>	gain
பாழ்	<i>pāzh</i>	void
இனில்	<i>inil</i>	into
வீழாது	<i>vīzhādu</i>	not to fall (from falling)
ஏழையை	<i>ēzhaiyai</i>	poor wretch
காத்து	<i>kāttu</i>	having saved
உன் பதத்தின் இல்	<i>un padattin il</i>	at your Feet
இருத்தி வைத்தனையே	<i>irutti vaittanaiyē</i>	You kept fixed
ஆழி	<i>azhi</i>	ocean
ஆம்	<i>ām</i>	who are
கருணை	<i>karuṇai</i>	grace
அண்ணலே	<i>aṇṇalē</i>	O Lord
எண்ண	<i>yeṇṇa</i>	when I think
அகம்	<i>aham</i>	I

மிக	<i>miga</i>	very great
நாணம்	<i>nāṇa</i>	shame
நண்ணிடும் ஆல்	<i>nanṇiḍum āl</i>	feel
வாழி	<i>vāzhi</i>	Glory to
நீ	<i>nī</i>	You
அருணாசல	<i>Aruṇāchala</i>	O Arunachala
உனை	<i>unai</i>	You
வழுத்தி	<i>vazhutti</i>	praising
வாழ்த்திட	<i>vāzhttiḍa</i>	adorning
தாழ்த்தும்	<i>tāzhttum</i>	bows down
என்	<i>en</i>	my
தலையே	<i>talayē</i>	head

What profit did You gain from me (by selecting me) from among (all) the people living in (this) world? Having saved (this) poor wretch (myself) from falling into the void (of worldly delusion or Maya), You kept (me) fixed at your Feet (or in your state). O Lord, who is the ocean of grace! When I think (of Your Supreme Grace and of my extreme unworthiness) I feel very great shame. Glory to You, O Arunachala ! My head bows down praising and adoring You!

5. தலைவநீ யென்னைக் களவினிற் கொணர்முக்துன்
 ருளிலிமூ நாள்வரை வைத்தாய்
 தலைவநின் றன்மை யென்னவென் பார்க்குத்
 தலைகுனி சிலையென வைத்தாய்
 தலைவநான் வலைமான் றனைநிக ராதென்
 றளர்வினுக் கழிவுநா டிடுவாய்
 தலைவனா மருணா சலவுள மேதோ
 தமிழனார் தனையுணர் தற்கே.
5. Talai-vanī ennaik kaḷa-vinir koṇarn-dun
 tāḷi-lin nāl-varai vait-tāi
 Talai-vanin tanmai enna-yen bār-kut
 talai-guni silai-yena vaittāi

Talai-vanān valai-mān tanai niga rāden
 taḷar-vinuk kazhi-vunā ḍiḍu-vāi
 Talai-vanām Aruṇā chala-vuḷam ēdō
 tami-yanār tanai-yuṇar darḱē.

பதவுரை

தலைவ	<i>talaiva</i>	O lord
நீ	<i>nī</i>	You
என்னை	<i>ennai</i>	me
களவின் இல்	<i>kaḷavin il</i>	by stealth
கொணர்முது	<i>koṇarndu</i>	having brought
உன்	<i>un</i>	Your
தாள்	<i>tāl</i>	Feet
இல்	<i>il</i>	at
இழ	<i>in</i>	this
நாள்	<i>nāl</i>	day
வரை	<i>varai</i>	till
வைத்தாய்	<i>vaittai</i>	(You) have kept
தலைவ	<i>talaiva</i>	O Lord
நின்	<i>nin</i>	Your
தன்மை	<i>tanmai</i>	nature
என்ன	<i>enna</i>	what (it) is
என்பார்க்கு	<i>enbārkkku</i>	to those who ask
தலை	<i>talai</i>	head
குனி	<i>guni</i>	bent
சிலை	<i>silai</i>	a statue
என	<i>yena</i>	like
வைத்தாய்	<i>vaittai</i>	You have made
தலைவ	<i>talaiva</i>	O lord
நான்	<i>nān</i>	I
வலை	<i>valai</i>	net
மான் தனை	<i>mān tanai</i>	deer

நிகராது	<i>niga rādu</i>	so that (I) may not be like
என்	<i>en</i>	my
தளர்வினுக்கு	<i>taḷarvinuk</i>	of my wearisome
அழிவு	<i>azhivu</i>	destruction
நாடிடுவாய்	<i>nāḍiḍuvāi</i>	bring about
தலைவன்	<i>talaivan</i>	the Lord
ஆம்	<i>ām</i>	who are
அருணாசல	<i>Aruṇāchala</i>	O Arunachala
உளம்	<i>uḷam</i>	will
ஏதோ	<i>ēdō</i>	what (it) is
தமியன்	<i>tamiyan</i>	poor person
ஆர்	<i>ār</i>	who
தனை உணர்தற்கே	<i>tanai yuṇardaṛkē</i>	to know

O Lord! Having brought me (to You) by stealth (unknown to anyone), You have kept (me) till this day at Your Feet. O Lord! (in reply) to those who ask (me) what Your (real) nature is, You have made (me remain) like a head-bent statue (because the nature of God cannot be expressed in words, being beyond the range of the mind, speech and body). O Lord! So that I may not be like a deer (caught) in a net, bring about the destruction of my wearisome suffering! O Arunachala, who are the Lord, who is (this) poor person (myself) to know what (Your) will is?

6. தற்பர நாளுழ தாளினிற் றங்கித்
தண்டலர் மண்டுக் மானேன்
சிற்பத நற்றே னுண்மல ரளியாச்
செய்திடி லுய்தியுண் டுன்ற
எற்பதப் போதி னுனையிர் விட்டா
னட்டதூ னாகுமுன் பழியே
வெற்புரு வருண விரிகதி ரொளியே
விண்ணினு நுண்ணருள் வெளியே.

6. Taṛ-para nālum tāli-nil taṅgit
 taṇḍa-lar maṇḍu-kam ānēn
 Chirpada naṭṭren uṇmalar aḷiyā
 chei-diḍil uydi-yuṇ ḍun-ḍran
 Naṛpa-dap pōḍil nān-uyir viṭṭāl
 naṭṭa-tūṇ āgu-mun pazhiyē
 Veṛ-puru Aruṇa viri-kadir oḷiyē
 viṇṇi-nu nuṇṇaruḷ veḷiyē.

பதவுரை

தற்பர	<i>tarpara</i>	O supreme Reality
நாளும்	<i>nālum</i>	always
தாளின்	<i>tālin</i>	Feet
இல்	<i>il</i>	at
தங்கி	<i>taṅgi</i>	though I have remained
தண்டு	<i>taṇḍu</i>	the stem
அலர்	<i>alar</i>	the lotus
மண்டுமம்	<i>maṇḍukam</i>	frog
ஆனேன்	<i>ānēn</i>	I am
சித்	<i>chit</i>	of consciousness
பத	<i>pada</i>	state
நல் தேன்	<i>naṭṭren</i>	excellent honey
உண்	<i>uṇ</i>	which drinks
மலர்	<i>malar</i>	flower
அளி	<i>aḷi</i>	bee
ஆ	<i>ā</i>	as
செய்திடு இல்	<i>cheidiḍu il</i>	if You make
உய்தி	<i>uydi</i>	salvation
உண்டு	<i>yuṇḍu</i>	there will be
உன்றன்	<i>uṇḍran</i>	Your
நல்	<i>naṛ</i>	divine
பத	<i>pada</i>	Feet

போதில்	<i>pōdil</i>	in flower
நான்	<i>nān</i>	I
உயிர்	<i>uyir</i>	life
விட்டால்	<i>viṭṭāl</i>	if (I) leave
நட்ட	<i>nattā</i>	standing
தூண்	<i>tūṇ</i>	column
ஆகும்	<i>āgum</i>	it will be
உன்	<i>un</i>	for You
பழியே	<i>pazhiyē</i>	blame
வெற்பு	<i>verpu</i>	Hill
உரு	<i>uru</i>	in the form of
அருண்	<i>Aruṇa</i>	red
விரி	<i>viri</i>	spreading
கதிர்	<i>kadir</i>	of rays
ஒளியே	<i>oḷiyē</i>	O light
விண்	<i>viṇṇ</i>	space
இனும்	<i>inum</i>	more than
நுண்	<i>nuṇṇ</i>	subtler
அருள்	<i>arul</i>	of grace
வெளியே	<i>veliyē</i>	O space

O Supreme Reality! Though I have always remained at (Your) Feet, I am (still like) a frog (remaining) at the stem of a lotus (that is, I am still unable to know your true greatness). If (instead) You make (me) as a flower-bee which drinks the excellent honey of the state of consciousness (the state of true knowledge or Jnana), there will be Salvation (that is, I will attain Salvation). O light of spreading red rays in the form of a Hill ! O space of grace (the space of self or *Atmakasa*) more subtle (even) than the (physical) space! (If You let me remain like a frog and do not make me like a flower - bee, and) if (in this condition) I leave (my) life at your divine lotus-feet, it will be forever a standing column of blame for you.

7. வெளிவளி தீநீர் மண்பல வுயிரா
 விரிவுறு பூதபௌ திகங்கள்
 வெளியொளி யுன்னை யன்றியின் நென்னின்
 வேறுயா னாருளன் விமலா
 வெளியதா யுளத்து வேறற விளங்கின்
 வேறென வெளிவரு வேனார்
 வெளிவரா யருணா சலவவன் றலையில்
 விரிமலர்ப் பதத்தினை வைத்தே.
7. Veḷi-vaḷi tīnīr maṇṇpala uyirāi
 viri-vuṟu bhūta-bhau tikaṅgaḷ
 Veḷi-yoḷi unnai andṛiyin ḍrennin
 vēruyaṅ āruḷan vimalā
 Veḷi-yadā yuḷattu vēraṟa viḷangin
 vērena veḷi-varu vēnaṟ
 Veḷi-varāi Aruṇā chala-vavan talai-yil
 viri-malarp padat-tinai vaittē.

பதவுரை

வெளி	<i>veḷi</i>	space
வளி	<i>vaḷi</i>	air
தீ	<i>tī</i>	fire
நீர்	<i>nīr</i>	water
மண்	<i>maṇ</i>	earth
பல	<i>pala</i>	many
உயிரா	<i>uyirā</i>	as living beings
விரிவு உறு	<i>virivu uru</i>	which manifest
பூத	<i>bhūta</i>	the elements
பௌதிகங்கள்	<i>bhautikaṅgaḷ</i>	material objects
வெளி	<i>veḷi</i>	the space
ஒளி	<i>yoḷi</i>	of light (consciousness)
உன்னை	<i>unnai</i>	You
அன்றி	<i>andṛi</i>	other than
இன்று	<i>yindṛu</i>	(these) are not

என்னின்	<i>ennin</i>	if
வேறு	<i>vēru</i>	else
யான்	<i>yān</i>	I
ஆர்	<i>ār</i>	who
உளன்	<i>uḷan</i>	am
விமலா	<i>vimalā</i>	O blemishless one
வெளி அதாய்	<i>veḷi adāy</i>	as space
உளத்து	<i>uḷattu</i>	in the heart
வேறு	<i>vēru</i>	another
அற	<i>aṛa</i>	without
விளங்கின்	<i>viḷangin</i>	since You shine
வேறு	<i>vēru</i>	another
என	<i>ena</i>	as
வெளி	<i>veḷi</i>	out
வருவேன்	<i>varuvēn</i>	I who came
ஆர்	<i>aṛ</i>	who
வெளி வராய்	<i>veḷi varāi</i>	come out
அருணாசல	<i>Aruṇāchala</i>	O Arunachala
அவன்	<i>avan</i>	his
தலையில்	<i>talaiyil</i>	on the head
விரி	<i>viri</i>	vast
மலர்	<i>malar</i>	Lotus
பதத்தினை	<i>padattinai</i>	Feet
வைத்தே	<i>vaittē</i>	placing

If the (five) elements - space, air, fire, water, earth and (all) material objects, which manifest as the many living beings, are not other than You, the space of light (the space of consciousness or *chitakasa*), who else am I (but You)? O Blemishless One! Since You shine without another in the heart as the space (of consciousness), who am I who come out as another (that is, who am I who rise as I am so-and-so)? **O Arunachala! placing (your) vast lotus-Feet on his**

head (on the head of this rising 'I', the ego), come out(and manifest Yourself as the real 'I').

8. வைத்தனை வாளா வையகத் துய்யும்
வழியறி மதியழித் திங்ஙன்
வைத்திடி லார்க்கு மின்பிலை துன்பே
வாழ்விதிற் சாவதே மாண்பாம்
பைத்தியம் பற்றிப் பயன்று மெனக்குள்
பதமுறு மருமருமூ தருள்வாய்
பைத்திய மருமூதாப் பாரொளி ரருண
பருப்பத வருப்பெறு பரனே.

8. Vait-tanai vālā vaiyahat tuyyum
vazhi-yarī mati-yazhit tinṅgan
Vait-tiḍil ārkkum inbilai tunbē
vāzh-vidil sāvadē māṅbam
Pait-tiyam paṭṭrip payan-aṟum enak-kun
pada-muṟum arumarun daruḷ-vāi
Pait-tiya marundāp pārōḷir Aruṇa
parup-pada urup-peṟu paranē.

பதவுரை

வைத்தனை	<i>vaittanai</i>	You have made
வாளா	<i>vālā</i>	worthless
வையகத்து	<i>vaiyahattu</i>	in the world
உய்யும்	<i>uyyum</i>	of making a living
வழி	<i>vazhi</i>	the way
அறி	<i>aṟi</i>	to know
மதி	<i>mati</i>	intelligence
அழித்து	<i>azhittu</i>	having destroyed
இங்ஙன்	<i>iṅṅan</i>	thus
வைத்திடில்	<i>vaittiḍil</i>	if You keep
ஆர்க்கும்	<i>ārkkum</i>	for anyone
இன்பு	<i>inbu</i>	happiness
இலை	<i>ilai</i>	it will not be

துன்பே	<i>tunbē</i>	but only misery
வாழ்வு இதில்	<i>vāzhvu idil</i>	than this life
சாவதே	<i>sāvadē</i>	death indeed
மாண்பாம்	<i>māṇbam</i>	better, greatness
பைத்தியம்	<i>paṭṭiyam</i>	madness
பற்றி	<i>paṭṭri</i>	being possessed by
பயன்	<i>payan</i>	the fruit (of <i>jnana</i>)
அறும்	<i>aṛum</i>	who am deprived
எனக்கு	<i>enakku</i>	upon me
உன்	<i>un</i>	Your
பதம்	<i>padam</i>	Feet (or state)
உறும்	<i>uṛum</i>	which will unite with
அரு	<i>aṛu</i>	rare
மரும்து	<i>marundu</i>	medicine
அருள்வாய்	<i>aruḷvāi</i>	graciously bestow
பைத்திய	<i>paṭṭiya</i>	for madness
மரும்து	<i>marundu</i>	the medicine
ஆ	<i>ā</i>	as
பார்	<i>pār</i>	on earth
ஒளிர்	<i>oḷir</i>	which shines
அருண பருப்பத	<i>Aruṇa paruppada</i>	of Aruna hill
உரு	<i>uru</i>	the form
பெறு	<i>peṛu</i>	who have taken
பரணே	<i>paranē</i>	O supreme

Having destroyed (in me) the intelligence to know the way of making a living in the world, You have made (me) worthless. If You keep (me) thus (in this condition), it will not be happiness for anyone (for me, for You or for the world) but only misery. Death indeed is better than this (kind of) life. O supreme who have taken the form of Aruna Hill, which shines on earth as the medicine for the madness (of desire for the world) ! Graciously bestow upon me who, (in spite of) being possessed by the mad-

ness (of love for You), am deprived of the fruit (of *Jnana*), the rare medicine (of your grace) which will unite (me) with your Feet (that is, which will make me one with your supreme state of Self).

9. பரமநின் பாதம் பற்றறப் பற்றும்
 பரவறி வறியரிற் பரமன்
 பரமுனக் கெனவென் பணியறப் பணியாய்
 பரித்திடு முனக்கெது பாரம்
 பரமநிற் பிரிமூதிவ் வுலகினைத் தலையிற்
 பற்றியான் பெற்றது போதும்
 பரமனா மருணா சலவெனை யினியுன்
 பதத்தினின் றெதுக்குறப் பாரேல்.
9. Para-manin pādam paṭṭra-ṛap paṭ-ṭrum
 paravaṛi vaṛi-yaṛir paraman
 Para-munak kena-ven paṇi-yaṛap paṇi-yāi
 bharit-tiḍum unak-kedu bhāram
 Para-manir pirin-div ula-ginait talai-yil
 paṭṭri-yan peṭṭradu pōdum
 Para-manām Aruṇā chala-venai yini-yun
 padat-tinin ḍṛodukkuṛap pārēl.

பதவுரை

பரம	<i>parama</i>	O supreme
நின்	<i>nin</i>	Your
பாதம்	<i>pādam</i>	Feet
பற்று	<i>paṭṭru</i>	attachment
அற	<i>aṛap</i>	without
பற்றும்	<i>paṭṭrum</i>	to cling
பர அறி(வு)	<i>para arivu</i>	the supreme wisdom
வறியர்	<i>vaṛiyar</i>	those who do not possess
இல்	<i>il</i>	among

பரமன்	<i>paraman</i>	(I am) the supreme
பரம்	<i>param</i>	burden
உனக்கு	<i>unak ku</i>	to you
என	<i>ena</i>	as
என்	<i>en</i>	my
பணி	<i>pani</i>	actions
அற	<i>ara</i>	to cease
பணியாய்	<i>paniyāi</i>	make
பரித்திடும்	<i>bharittidum</i>	who sustain
உனக்கு	<i>unakku</i>	to You
எது	<i>edu</i>	what
பாரம்	<i>bhāram</i>	a burden
பரம	<i>parama</i>	O supreme
நின்	<i>nin</i>	of You
பிரிந்து	<i>pirindu</i>	having let go
இவ்	<i>iv</i>	this
உலகினை	<i>ulaginai</i>	world
தலை இல்	<i>talaiy il</i>	on my head
பற்றி	<i>paṭṭri</i>	by holding
யான்	<i>yan</i>	I
பெற்றது	<i>peṭṭradu</i>	that which (I) have gained
போதும்	<i>pōdum</i>	enough
பரமன்	<i>paraman</i>	the Supreme
ஆம்	<i>ām</i>	who are
அருணாசல	<i>Arunāchala</i>	O Arunachala
எனை	<i>enai</i>	me
இனி	<i>ini</i>	hereafter
உன்	<i>un</i>	Your
பதத்தில்	<i>padattil</i>	Feet (or state)
நின்று	<i>ninḍru</i>	from
ஒதுக்கு உற	<i>odukku ura</i>	of keeping away
பாரேல்	<i>pārēl</i>	do not think

O Supreme! (I am) the supreme (foremost) among those who do not possess the supreme wisdom to cling to Your Feet without (having any other) attachment. Make my actions cease, (taking them) as Your burden, (for) what will be a burden to You, who sustain (the whole universe)! O Supreme! what I have gained by holding this world on my head (that is, by bearing the burden of samsara), having let go of You, is (now) enough (for me). O Arunachala, who are the Supreme! do not think hereafter of keeping me away from Your Feet (or state).

10. பார்த்தனன் புதுமை யுயிர்வலி காமுத
பருவத மொருதர மிதனை
யோர்த்திடு முயிரின் சேட்டையை யொடுக்கி
யொருதன தபிமுக மாக
வீர்த்ததைத் தன்போ லசலமாச் செய்தவ்
வின்னுயிர் பலிகொளு மிஃதென்
னோர்த்துய்மி னுயிர்கா ளுளமதி லொளிரிவ்
வுயிர்க்கொலி யருணமா கிரியே.

10. Pārt-tanan pudu-mai uyir-vali kānta
paru-vadam oru-daram idanai
Ōrt-tiḍum uyi-rin sēṣh-ṭai-yai oḍukki
oru-dana dabhi-muka māga
Īrtta-dait tan-pōl achalamāc chei-dav
innuyir bali-koḷum ihden
Ōrttui-min uyirgāḷ uḷamadil oḷiriv
uyirk-koli Aruṇa-mā giriye.

பதவுரை

பார்த்தனன்	<i>pārttanān</i>	I have seen
புதுமை	<i>pudu-mai</i>	a wonder
உயிர்	<i>uyir</i>	the soul
வலி	<i>vali</i>	which forcibly attracts
காமுத	<i>kānta</i>	magnetic

பருவதம்	<i>paruvadam</i>	Hill
ஒருதரம்	<i>orudaram</i>	once (at one time)
இதனை	<i>idanai</i>	it
ஓர்த்திடும்	<i>Ōrttiḍum</i>	who has thought of
உயிரின்	<i>uyirin</i>	of the soul
சேட்டையை	<i>sēṣṭaiyai</i>	mischievous activities
ஒடுக்கி	<i>oḍukki</i>	having suppressed
ஒரு	<i>oru</i>	the one
தனது	<i>danadu</i>	of it
அபிமுகம்	<i>abhi-mukam</i>	to face towards Itself
ஆக	<i>āga</i>	as
ஈர்த்து	<i>Īrttu</i>	having drawn
அதை	<i>adai</i>	it
தன்போல்	<i>tanpōl</i>	like Itself
அசலம் ஆ	<i>achalamā</i>	motionless (<i>achala</i>)
செய்து	<i>cheidu</i>	having made
அவ்	<i>av</i>	that
இன்	<i>in</i>	sweet
உயிர்	<i>uyir</i>	soul
பலி கொளும்	<i>bali koḷum</i>	it feeds upon
இஃது என்	<i>ihd en</i>	what (a wonder) this is!
ஓர்த்து	<i>Ōrttu</i>	by thinking of
உய்மின்	<i>uymin</i>	be saved
உயிர்காள்	<i>uyirgāl</i>	o souls
உளம் அதில்	<i>uḷam adil</i>	in the heart
ஒளிர்	<i>oḷir</i>	who shines
இவ்	<i>iv</i>	this
உயிர்	<i>uyir</i>	the soul
கொலி	<i>koli</i>	the destroyer
அருணமா கிரியே	<i>Arunamā giriye</i>	great Arunagiri

I have seen a wonder, (this) magnetic Hill which forcibly attracts the soul! Having suppressed the mischievous (mental) activities of the soul who has thought of It (even) once, having drawn (that soul) to face towards Itself, the One, and having made it motionless (achala) like Itself, It feeds upon that sweet (pure and ripened) soul. What (a wonder) this is! **O souls! Be saved by thinking of this great Arunagiri, the destroyer of the soul (the ego) who shines in the heart!**

Note : In this verse Sri Bhagavan reveals how Arunachala roots out the ego of those who think of It even once. Having once been thought of, Arunachala works in the mind in such a way as to make the mind's mischievous activities (*cheshta*) subside ; then It draws the mind inwards to face Self, the one Reality, and there by makes the mind motionless like Itself. Knowing from His own personal experience the wonderful power that Arunachala has to make the mind's activities subside, to draw its attention towards self and thereby to destroy it, Sri Bhagavan confidently declares in the last line of this verse, 'O souls, Be saved by thinking of this great Arunagiri, the destroyer of the soul who shines in the heart'.

11. கிரியிது பரமாக் கருதிய வென்போற்
கெட்டவ ரெத்தனை கொல்லோ
விரிதுய ராலிப் பிழைப்பினில் விழைவு
விட்டுடல் விட்டிட விரகு
கருதியே திரிவீர் கருத்தினு ளொருகாற்
கருதிடக் கொலாமலே கொல்லு
மருமருமூ தொன்றுண் டவனியி லதுதா
னருணமா திரமென வறிவீர்.
11. Giri-yidu para-māk karu-diya enpo!
keṭ-ṭavar ettanai kollō
Viri-tuya ralip pizhaip-pinil vizhaivu
viṭṭuḍal viṭṭida viragu

Karu-diyē tiri-vīr karut-tinuḷ orukāl
 karu-diḍak kolā-malē kollum
 Arumarun donḍṛuṅ ḍava-niyil adu-tān
 aruṇa-mā tira-mena aṛivīr.

பதவுரை

கிரி இது	<i>giri yidu</i>	this Hill
பரமா	<i>paramā</i>	to be the Supreme
கருதிய	<i>karudiya</i>	by thinking
என்	<i>en</i>	me
போல்	<i>pol</i>	like
கெட்டவர்	<i>keṭṭavar</i>	those who have been destroyed
எத்தனை கொல் ஓ	<i>ettanai koll o</i>	how many Oh
விரி	<i>viri</i>	increasing
துயர்	<i>tuyar</i>	misery
ஆல்	<i>al</i>	due to
இப் பிழைப்பின் இல்	<i>ip pizhaippin il</i>	on this life
விழைவு	<i>vizhaivu</i>	desire
விட்டு	<i>viṭṭ</i>	having given up
உடல்	<i>uḍal</i>	the body
விட்டிட	<i>viṭṭida</i>	to give up
விரகு	<i>viragu</i>	a means
கருதியே	<i>Karudiyē</i>	thinking of
திரிவீர்	<i>tirivīr</i>	(O People) who are wandering about
கருத்தின் உள்	<i>karuttin uḷ</i>	in the mind
ஒரு கால்	<i>orukāl</i>	once
கருதிட	<i>karudiḍa</i>	when thought of
கொலாமலே	<i>kolāmalē</i>	without killing
கொல்லும்	<i>kollum</i>	which will kill
அரு	<i>aru</i>	rare

மரும்து	<i>marundu</i>	medicine
ஒன்று	<i>onḍru</i>	one
உண்டு	<i>uṇḍu</i>	there is
அவனி இல்	<i>avani yil</i>	on earth
அதுதான்	<i>adutān</i>	it is indeed
அருண மாதிரம்	<i>aruṇa mātiram</i>	Aruna Hill
என	<i>ena</i>	that
அறிவீர்	<i>aṛivīr</i>	know

Oh! How many are those who like me have been destroyed by thinking this Hill to be the Supreme! O people who are wandering about thinking of a means to give up the body, having given up the desire for this (worldly) life due to (its) increasing misery, there is on earth one rare medicine which, when (merely) thought of once in the mind, will kill (the ego) without killing (the body)! Know that it is indeed Aruna Hill !

ஸ்ரீ

4. அருணாசல அஷ்டகம்

1. அறிவறு கிரியென வமர்தரு மம்மா
வதிசய மிதன்செய லறிவரி தார்க்கு
மறிவறு சிறுவய ததுமுத லருணா
சலமிகப் பெரிதென வறிவினி லங்க
வறிகில னதன்பொரு ளதுதிரு வண்ணா
மலையென வொருவரா லறிவுறப் பெற்று
மறிவினை மருளுறுத் தருகினி லீர்க்க
வருகுறு மமயமி தசலமாக் கண்டேன்.

4. Sri Arunachala Ashtakam

(Eight verses in praise of Arunachala)

1. Aṛi-vaṛu giri-yena amar-darum ammā
adi-saiam idan-seyal aṛi-vari dārkkum
Aṛi-vaṛu siṛu-vaya dadu-mudal Aruṇā
chala-migap peri-dena aṛi-vini laṅga
Aṛi-gilan adan-poruḷ adu-Tiru vaṇṇā
malai-yena oru-varāl aṛi-vuṛap peṭ-ṭrum
Aṛi-vinai maru-ḷuṛut taru-ginil īrkka
aru-guṛum ama-yami dacha-lamāk kaṇḍēn.

பதவுரை

அறிவு அறு	<i>aṛivu aṛu</i>	insentient
கிரி	<i>giri</i>	Hill
என	<i>ena</i>	as if
அமர்தரும்	<i>amardarum</i>	it stands quietly
அம்மா	<i>ammā</i>	ah (what a wonder)
அதிசயம்	<i>adisaiam</i>	mysterious
இதன்	<i>idan</i>	its
செயல்	<i>seyal</i>	actions
அறி	<i>aṛi</i>	to understand
அரிது	<i>aridu</i>	difficult

ஆர்க்கும்	<i>ārkkum</i>	for any one
அறிவு அறு	<i>aṛivu aṛu</i>	knowledgeless
சிறு வயது அது	<i>siṛu vayadu adu</i>	early childhood
முதல்	<i>mudal</i>	from
அருணாசலம்	<i>Aruṇāchalam</i>	Arunachala
மிக பெரிது	<i>migap peridu</i>	that which is most great
என	<i>ena</i>	as
அறிவின்	<i>aṛivin</i>	in (my) mind
இலங்க	<i>ilaṅga</i>	was shining
அறிகிலன்	<i>aṛigilan</i>	I did not realise
அதன்	<i>adan</i>	of It
பொருள்	<i>poruḷ</i>	truth
அது	<i>adu</i>	it was
திருவண்ணாமலை	<i>Tiruvaṇṇāmalai</i>	Tiruvannamalai
என	<i>yena</i>	that
ஒருவரால்	<i>oru-varāl</i>	someone
அறிவு	<i>aṛivu</i>	through
உற பெற்றும்	<i>ura petṭrum</i>	even when I came to know
அறிவினை	<i>aṛivinai</i>	(my) mind
மருள் உறுத்து	<i>maruḷ uruttu</i>	having enchanted
அருகினில்	<i>aruginil</i>	near
ஈர்க்க	<i>īrkka</i>	when it drew
அருகு உறும்	<i>arugu urum</i>	I came near
அமயம்	<i>amayam</i>	then
இது	<i>idu</i>	It
அசலம்	<i>achalam</i>	Hill
ஆ	<i>ā</i>	to be
கண்டேன்	<i>kaṇḍēn</i>	I saw

Ah (what a wonder)! It stands quietly as if an insentient Hill, (yet) its action is mysterious - difficult for any-

one to understand ! (Listen to my experience) From (my) knowledgeable early childhood (that is, from my early childhood when I knew no other thing), Arunachala was shining in my mind as that which is most great. (However) even when I came to know through someone that it was Tiruvannamalai, I did not realize the truth of It (that is, I did not realize what Arunachala really is). (But later) when having enchanted (my) mind, It drew me near, then I came near and saw It to be a Hill (*achala*).

2. கண்டவ நெவனெனக் கருத்தினு ணூடக்
கண்டவ னின்றிட நின்றது கண்டேன்
கண்டன நென்றிடக் கருத்தெழு வில்லை
கண்டில நென்றிடக் கருத்தெழு மாறென்
விண்டிது விளக்கிடு விறலுறு வோனார்
விண்டினை பண்டுநீ விளக்கினை யென்றால்
விண்டிடா துன்னினை விளக்கிட வென்றே
விண்டல மசலமா விளங்கிட நின்றாய்.

2. Kanda-van evan-enak karut-tinuḷ ṇādak
kaṇḍa-van iṇḍriḍa niṇḍradu kaṇḍēn
Kaṇḍa-nan eṇḍri-ḍak karut-tezha villai
kaṇḍi-lan eṇḍri-dak karut-tezhu māren
Viṇ-ḍidu viḷak-kiḍu viṇa-luṇu vōnār
viṇḍi-lai paṇḍunī viḷak-kinai yen-ḍral
Viṇḍiḍā dunni-lai viḷak-kiḍa venḍṛē
viṇ-ḍalam achalamā viḷaṅ-giḍa niṇḍrāi.

பதவுரை

கண்டவன்	<i>kandavan</i>	the seer
எவன் என	<i>evan ena</i>	who is
கருத்தின் உள்	<i>karuttin uḷ</i>	within the mind
நாட	<i>ṇāda</i>	when I scrutinised
கண்டவன்	<i>kaṇḍavan</i>	the seer
இன்றிட	<i>iṇḍriḍa</i>	became non existent

நின்ற அது	<i>nindṛa adu</i>	that which remained
கண்டேன்	<i>kaṇḍēn</i>	I saw
கண்டனன்	<i>kaṇḍanan</i>	'I saw'
என்றிட	<i>enḍriḍa</i>	to say
கருத்து	<i>karutu</i>	the mind
எழ இல்லை	<i>ezha illai</i>	does not rise
கண்டிலன்	<i>kaṇḍilan</i>	"I did not see"
என்றிட	<i>enḍriḍa</i>	to say
கருத்து	<i>karuttu</i>	the mind
எழுமாறு என்	<i>ezhumāru en</i>	how can (it) rise
விண்டு	<i>viṇḍu</i>	by speaking
இது	<i>idu</i>	this
விளக்கிடு	<i>viḷakkidu</i>	to reveal
விறல்	<i>viṛal</i>	power
உறுவோன்	<i>uru vōn</i>	the one who has
ஆர்	<i>ār</i>	who
விண்டு இலை	<i>viṇḍu ilai</i>	without speaking
பண்டு	<i>paṇḍu</i>	in ancient time
நீ	<i>nī</i>	you
விளக்கினை	<i>viḷakkinai</i>	revealed
என்றால்	<i>yenḍral</i>	when (it is so)
விண்டிடாது	<i>viṇḍiḍādu</i>	without speaking
உன்	<i>un</i>	your
நிலை	<i>nilai</i>	state
விளக்கிட	<i>viḷakkida</i>	to reveal
என்றே	<i>enḍrē</i>	only (to do so)
விண்	<i>viṇ</i>	sky
தலம்	<i>ḍalam</i>	earth
அசலமா	<i>achalamā</i>	as a Hill
விளங்கிட	<i>viḷaṅgiḍa</i>	shining
நின்றாய்	<i>nindṛāi</i>	You stood

When I, scrutinized within the mind who is the seer (who saw thus) ?, the seer became non-existent and I saw that which remained (namely the real Self). The mind (the ego or I thought) does not (now) rise to say, "I saw (the Self)" ; (therefore) how can the mind rise to say, 'I did not see (the Self)' ? Who has the power to reveal this (the state of Self-experience) by speaking, when in ancient times (even) You (as *Dakshinamurthi*) revealed it only without speaking (that is, only through silence) ? Only to reveal Your state (the true state of Self experience) without speaking (that is, through Silence), You stood shining as a Hill (rising from) earth (to) sky.

3. நின்னையா னுருவென வெண்ணியே நண்ண
நிலமிசை மலையெனு நிலையினை நீதா
னுன்னுரு வருவென வுன்னிடின விண்ணோக்
குறவுல கலைதரு மொருவனை யொக்கு
முன்னுரு வுனலற வுன்னிட முழுநீ
ருறுசருக் கரையுரு வெனவுரு வோயு
மென்னையா னறிவுற வென்னுரு வேறே
திருமுதனை யருணவான் கிரியென விருமுதோய்.

3. Ninnai-yān uru-vena eṇṇiyē naṇṇa
nila-misai malai-yenum nilai-yinai nīdān
Unnuru aru-vena vun-niḍin viṇṇōk
kuṛa-vula galai-darum oru-vanai yokkum
Unnuru vuna-lara vanniḍa munnīr
uru-saruk karai-yuru ena-vuru vōyum
Ennai-yān aṛivuṛa ennuru vēre
dirun-danai aruṇa-vān giri-yena irun-dōi.

பதவுரை

நின்னை	<i>ninnai</i>	You
யான்	<i>yān</i>	I
உரு	<i>uru</i>	form

என	<i>ena</i>	as
எண்ணியே	<i>eṇṇiyē</i>	thinking of
நண்ண	<i>naṇṇa</i>	when I approach
நிலம்	<i>nilam</i>	earth
மிசை	<i>misai</i>	on
மலை	<i>malai</i>	a Hill
எனும்	<i>yenum</i>	as
நிலையினை	<i>nilaiyinai</i>	stand
நீ தான்	<i>nīdān</i>	You
உன்	<i>unn</i>	Your
உரு	<i>uru</i>	form (real nature)
அரு	<i>aru</i>	formless
என	<i>ena</i>	as
உன்னிடில்	<i>unniḍin</i>	if one thinks of
விண்	<i>viṇ</i>	the sky
நோக்கு உற	<i>ṇōku uṛa</i>	in order to see
உலகு	<i>ulagu</i>	the world
அலை தரும்	<i>alai darum</i>	who wanders about
ஒருவனை	<i>oruvanai</i>	someone
ஒக்கும்	<i>yokkum</i>	one is like
உன்	<i>unn</i>	Your
உரு	<i>uru</i>	form
உனல்	<i>unal</i>	thinking
அற	<i>ara</i>	without
உன்னிட	<i>vunniḍa</i>	when one thinks of
முழுநீர்	<i>mun nīr</i>	the ocean
உறு	<i>uṛu</i>	placed in
சருக்கரை	<i>sarukkarai</i>	sugar
உரு	<i>uru</i>	form
என	<i>ena</i>	like
உரு	<i>uru</i>	form
ஓயும்	<i>ōyum</i>	will cease to exist

என்னை	<i>ennai</i>	me (myself)
யான்	<i>yān</i>	I
அறிவுற	<i>aṛivura</i>	when I know
என்	<i>enn</i>	my
உரு	<i>uru</i>	form
வேறு	<i>vēr</i>	else
ஏது	<i>ēdu</i>	what
இருமுதனை	<i>irundanai</i>	You are
அருண்	<i>Aruṇa</i>	Aruna
வான்	<i>vān</i>	great
கிரியென	<i>giryena</i>	as Hill
இருமுதோய்	<i>irundōi</i>	who were existing

When I approach thinking of You (the Supreme Reality) as a form, You stand as a Hill on earth. If one thinks of (or meditates upon) Your form (Your real nature) as formless, one is like someone who wanders about the world in order to see the sky. Therefore, instead of trying to meditate upon You thus), when without thinking one, thinks of Your (Real) form (the existence-consciousness 'I am') (one's) form (or separate individuality) will cease to exist like a sugar-form placed in the ocean. When I know myself, what else is my form (but you)? You, who were existing as the great Aruna Hill, (alone) are (and I, the separate individual, am not).

Note : "If oneself is a form (the body), the world and God will also be likewise", says Sri Bhagavan in verse 4 of *Ulladu Narpadu*. That is, so long as we feel the name and form of a body to be 'I', we cannot know God as anything but a name and form. Since meditation can be done only by the mind, and since the mind is that which feels I am the form of this body', meditation can be done only upon a form. Since all thoughts are nothing but forms, even the thought that God is formless is itself a

form. Therefore it is impossible for the mind to do formless meditation or *Nirguna-dhyana*. That is why Sri Bhagavan says in the second line of this verse, if one thinks of (or meditates upon) your form as formless, one is like someone who wanders about the world in order to see the sky”.

How then is one to know God as formless, as He really is? Only if we remain without thought - without even the first thought 'I am this body, I am so-and-so', can we realize God as formless. How to remain thus without even the first thought 'I'? The only way is to attend to Self, because when the attention is withdrawn from all second and third person objects and fixed on the mere feeling 'I', no thought can rise. Such self-attention is what is denoted here by the words, "when without thinking one thinks of Your (Real) Form (the existence-consciousness 'I am')". When, by thus attending to 'I', one remains without thought, the form of the mind (the feeling 'I am this body') will cease to exist, and the formless reality of God or Arunachala will then be experienced as it is.

4. இருமூத்தொளி ருணைவிடுத் தடுத்திட ரெய்வ
மிருட்டினை விளக்கெடுத் தடுத்திட லேகா
ணிருமூத்தொளி ருணையறி வுறுத்திடற் கென்றே
யிருமூத்தனை மதமூத்தொறும் விதவித வருவா
யிருமூத்தொளி ருணையறி கிலரெனி லன்றோ
ரிரவியி னறிவறு குருடரே யாவா
ரிருமூத்தொளி ரிரண்டற வெனதுளத் தொன்ற
யிணையறு மருணமா மலையெனு மணியே.

4. Irun-doḷir unai-viḍut taḍut-tiḍal deivam
iruṭ-ṭinai viḷak-keḍut taḍut-tiḍa lēkān
Irun-doḷir runai-yaṛi vuṛut-tiḍaṛ kendraṛē
irun-danai madan-doṛum vida-vida vuru-vāi

Irun-doḷir unai-yaṛi gila-renil annōr
 iravi-yin aṛi-vaṛu kuru-ḍarē yāvār
 Irun-doḷir iran-ḍara enaduḷat tonḍ-rāi
 iṇai-yaṛum aruṇa-mā malai-yenum maṇiyē.

பதவுரை

இருமுது	<i>irundu</i>	exist
ஒளிர்	<i>oḷir</i>	who shine
உனை	<i>unai</i>	You
விடுத்து	<i>viḍuttu</i>	leaving
அடுத்திடல்	<i>aḍuttiḍal</i>	seeking
தெய்வம்	<i>deivam</i>	God
இருட்டினை	<i>iruṭṭinai</i>	darkness
விளக்கு	<i>viḷakku</i>	a light
எடுத்து	<i>eḍuttu</i>	taking
அடுத்திடலே	<i>aḍuttiḍalē</i>	is only seeking
காண்	<i>kāṇ</i>	see
இருமுது	<i>irundu</i>	exist
ஒளிர்	<i>oḷir</i>	who shine
உனை	<i>unai</i>	You (yourself)
அறிவு உறுத்திடற்கு என்றே	<i>aṛivuruttiḍarku eṇḍrē</i>	only to reveal
இருமுதனை	<i>irundanai</i>	You exist
மதம் தொறும்	<i>madam doṛum</i>	in each and every religion
விதவித	<i>vida-vida</i>	various
உரு	<i>uru</i>	forms
ஆய்	<i>āi</i>	as
இருமுது	<i>irundu</i>	exist
ஒளிர்	<i>oḷir</i>	who shine
உனை	<i>unai</i>	You
அறிகிலர்	<i>aṛigilar</i>	people do not know

எனில்	<i>enil</i>	if
அன்றோர்	<i>annōr</i>	they
இரவி	<i>iravi</i>	the sun
இன்	<i>yin</i>	of
அறிவு	<i>aṛivu</i>	knowledge
அறு	<i>aṛu</i>	who do not have
குருடரே	<i>kurudarē</i>	only the blind
ஆவார்	<i>āvār</i>	are
இருமுது	<i>irundu</i>	exist
ஒளிர்	<i>oḷir</i>	shine
இரண்டு	<i>iraṇḍu</i>	a second
அற	<i>aṛa</i>	without
எனது உள்ளத்து	<i>enadu uḷatu</i>	in my heart
ஒன்று	<i>onḍru</i>	one
ஆய்	<i>āi</i>	as
இணை அறும்	<i>iṇai aṛum</i>	peerless
அருண	<i>Aruṇa</i>	Aruna
மா	<i>mā</i>	great
மலை	<i>malai</i>	Hill
எனும்	<i>yenum</i>	called
மணியே	<i>maṇiyē</i>	O Gem!

See, leaving You (the real Self), who (always and everywhere) exist (as existence or *Sat*) and shine (as consciousness or *chit*), and seeking God, is only (like) taking a light, seeking darkness.

Only to reveal (the truth about) Yourself, who exist and shine (as the existence-consciousness "I am"), You exist as various forms in each and every religion. If people do not know You, who (thus) exist and shine (as 'I am'), they are only (like) the blind who do not have knowledge of (the existence of) the Sun. O Gem (of self-shining consciousness) called the peerless great Aruna Hill,

(graciously) exist and shine in my heart as one without a second !

Note : In truth, God or Arunachala ever exists and shines as 'I am', the reality of every individual. Therefore, if an individual ignores the ever-shining existence consciousness 'I am', which is the true form of God, seeks for God as a second or third person - as something other than himself, he is like someone who takes a light to seek for darkness. Wherever the light is taken, darkness cannot be seen ; similarly, so long as God is taken to be something other than oneself, He cannot be seen as He really is. Since God can be known as He really is only when He is experienced in one's own heart as "I am". Sri Bhagavan prays in the last line of this verse, (graciously) exist and shine (that is, graciously make yourself known) in my heart as one without a second (that is, as the reality which is not other than 'I')”.

5. மணிகளிற் சரடென வுயிர்தொறு நானு
 மதழுதொறு மொருவனா மருவினை நீதான்
 மணிகடைமூ தெனமன மனமெனாங் கல்லின்
 மறுவறக் கடையநின் னருளொளி மேவும்
 மணியொளி யெனப்பிறி தொருபொருட் பற்று
 மருவுற லிலைநிழற் படிதகட் டின்வின்
 மணியொளி படநிழல் பதியுமோ வுன்னின்
 மறுபொரு ளருணநல் லொளிமலை யுண்டோ

5. Maṇi-gaḷiḷ sara-ḍena uyir-doṟu nānā
 madan-doṟum oru-vanā maru-vinai nīdān
 Maṇi-kaḍain dena-mana mana-menuñ kallil
 maṟu-vaṟak kaḍai-yanin aruḷoḷi mēvum
 Maṇi-yoḷi yenap-piṟi doru-poruḷ paṭṭrum
 maru-vuṟa lilai-nizhal paḍi-tahaṭ ṭinviṇ
 Maṇi-yoḷi paḍa-nizhal padi-yumō unnin
 maṟu-poruḷ aruṇa-nal oḷimalai yuṇḍō.

பதவுரை

மணிகள்	<i>maṇigaḷ</i>	gems
இல்	<i>il</i>	in
சரடு	<i>saraḍu</i>	sting
என	<i>ena</i>	like
உயிர் தொறும்	<i>uyir doṟum</i>	in each and every soul
நானா மதம்	<i>nānā madam</i>	in each and every one
தொறும்	<i>doṟum</i>	of the diverse religions
ஒருவன்	<i>oruvan</i>	the one
ஆ	<i>ā</i>	as
மருவினை	<i>maruvinaḷ</i>	exist
நீ தான்	<i>nīdān</i>	You alone
மணி	<i>maṇi</i>	a gem
கடைமூது	<i>kaḍaindu</i>	is polished
என	<i>ena</i>	just as
மனம்	<i>manam</i>	mind
மனம்	<i>manam</i>	mind
எனும்	<i>enum</i>	called
கல்	<i>kal</i>	the stone
இல்	<i>il</i>	on
மறு	<i>maṟu</i>	flaws
அற	<i>aṟa</i>	so as to remove
கடைய	<i>kaḍai-ya</i>	if (it) polished
நின் அருள்	<i>nin aruḷ</i>	of your grace
ஒளி	<i>oḷi</i>	the light
மேவும்	<i>mēvum</i>	will shine forth
மணி ஒளி	<i>maṇi oḷi</i>	the light of a gem
என	<i>ena</i>	just as
பிறிது	<i>piṟidu</i>	other
ஒரு	<i>oru</i>	any
பொருள்	<i>poruḷ</i>	object
பற்றும்	<i>paṭṭrum</i>	the attachment

மரு உறல் இலை	<i>maru uṛal ilai</i>	will not approach
நிழல் படி தகட்டின்	<i>nizhal paḍi tahaṭṭin</i>	on a photographic plate
விண்மணி	<i>viṇmaṇi</i>	of the sun
ஒளி	<i>yoḷi</i>	the light
பட	<i>paḍa</i>	when (it) falls
நிழல்	<i>nizhal</i>	image
பதியுமோ	<i>padiyumō</i>	can (it) be impressed
உன் இன்	<i>un in</i>	than you
மறு	<i>maṛu</i>	other
பொருள்	<i>poruḷ</i>	thing
அருண	<i>aruṇa</i>	Aruna
நல்	<i>nal</i>	intensely
ஒளி	<i>oḷi</i>	lustrous
மலை	<i>malai</i>	Hill
உண்டோ	<i>uṇḍō</i>	is there

Like the string in (a garland of) gems, You alone exist as the one in each and every soul and in each and every one of the diverse religions (that is, You exist as the one self in every soul and as the one God in every religion). Just as a gem is polished (on a grinding stone), if the mind is polished on the stone called mind (that is, if the mind attends to itself, the first person) so as to remove (its) flaws (the adjuncts or *upadhīs* such as this or that), the light of your grace will shine forth (that is, the mind will shine devoid of adjuncts as the light of your grace, the mere consciousness 'I am'). (Then) just, as (the colour of any other object cannot affect) the light of a (coloured) gem, the attachment towards any other object will not approach (such a mind, which has been transformed into Self). When the light of the sun falls on a photographic plate, can an image (thereafter) be impressed (upon it)? When the light of Arunachala, (similarly the sun of Self-

knowledge) falls upon the mind, no image can thereafter be impressed upon it. Other than you, the intensely lustrous Aruna Hill, is there (any) thing (whose light can thus destroy the mind) or whose light can thereafter make an impression upon it) ?

Note : Two similes are used in this verse, namely that of a gem and that of a photographic plate.

When a gem is first dug out of a mine it will be full of flaws, which can be removed only when it is polished on a special grinding stone, and only when all the flaws are thus removed will the gem shine with its natural lustre. Thereafter, the colour of no other object will be able to affect the lustrous colour of that gem; instead, the gem will cast its own light around it and make other objects shine with its lustre. Similarly, when the mind always attends to second and third person objects, it will be full of flaws (adjuncts such as 'this' or 'that', which are superimposed on the pure light of consciousness 'I am'), and these flaws can be removed only when the mind is polished on the special grinding stone called mind (that is, only when the mind turns away from second and third persons and attends to itself, the first person, by enquiring 'who am I, the mind ?) ; only when all the flaws are thus removed, will the mind shine with its natural lustre as the mere consciousness "I am". Thereafter, such an adjunct-free mind (a mind which has thus been transformed into Self) will not be affected by anything in this world; instead, It will cast its own light on the whole world and will thus see the world as nothing but itself.

If the light from any object falls upon an undeveloped photographic plate, the image of that object will be impressed upon the plate. But if, before the plate is developed, the brighter light of the sun then falls upon it, the image formed by the light from that object will be destroyed. Similarly, the objects of this world can be

impressed upon the mind in the form of tendencies or *vasanas* only so long as the mind has not been exposed to the light of Arunachala, the sun of Self-knowledge. But since there is no greater or brighter light than that of Self-knowledge, once Self-knowledge has dawned, the mind becomes like a photographic plate which has been exposed to the sunlight, and hence the objects of the world can no longer make any impression upon it. Thus when Self-knowledge dawns, all the *vishaya-vasanas* (the tendencies or impressions formed by contact with sense objects) will be destroyed once and forever, and no fresh *vasanas* can ever be formed thereafter.

6. உண்டொரு பொருளறி வொளியுள் மேநீ
 யுளதுனி லலதிலா வதிசய சத்தி
 நின்றணு நிழனிரை நினைவறி வோடே
 நிகழ்வினைச் சுழலிலமு நினைவொளி யாடி
 கண்டன நிழற்சக விசித்திர முள்ளுங்
 கண்முதற் பொறிவழி புறத்துமொர் சில்லா
 னின்றிடு நிழல்பட நிகரருட் குன்றே
 நின்றிட சென்றிட நினைவிட வின்றே.

6. Uṇḍoru poru-ḷari voḷi-yuḷa mēnī
 uḷa-dunil ala-dilā adisaya sakti
 Nin-ḍraṇu nizhal-nirai ninai-vaṛi vōḍē
 nikazh-vinai chuzha-lilan ninai-voḷi yāḍi
 Kaṇ-ḍana nizhaṛ-jaga vichit-tira muḷḷuṅ
 kaṇ-mudal poṛi-vazhi puṛat-tumor chillā
 Nin-ḍriḍu nizhal-paḍa niga-raruṭ kundṛē
 nin-ḍriḍa chen-ḍriḍa ninai-viḍa vindṛē.

பதவுரை

உண்டு	<i>uṇḍu</i>	exist
ஒரு	<i>oru</i>	one
பொருள்	<i>poruḷ</i>	reality
அறிவு	<i>aṛivu</i>	consciousness

ஒளி	<i>oḷi</i>	the light
உளமே	<i>uḷamē</i>	heart alone
நீ	<i>nī</i>	You
உளது	<i>uḷadu</i>	exists
உனில்	<i>unil</i>	in You
அலது இலா	<i>aladu ilā</i>	as not other
அதிசய	<i>adisaya</i>	wonderful
சக்தி	<i>sakti</i>	power (<i>sakti</i>)
நின்று	<i>ninḍru</i>	from (that sakti)
அணு	<i>aṇu</i>	subtle (atom like)
நிழல்	<i>nizhal</i>	shadowy
நிறை	<i>nirai</i>	series
நினைவு	<i>ninaivu</i>	thoughts
அறிவு	<i>aṛivu</i>	consciousness
ஒடே	<i>ōdē</i>	by means of
நிகழ்வினை	<i>nikazhvinai</i>	prarabdha
சுழல் இல்	<i>chuzhal il</i>	in the whirl
அமு	<i>an</i>	the
நினைவு	<i>ninaivu</i>	thought
ஒளி	<i>oḷi</i>	light
ஆடி	<i>āḍi</i>	mirror
கண்டன(ம்)	<i>kaṇḍana(m)</i>	are seen
நிழல்	<i>nizhal</i>	shadowy
சக	<i>jaga</i>	world
விசித்திரம்	<i>vichittiram</i>	pictures
உள்ளும்	<i>uḷḷum</i>	both inside
கண் முதல்	<i>kaṇ mudal</i>	such as the eyes
பொறி வழி	<i>poṛi vazhi</i>	through the senses
புறத்தும்	<i>puṛattum</i>	and outside
ஓர் சில்	<i>ōr chill</i>	a lens
ஆல்	<i>āl</i>	through

நின்றிடும்	<i>nindṛiḍum</i>	which exists
நிழல்படம்	<i>nizhalpaḍam</i>	shadow picture
நிகர்	<i>nigar</i>	just like
அருள் குன்றே	<i>aruḷ kuṇḍrē</i>	O Hill of grace
நின்றிட	<i>nindṛiḍa</i>	whether they stop
சென்றிட	<i>chendṛiḍa</i>	whether they continue
நினை	<i>ninai</i>	You
விட	<i>viḍa</i>	leaving
இன்றே	<i>indrē</i>	they do not exist

You, the Heart, the light of consciousness (or Self-knowledge), the One Reality, alone exist! A wonderful power *sakti* exists in You as not other (than You). From (that *sakti*) series of subtle shadowy thoughts (rise and) by means of (the reflected light of) consciousness in (and due to) the whirl of destiny (*prarabdha*) - are (simultaneously) seen (as) shadowy world-pictures, both inside (on) the mirror of the thought-light (or mind-light) and outside through the (five) senses such as the eyes, just like a cinema-picture which exists (by being projected) through a lens. O Hill of Grace, whether they (the world-picture) stop (appearing) or whether they continue (appearing), they do not exist apart from You.

Note : Arunachala, the Self, is the only Reality that exists. Yet in the Self there exists a wonderful Sakti, which is not other than the Self. From that *Sakti* series of subtle shadowy thoughts seemingly rise due to the whirl of *prarabdha* and are illumined by the mind-light, the reflected light of self-consciousness. Of all these thoughts, the first and root thought is the thought 'I' or I am so-and-so. It is only this first thought (which is itself unreal) that sees all the other thoughts, which follow in its trail. These other thoughts are seen by the first thought (the ego) as the names and forms of subtle world-appearances within and as the names and forms of gross world-appearances

outside. These subtle world-appearances are seen within on the mirror of the mind, while the gross world-appearances are seen outside by being projected through the lenses of the five senses. But whether these world-appearances appear or cease to appear, they do not exist apart from Self. Therefore, no importance should be given to either the appearance or disappearance of the world-picture, and Self alone should be attended to.

For a fuller explanation of this verse, refer to appendix 4 (a) of the Path of Sri Ramana - Part two.

7. இன்றக மெனுநினை வெனிற்பிற வொன்று
மின்றது வரைபிற நினைவெழி லார்க்கெற்
கொன்றக முதிதல மெதுவென வுள்ளாழ்மு
துளத்தவி சுறினொரு குடைநிழற் கோவே
யின்றகம் புறமிரு வினையிறல் சன்ம
மின்புதுன் பிருளொளி யெனுங்கன விதய
மன்றக மசலமா நடமிடு மருண
மலையெனு மெலையறு மருளொளிக் கடலே.

7. Inḍra-ham enu-ninai veniṛ-piṛa vonḍrum
inḍradu varai-piṛa ninai-vezhil ārk-keṛk
Konḍra-ham udi-talam edu-vena vuḷḷāzhnd
uḷattavi suṛi-noru kuḍai-nizhaṛ kōvē
Inḍra-ham puṛa-miru vinai-yiṛal janmam
inbutun biru-ḷoḷi enuñ-gana idaya
Maṇḍra-ham acha-lamā naḍa-miḍum Aruṇa
malai-yenum elai-yaṛum aruḷoḷik kaḍalē.

பதவுரை

இன்று	<i>inḍru</i>	does not exist
அகம் எனும் நினைவு	<i>aham enum ninai</i>	the thought 'I'
எனில்	<i>eniṛ</i>	if
பிற	<i>piṛa</i>	other
ஒன்றும்	<i>onḍrum</i>	anything

இன்று	<i>inḍru</i>	will not exist
அது	<i>adu</i>	that
வரை	<i>varai</i>	until
பிற	<i>pira</i>	other
நினைவு	<i>ninaivu</i>	thoughts
எழில்	<i>ezhil</i>	if (they) rise
ஆர்க்கு	<i>ārku</i>	to whom
எற்கு	<i>eṛku</i>	to me
ஒன்று	<i>onḍru</i>	merge
அகம்	<i>aham</i>	'I'
உதி தலம்	<i>udi talam</i>	the rising place
எது என	<i>edu ena</i>	'what'
உள்	<i>uḷḷ</i>	within
ஆழ்முது	<i>āzhndu</i>	diving
உள	<i>uḷar</i>	heart
தவிசு	<i>tavisu</i>	throne
உறின்	<i>urin</i>	if one reaches
ஒரு	<i>oru</i>	one
குடை	<i>kuḍai</i>	umbrella
நிழற்	<i>nizhar</i>	shade
கோவே	<i>kōvē</i>	the, Sovereign verily
இன்று	<i>inḍru</i>	will not exist
அகம்	<i>aham</i>	inside
புறம்	<i>puram</i>	outside
இரு	<i>iru</i>	two
வினை	<i>vinai</i>	<i>karmas</i>
இறல்	<i>yīral</i>	death
சென்மம்	<i>janmam</i>	birth
இன்பு	<i>inbu</i>	pleasure
துன்பு	<i>tunbu</i>	pain
இருள்	<i>iruḷ</i>	darkness
ஒளி	<i>oḷi</i>	light
எனும்	<i>enuṅ</i>	known as

கனவு	<i>kanavu</i>	the dream
இதயம்	<i>idayam</i>	heart
மன்று	<i>mandru</i>	court
அகம்	<i>aham</i>	in
அசலம்	<i>achalam</i>	motionless
ஆ	<i>ā</i>	as
நடம் இடும்	<i>naḍam iḍum</i>	which dances
அருண்	<i>Aruṇa</i>	Aruna
மலை	<i>malai</i>	Hill
எனும்	<i>yenum</i>	called
எலை அறும்	<i>elai yaṛum</i>	limitless
அருள் ஒளி	<i>aruḷ oḷi</i>	the light of grace
கடலே	<i>kaḍalē</i>	the ocean alone

If the thought 'I' (the ego or mind, the feeling 'I am this' or 'I am that') does not exist, no other thing will exist. Until that (that is, until the thought 'I' is found to be non-existent), if other thoughts rise, (one should enquire) To whom (do they rise)? To me (then by scrutinizing) what is the rising-place of 'I?', merge (within). Diving within (in this manner), if one reaches the Heart-Throne, (one will become) verily the Sovereign under the shade of one umbrella. (that is, one will become the One non-dual Supreme Reality itself). (Since the thought 'I' will then not exist) the dream (of dyads or dvandvas) known as inside and outside, the two *karmas* (good *karmas* and bad *karmas*), death and birth, pleasure and pain, and darkness and light, will not exist, and the limitless ocean of the light of Grace called Aruna Hill, which dances motionlessly in the court of the heart (in the form of the sphurana'I-I'), alone (will exist).

Note : The expression the sovereign under the shade of one umbrella (*oru kudai nizhal ko*) in Tamil and *eka chatradhipati* in sanskrit) is an idiomatic expression used to denote an emperor whose sovereignty is sole and absolute.

Here it is used to denote the fact that whom one reaches the heart and attains self-knowledge, one will remain as the sole, absolute, non-dual Reality. In that state of Self-Experience, the ego or 'I' thought will be found to be non-existent, and hence everything else (which is a mere dream which can seemingly exist only if the 'I' thought seemingly exists) will also be found to be non-existent, and Arunachala, the adjunctles conscious 'I-I', alone will be found to be that which truly exists.

8. கடலெழு மெழிலியாற் பொழிதரு நீர்தான்
கடனிலை யடைவரை தடைசெயி னில்லா
துடலுயி ருனிலெழு முனையுறு வரையி
லுறுபல வழிகள் லுழலினு நில்லா
திடவெளி யலையினு நிலையிலை புள்ளுக்
கிடநில மலதிலை வருவழி செல்லக்
கடனுயிர் வருவழி சென்றிட வின்பக்
கடலுனை மருவிடு மருண்பூ தரனே.

8. Kaḍa-lezhum ezhili-yāl pozhi-taru nīrdān
kaḍal-nilai yaḍai-varai taḍai-seyi nillādu
Uḍal-uyir unil-ezhum unai-yuṟu varaiyil
uṟupala vazhi-gaḷil uzha-linu nillādu
Iḍaveḷi alai-yinu nilai-yilai puḷḷuk
iḍa-nila mala-dilai varu-vazhi sellak
Kaḍa-nuyir varu-vazhi sendṛiḍa inbak
kaḍa-lunai maru-vidum Aruṇa-bhū daranē.

பதவுரை

கடல்	<i>kaḍal</i>	the ocean
எழும்	<i>ezhum</i>	which rose from
எழிலி	<i>ezhiliy</i>	the clouds
ஆல்	<i>āl</i>	by
பொழிதரு	<i>pozhitaru</i>	showered
நீர்தான்	<i>nīrdān</i>	the water

கடல்	<i>kaḍal</i>	ocean
நிலை	<i>nilai</i>	abode
அடைவரை	<i>aḍaivarai</i>	until it reaches
தடை செயின்	<i>taḍai seyin</i>	even if obstructed
நில்லாது	<i>illādu</i>	will not stop
உடல் உயிர்	<i>uḍal uyir</i>	the embodied soul
உனில்	<i>unil</i>	from You
எழும்	<i>ezhum</i>	rises
உனை	<i>unai</i>	You
உறு வரையில்	<i>uru varaiyil</i>	until it reaches
உறு	<i>uru</i>	which it encounters
பல	<i>pala</i>	many
வழிகள்	<i>vazhigaḷ</i>	paths
இல்	<i>il</i>	on
உழல் இனும்	<i>uzhal inum</i>	though it wanders
நில்லாது	<i>nillādu</i>	will not stop
இட	<i>iḍa</i>	vast
வெளி	<i>veli</i>	sky
அலை இனும்	<i>alai inum</i>	though it wanders about
நிலை	<i>nilai</i>	abode (or place of rest)
இலை	<i>ilai</i>	there is no
புள்ளுக்கு	<i>puḷḷuku</i>	for the bird
இடம்	<i>iḍam</i>	place
நிலம்	<i>nilam</i>	the earth
அலது	<i>aladu</i>	other than
இலை	<i>ilai</i>	not
வரு வழி	<i>varu vazhi</i>	the way it came
செல்ல	<i>sella</i>	to go back
கடன்	<i>kaḍan</i>	what it is bound to do

உயிர்	<i>uyir</i>	the soul
வரு வழி	<i>varu vazhi</i>	the way it came
சென்றிட	<i>sendriḍa</i>	when (it) goes back
இன்ப கடல்	<i>inba kaḍal</i>	the ocean of bliss
உனை	<i>unai</i>	You
மருவிடும்	<i>maruviḍum</i>	it will unite with
அருண பூதரணே	<i>Aruṇa bhūḍaranē</i>	O Aruna hill

The water showered by the clouds, which rose from the ocean, will not stop, even if obstructed, until it reaches (its) abode, the ocean, (similarly) the embodied soul (the soul which rises as 'I am this body') rises from You (O Arunachala) and will not stop, though it wanders (or suffers) on the many paths which it encounters, until it reaches (or unites with) You. Though it wanders about the vast sky, (in that sky), there is not abode (or place of rest) for the bird; the place (for the bird to rest) is not other than the earth; (therefore) what it is bound to do is to go back the way it came. **O Aruna Hill, when the soul goes back the way it came it will unite with You, the ocean of Bliss.**

Note : An explanation of this verse is given in the opening pages of chapter two of the Path of Sri Ramana - Part Two.

ஸ்ரீ

5. அருணாசல பஞ்சரத்னம்

1. அருணிறை வான வழுதக் கடலே
விரிகதிரால் யாவும் விழுங்கு - மருண
கிரிபரமான் மாவே கிளருளப்பூ நன்றாய்
விரிபரிதி யாக விளங்கு.

Sri

5. Arunachala Pancharatnam

(The five Gems in praise of Sri Arunachala)

1. Aruḷ-niṟai vāna amudak kaḍalē
Viri-kadi-rāl yāvum vizhuṅ-gum – Aruṇa
Giri-paramān māvē kiḷar-uḷappū nandṛāi
Viri-paridi yāga viḷaṅgu.

பதவுரை

அருள்	<i>Aruḷ</i>	Grace
நிறைவு	<i>niṟaivu</i>	the fullness of
ஆன	<i>āna</i>	which is
அமுத	<i>amuda</i>	of Ambrosia (amirta)
கடலே	<i>kaḍalē</i>	O ocean
விரி	<i>virī</i>	spreading
கதிர்	<i>kadir</i>	rays
ஆல்	<i>āl</i>	by
யாவும்	<i>yāvum</i>	everything
விழுங்கும்	<i>vizhuṅgum</i>	who swallows
அருணகிரி	<i>Aruṇagiri</i>	Arunagiri
பரம ஆன்மாவே	<i>parama ānmāvē</i>	O Supreme Self (paramatma)
கிளர்	<i>kiḷar</i>	which is swelling up
உள பூ	<i>uḷa pū</i>	mind-lotus
நன்றாய்	<i>nandṛāi</i>	fully
விரி	<i>virī</i>	which will make (it) blossom

பரிதி	<i>paridi</i>	the sun
ஆக	<i>āga</i>	as
விளங்கு	<i>viḷaṅgu</i>	shine

O Ocean of Amrita (the ambrosia of immortality), which is the fullness of Grace ! O Arunagiri, the Supreme Self (*paramatma*) who swallow everything (the entire world-appearance) by the spreading rays (of the Light of Self-Knowledge) ! (Graciously) shine as the Sun of Self knowledge which will make (my), mind-lotus which is swelling (with love and ready to blossom), blossom fully.

2. சித்திரமா மிஃதெல்லாஞ் செம்மலையே நிற்பாலே
யுத்திதமாய் நின்றே யொடுங்கிடுமா—னித்தியமு
நானென் றிதய நடித்திடுவை யாலுன்பேர்
தானிதய மென்றிடுவர் தாம்.

2. Chittira-mām ihdellām chem-malaiyē nin-pālē
Uttida-māi niṅṅṅē oḍuṅgi-ḍumāl – nittiya-mum
Nānen ḍṛida-yam naḍit-tiḍuvai yālunpēr
Tāni-dayam eṅṅṅi-duvar tām.

பதவுரை

சித்திரம்	<i>chittiram</i>	picture
ஆம்	<i>ām</i>	which is
இஃது	<i>ihdu</i>	this
எல்லாம்	<i>ellām</i>	all
செம் மலையே	<i>chem malaiyē</i>	O Red Hill
நின் பாலே	<i>nin pālē</i>	only in You
உத்திதமாய்	<i>uttidamāi</i>	rises
நின்றே	<i>niṅṅṅē</i>	stands
ஒடுங்கிடும் ஆல்	<i>oḍuṅgiḍum āl</i>	subsides
நித்தியமும்	<i>nittiyamum</i>	eternally
நான்	<i>nān</i>	'I'
என்று	<i>eṅṅṅu</i>	as

இதயம்	<i>idayam</i>	(in) the heart
நடித்திடுவை	<i>naḍittiḍuvai</i>	You dance
ஆல்	<i>āl</i>	since
உன்பேர்	<i>unpēr</i>	Your name
தான்	<i>tān</i>	itself
இதயம்	<i>idayam</i>	Heart
என்றிடுவர்	<i>eṇḍriḍuvar</i>	say that
தாம்	<i>tam</i>	they

O Red Hill (Arunachala)! All this (world-appearance), which is a picture, rises, stands and subsides only in You. Since You dance eternally (in) the Heart as (the Real Self), they (the Sages or Jnanis) say that Your name itself is Heart, (*Hridayam*).

Note : Just as the appearance and disappearance of a cinema-picture takes place only on the screen, so the rising (creation), the standing (sustenance) and subsidence (destruction) of the entire world-picture takes place only in Arunachala, the Self. However, Arunachala exists eternally without undergoing and without being affected even in the least by these seeming changes of creation, sustenance and destruction, dancing motionlessly in the Heart and as the Heart in the form of the pure, adjunctless consciousness 'I'. Hence sages refer to Arunachala, the Self or Supreme Reality, by the name Heart.

3. அகமுகமா ரமூத வமலமதி தன்னு
லகமிதுதா னெங்கெழுமென் றூய்மூதே—யகவுருவை
நன்கறிமூது முமூநீர் நதிபோலு மோயுமே
யுன்கணரு ணுசலனே யோர்.
3. Aha-mukamā raṇḍa amala-madi tannā
Ahamidu-tān eṅgezhu-men ḍṛāindē – ahavu-ruvai
Nanga-rindu munnīr nadi-pōlum ōyumē
Unkaṇ-Aruṇā chalanē yōr.

பதவுரை

அக முகம்	<i>aha mukam</i>	which is facing selfwards
ஆர் அமுத	<i>ār anḍa</i>	that
அமல	<i>amala</i>	pure
மதி	<i>madi</i>	mind
தன்னால்	<i>tannāl</i>	with
அகம் இதுதான்	<i>aham idutān</i>	this 'I'
எங்கு	<i>eṅgu</i>	where
எழும் என்று	<i>ezhum eṅḍru</i>	'does (it) rise'
ஆய்முதே	<i>āindē</i>	having scrutinised
அக	<i>aha</i>	'I'
உருவை	<i>vuruvai</i>	the form
நன்கு	<i>nangu</i>	clearly
அறிமுது	<i>arindu</i>	having known
முமுநீர்	<i>mun nīr</i>	(in) the ocean
நதி	<i>nadi</i>	a river
போலும்	<i>pōlum</i>	like
ஓயுமே	<i>ōyumē</i>	one ceases to exist
உன்	<i>un</i>	You
கண்	<i>kaṇ</i>	in
அருணாசலனே	<i>Aruṇāchalanē</i>	O Arunachala!
ஓர்	<i>yōr</i>	know thus

O Arunachala ! Having scrutinized with that pure mind which is facing Self-wards (*ahamukham*) “where does this 'I' rise ?” and having (thereby) clearly known the form (or real nature) of 'I', one ceases to exist (by merging) in You like a river (which merges and loses its form) in the ocean. Know thus.

4. வெளிவிடயம் விட்டு விளங்குமரு ணேசா
வளியடக்க நிற்கு மனத்தா—லுளமதனி
லுன்னைத் தியானித்து யோகி யொளிகாணு
முன்னி லுயர்வுறுமீ துன்.

4. Veli-vidayam viṭṭu viḷan-gum Aruṇēsā
 Vaḷi-yaḍakka niṟku manat-tāl – uḷama-danil
 Unnai dhiyā-nittu yōgi oḷi-kāṇum
 Unnil uyar-vuṟumī dun.

பதவுரை

வெளி	<i>veli</i>	external
விடயம்	<i>vidayam</i>	objects
விட்டு	<i>viṭṭu</i>	having given up
விளங்கும்	<i>viḷangum</i>	who shine
அருணேசா	<i>Aruṇēsā</i>	O Arunesa
வளி	<i>vaḷi</i>	breath
அடக்க	<i>aḍakka</i>	restraining
நிற்கும்	<i>niṟkum</i>	which has become still
மனத்து ஆல்	<i>manattu āl</i>	with a mind
உளம் அதனில்	<i>uḷam adanil</i>	in the heart
உன்னை	<i>unnai</i>	You
தியானித்து	<i>dhiyā-nittu</i>	having meditated upon
யோகி	<i>yōgi</i>	the yogi
ஒளி	<i>oḷi</i>	the light
காணும்	<i>kāṇum</i>	will see
உன்னில்	<i>unnil</i>	in
உயர்	<i>uyar</i>	greatness
உறும்	<i>vuṟum</i>	will attain
ஈது	<i>īdu</i>	this
உன்	<i>un</i>	know

O shining Arunesa, Having given up (attending to) external objects (second and third persons) and having meditated upon You (the Self) in the heart with a mind which has become still by restraining the breath, the Yogi will see the Light (of Self knowledge) and will attain greatness in You (by thus uniting with You, the embodiment of all greatness). Know this.

It's also be noted that Sri Bhagavan mentions breath-restraint here only as a means by which (compare verse 16 of *Upadesa Undiyar*) the mind can make itself still. By itself breath restraint is not a means by which one can see the true light of Self-Knowledge; having become still by breath-restraint, the mind must then attend to Self in order to see the light of Self-Knowledge.

5. உன்னிடத்தி லொப்புவித்த வுள்ளத்தா லெப்பொழுது முன்னைக்கண் டெல்லாமு முன்னுருவா—யன்னியமி லன்புசெயு மன்றேனா னருணாச லாவெல்கு மின்புருவா முன்னிலா ழ்முதே.
5. Unni-ḍattil oppuvitta uḷlattāl eppozhu-dum
Unnaik-kaṇḍ dellā-mum unnuru-vāi – anni-yamil
Anbu-seyum annōn Aruṇā-chalā velgum
Inbu-ruvām unnil āzhndē.

பதவுரை

உன் இடத்தில்	<i>un iḍattil</i>	to You
ஒப்புவித்த	<i>oppuvitta</i>	surrendered
உள்ளது ஆல்	<i>uḷattu āl</i>	with a mind
எப்பொழுதும்	<i>eppozhudum</i>	always
உன்னை	<i>unnaik</i>	You
கண்டு	<i>kaṇḍu</i>	seeing
எல்லாமும்	<i>ellāmum</i>	everything
உன்	<i>un</i>	Your
உரு	<i>uru</i>	form
ஆய்	<i>āi</i>	as
அன்னியம்	<i>anniyam</i>	otherness
இல்	<i>il</i>	without
அன்பு செய்யும்	<i>anbu seyum</i>	who loves
அன்றேன்	<i>annōn</i>	he
அருணாசலா	<i>Aruṇāchalā</i>	O Arunachala

வெல்கும்	<i>velgum</i>	triumph
இன்பு	<i>inbu</i>	bliss
உரு	<i>uru</i>	the form
ஆம்	<i>ām</i>	who are
உன் இல்	<i>unn il</i>	in You
ஆழ்முதே	<i>āzhndē</i>	having drowned

O Arunachala, he who, with a mind surrendered to You and seeing You always, without (a sense of) otherness loves everything as Your form, triumphs having drowned (and lost his individuality) in You (the self), who are the form of bliss.

Note : Though, the subject on which Sri Bhagavan was asked to compose this verse was *Karma* and *Bhakti*, He has in fact described in this verse only the state of final attainment, for it is only in that state that one can “see You always” (that is ; at all times and in all states, including sleep) and that one can “Love everything without otherness” (that is, without feeling anything to be other than oneself). In verse 10 of *Upadesa Undiyar* Sri Bhagavan says that to remain subsided in the place of one’s rising (that is, in one’s source, the self) is *Karma*, *Bhakti*, *Yoga* and *Jnana*. Accordingly in this present verse He teaches that to drown for ever in Arunachala, the Self, is the most perfect form of *Karma* and *Bhakti*.

அருண கிரிரமண ன்ரியத்திற் கண்ட
வருமறையழ தக்கருத்தே யாகு—மருண
சலபஞ் சகமணியைத் தண்டமிழ்வெண் பாவா
லுலகுக் களித்தா னுவமுது.

Aruṇa giri-Ramaṇan āriyat-til kaṇḍa
Aru-maṛai-yan dakkaruttē yāgum – Aruṇā
Chalapaṇ chaka-maṇi-yait taṇ-ṭamizh-veṇ bāvāl
Ulaguk kaḷit-tān uvandu.

பதவுரை

அருணகிரி ரமணன்	<i>Aruṅagiri Ramaṇan</i>	Arunagiri Ramanan
ஆரியத்து இல்	<i>āriyatu il</i>	in Sanskrit
கண்ட	<i>kaṇḍa</i>	which he composed
அரு	<i>aru</i>	precious
மறை அழுத	<i>maṛai yanda</i>	<i>vedanta</i>
கருத்தே	<i>karuttē</i>	import
ஆகும்	<i>āgum</i>	which are
அருணாசல	<i>Aruṅāchala</i>	Arunachala
பஞ்சக	<i>pañchaka</i>	five
மணியை	<i>maṇi-yai</i>	Gems
தண் தமிழ்	<i>taṅ ṭamizh</i>	pleasant Tamil
வெண்பா	<i>venbā</i>	venbas
ஆவால்	<i>āl</i>	through
உலகுக்கு	<i>ulagukku</i>	to the world
அளித்தான்	<i>aḷittān</i>	<i>gave</i>
உவமுது	<i>uvandu</i>	<i>happily</i>

Arunagiri - Ramana happily gave to the world through (these) pleasant Tamil venbas (verses in *venba metre*) the 'Five Gems to Arunachala'. (*Sri Arunachala Pancharatnam*), which are (a revelation of) the precious import of *vedanta* and which He (first) composed in sanskrit.

Note : This verse was composed by Sri Bhagavan as a concluding verse to the tamil version of *Sri Arunachala Pancharatnam*, and was adopted by Him from the concluding verse composed by Daivarata for the sanskrit version.

தனி
விருத்தம்

அரியாதியி தரசீவர தகவாரிச குகையில்
லறிவாய்ரமி பரமாத்தும் னருணாசல ரமணன்

பரிவாலுள முருகாநல பரனார்முதிடு குகையார்மு
தறிவாம்விழி திறவாநிச மறிவாயது வெளியாம்.

Ariyādi yidara jīvara daha-vārija guhai-yil
Arivāi-rami paramāt-tuman Aruṇāchala Ramaṇan
Parivā-luḷa muru-gānala paranārṇ-diḍu guhai yārṇdu
Arivam-vizhi tiṛavā-nijam arivā-yadu veliyām.

பதவுரை

அரி	<i>Ari</i>	Hari
ஆதி	<i>ādi</i>	begining with
இதர	<i>idara</i>	different souls
சீவரது	<i>jīvaradu</i>	of souls
அக வாரிச	<i>aha vārija</i>	heart lotus
குகை	<i>guhāi</i>	the cave
இல்	<i>il</i>	in
அறிவு	<i>arivu</i>	consciousness
ஆய்	<i>āi</i>	as
ரமி	<i>rami</i>	who blissfully exists
பரம ஆத்துமன்	<i>parama āttuman</i>	the supreme self
அருணாசல ரமணன்	<i>Aruṇāchala Ramaṇan</i>	Arunachala Ramana
பரிவு ஆல்	<i>parivu āl</i>	with love
உளம்	<i>uḷam</i>	mind
உருகா	<i>urugā</i>	melting
நல	<i>nala</i>	benign
பரன்	<i>paran</i>	Supreme
ஆர்முதிடு	<i>ārṇdiḍu</i>	in which the Supreme dwells
குகை	<i>guhāi</i>	cave
ஆர்முது	<i>ārṇdu</i>	having reached
அறிவு	<i>arivu</i>	consciousness
ஆம்	<i>am</i>	which is

விழி	<i>vizhi</i>	the eye
திறவா	<i>tiravā</i>	will open
நிசம்	<i>nijam</i>	Truth
அறிவாய்	<i>arivāy</i>	you will know
அது	<i>adu</i>	It
வெளி ஆம்	<i>veli ām</i>	will become manifest

Arunachalaramana is the Supreme Self (*Paramatman*) who blissfully exists as consciousness (as the pure adjunctless consciousness "I am") in the cave of the Heart-lotus of (all) different souls (*jivas*) beginning with Hari. When the mind melts with love and reaches the cave (of the heart) in which the benign Supreme dwells, the eye of (true) Consciousness will open and you will know (this) Truth, (for) it will (become manifest) reveal itself.

வாழ்த்து

வாழ்க வானரு னாசல வண்பெயர்
வாழ்க வப்பெயர் வாய்துதி பஞ்சகம்
வாழ்க வாய்மலர் மாரம ணன்பதம்
வாழ்க வப்பத மன்னுநல் லன்பரே.

– ஸ்ரீ முருகனார்

Praise

Vāzhga vān Aruṇāchala vaṇ-peyar
Vāzhga appeyar vāi-stuti pañchakam
Vāzhga vāi-malar mā-Ramaṇan padam
Vāzhga appada mannu-nal anbarē.

-- Sri Muruganar

பதவுரை

வாழ்க	<i>vāzhga</i>	Glory to
வான்	<i>vān</i>	divine
அருணாசல	<i>Aruṇāchala</i>	Arunachala
வண்	<i>vaṇ</i>	beneficent

பெயர்	<i>peyar</i>	name
வாழ்க	<i>vāzhga</i>	Glory to
அப்	<i>ap</i>	that
பெயர்	<i>peyar</i>	name
வாய்	<i>vāi</i>	which bear
துதி பஞ்சகம்	<i>stuti pañchakam</i>	five hymns (<i>Stuti Panchakam</i>)
வாழ்க	<i>vāzhga</i>	Glory to
வாய்மலர்	<i>vāimalar</i>	who sang
மா	<i>mā</i>	great
ரமணன்	<i>Ramaṇan</i>	Ramana
பதம்	<i>padam</i>	the Feet
வாழ்க	<i>vāzhga</i>	Glory to
அப்	<i>ap</i>	those
பதம்	<i>padam</i>	Feet
மன்னு	<i>mannu</i>	who are fixed at
நல்	<i>nal</i>	good
அன்பரே	<i>anbarē</i>	devotees!

Glory to the beneficent Name of Divine Arunachala !
 Glory to the Five Hymns (*Stuti Panchakam*) which bear that
 name ! Glory to the Feet of the Great Ramana who sang
 (these Hymns) ! Glory to the good devotees who are fixed
 at those Feet !

வாழி விருத்தம்

Verses of Praise

வாழி ஸ்ரீ ரமணஜோதி வள்ளலே வாழி வாழி!
 வாழி நீ கால னீறின் வரையறை கடமூதோய் வாழி!
 வாழிநீ புவனகோடி வடிவுளலாம் நிறைமூதோய் வாழி!
 வாழிநீ ஊழிவெள்ளம் அதில்கெடா வங்கம் வாழி!

பதவுரை

வாழி	<i>vazhi</i>	Glory to
ஸ்ரீ ரமண	<i>Sri Ramana</i>	Sri Ramana
ஜோதி	<i>joti</i>	of light
வள்ளலே	<i>vallale</i>	giver
வாழி வாழி	<i>vazhi vazhi</i>	Glory ! glory !
வாழி	<i>vazhi</i>	Glory to
நீ	<i>nee</i>	You
கால னூறின	<i>kālam moonrin</i>	of the three times
வரையறை	<i>varaiarai</i>	the limitations
கடமூதோய்	<i>kadandōi</i>	who transcend
வாழி வாழி	<i>vazhi</i>	Glory !
வாழி	<i>vazhi</i>	Glory to
வாழிநீ	<i>nee</i>	You
புவன	<i>bhuvana</i>	universes
கோடி	<i>kodi</i>	crores
வடிவு	<i>vadivu</i>	the forms
எலாம்	<i>elām</i>	all
நிறைமூதோய்	<i>raindoi</i>	who pervade
வாழி	<i>vazhi</i>	Glory !
வாழி	<i>vazhi</i>	Glory to
நீ	<i>nee</i>	You
ஊழி	<i>oozhi</i>	<i>pralaya</i>
வெள்ளம்	<i>vellam</i>	the flood
அதில்	<i>adhil</i>	in
கெடா	<i>keda</i>	which remain un destroyed
வங்கம்	<i>vangam</i>	the ship
வாழி	<i>vazhi</i>	Glory !

Glory to Sri Ramana, the Giver of light ! Glory ! Glory!
 Glory to You, who transcend the limitations of the three
 times (past, present and future) ! Glory ! Glory to You, who
 pervade all the forms of the crores of universe! Glory to
 You, the ship which remains understroyed in the flood of
 universal destruction (pralaya) ! Glory !

2. வாழி ஸ்ரீ ரமணஞான வாரிதி வாழிவாழி!
 வாழி ஸ்ரீ ரமண நாம மஹதிரம் வாழி வாழி!
 வாழி ஸ்ரீ ரமண ஸ்திதி வாழி என்பார் நீடுழி!
 வாழி நீ எம்மைக் காக்கும் மகாகுரு ரமண வாழி!

- ஸ்ரீ சாது ஓம்

பதவுரை

வாழி	<i>vazhi</i>	Glory to
ஸ்ரீ ரமண	<i>Sri Ramana</i>	Sri Ramana
ஞான	<i>jnana</i>	Jnana
வாரிதி	<i>variti</i>	the ocean
வாழி	<i>vazhi</i>	Glory !
வாழி	<i>vazhi</i>	Glory !
வாழி	<i>vazhi</i>	Glory
ஸ்ரீ ரமண	<i>Sri Ramana</i>	Sri Ramana
நாம	<i>nama</i>	name
மஹதிரம்	<i>mantra</i>	mantra
வாழி	<i>vazhi</i>	Glory !
வாழி	<i>vazhi</i>	Glory !
வாழி	<i>vazhi</i>	Glory to
ஸ்ரீ ரமண	<i>Sri Ramana</i>	Sri Ramana
ஸ்தி தி	<i>murti</i>	the form
வாழி	<i>vazhi</i>	Glory to
என்பார்	<i>enbar</i>	those (devotees) who sing

நீடுழி	<i>neaduzhi</i>	long aeons
வாழி நீ	<i>vazhi nee</i>	Glory to You
எம்மை	<i>emmai</i>	us
காக்கும்	<i>kakkum</i>	who protects
மஹாகுரு	<i>mahaguru</i>	Great Guru
ரமண	<i>Ramana</i>	Ramana
வாழி	<i>vazhi</i>	Glory

Glory to Sri Ramana, the ocean of Jnana ! Glory !
 Glory! Glory to the Mantra of the Name of Sri Ramana!
 Glory ! Glory ! Glory for long aeons to those (devotees)
 who sing, "Glory to the form of Sri Ramana" ! Glory to
 You, the Great Guru Ramana, who protect us ! glory !

